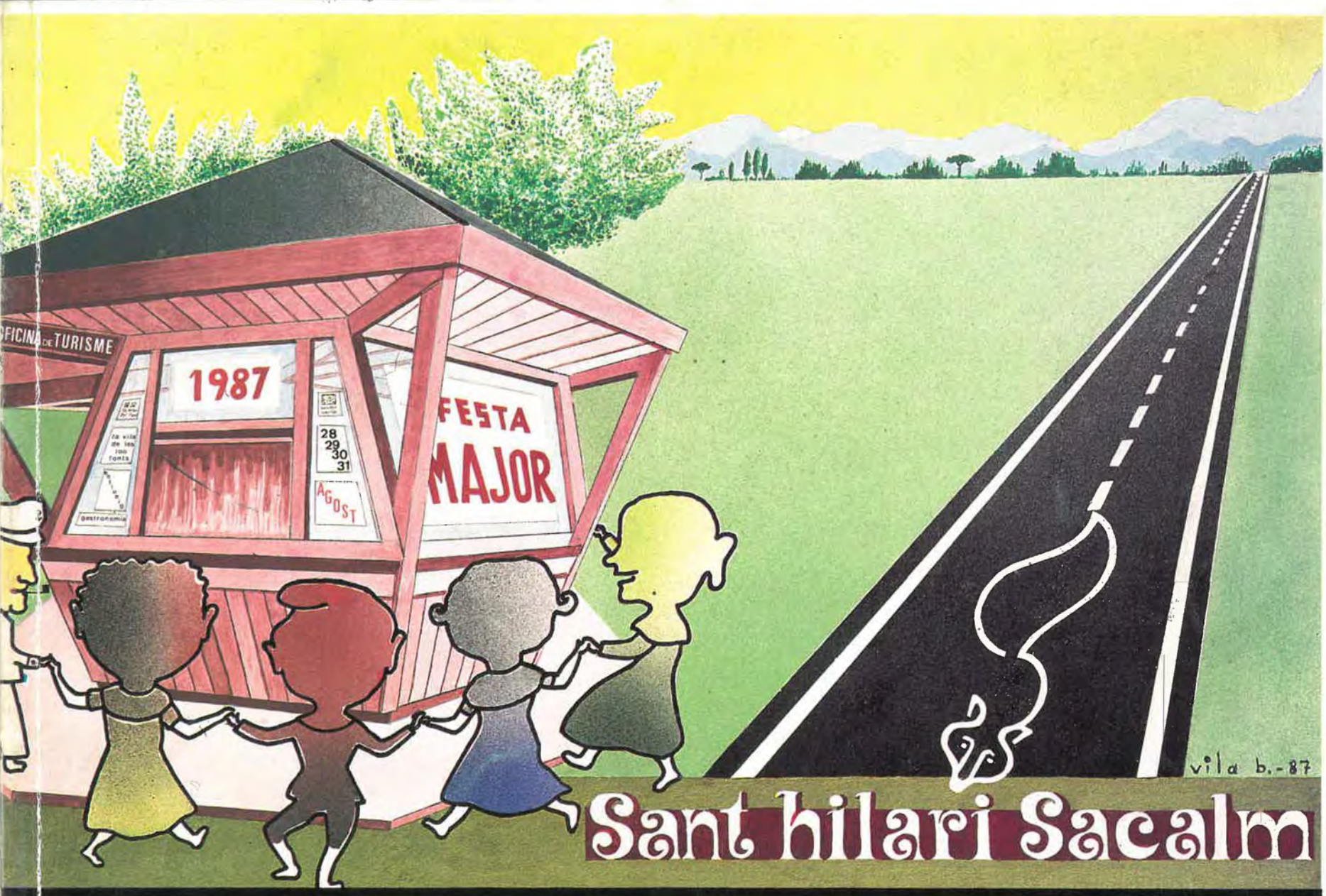

Sant hilari Sacalm

28, 29, 30 i 31 d'Agost

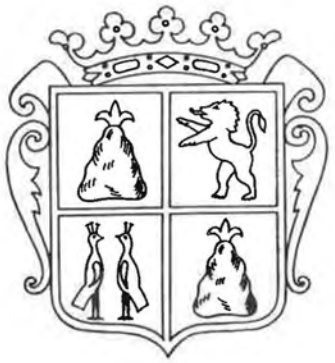

En Ramon Cabau fent la Crida de Festa de l'any passat.

En RAMON CABAU el dia 28 d'agost de l'any passat ens feia la Crida de la Festa Major; uns mesos després deixava aquest món. Bon repòs, amic Ramon.

«Pau en la guerra de tot tipus, pau en el cos, pau en l'esperit. Aquells senyors i senyores, sense perdre la compostura, refinaven la ruralia pagesa, sovint encara feresta, i entre glopet d'aigua o bany termal i passejada de tarda o migdiada a l'ombra, entre jocs de societat i concertets a l'aire lliure recreaven un vell principi de moda ja en temps dels romans. Un vell principi que ha seguit l'home sempre que ha tingut confiança en la prosperitat. Sant Hilari, Panticosa, Cardó, Baden-Baden, Vichy, Evian, Bath, són racons de món, monuments, per a fugir i torbar-se. Per a fugir dels sorollós tràfec i trobar-se a un mateix prop de la serenor de la natura. Una natura harmònica, la del «beatus ille», la de la descansada vida «de la que huye del mundanal ruido». Un harmonia domesticada per l'home, que si bé buscá la excitant passió de l'acció i la natura desbocada en l'aventura dels oceans i cims sempre torna enyorat a la pau familiar del pla, a l'oasi equilibrat, a la proporció perfecte entre natura i cultura que li dóna el balneari.»

Fragment de l'escrit que en Ramon Cabau va publicar al Programa de Festa de l'any 86, sota el títol «Ser oasi de Pau».

Valgui com a homenatge un gran romàntic enamorat de Sant Hilari.

PORTADA DE JOSEP Mª VILA BASSOLS, guanyador del Concurs de Cartells per la portada del Programa de Festes.

Salutació

Hilariencs:

Els resultats de les eleccions del passat 10 de juny em permeten dirigir-vos de nou unes paraules de salutació en aquest el vostre Programa de Festes.

Es obligat que fem un breu balanç de la gestió del darrer any, balanç que ve marcat per importants obres d'envergadura, que han de suposar una considerable millora en la qualitat de vida de tots els hilariencs; piscines, escorxador, tennis, etc.

De totes maneres, potser la realització de la qual tots plegats n'hem d'estar més satisfets és la construcció de la carretera d'Arbúcies a Sant Hilari, un dels prioritaris objectius de tot un poble.

L'interès del Consistori actual es centra en mantenir una línia de treball basat en la continuïtat i la superació en tots els possibles àmbits d'actuació.

Aquest programa, vol ser un anunci de festes, però també pretén ser cada vegada més un recull de les inquietuds i vivències que té Sant Hilari. La publicació que teniu a les mans reflexa el bategar de tota una gent que al llarg de l'any, amb esforç i treball, realitza i promou activitats de tot tipus, clar exponent de la laboriositat dels hilariencs.

Voldria que durant aquests dies arraconéssiu els problemes de cada dia i us lliuréssiu a gaudir plenament de la Festa Major. Després d'un any de treball tenim més que guanyats uns dies d'esbarjo i divertiment.

Bona Festa Major

L'Alcalde de Sant Hilari
XAVIER ROSELL i TERRIS

DECÀLEG PER GAUDIR DE LA NATURA A SANT HILARI

1.- Estimaràs la presència de Déu en la natura generosa que envolta i embolcalla la vila de Sant Hilari i això amb tots els animals, ocells i sers vivents.

2.- Estimaràs aquesta terra; la terra que trepitges; el lloc en el que tal volta vas néixer o et dóna per viure, o bé t'acull per passar-hi un temps de lleure, de relaxació, de cura d'aigües, de descans.

3.- Santificaràs i cercaràs sempre la pau, la bona entesa amb els teus i amb tots els altres, siguin convilatans o estiuejants. I això molt més en dies de festa, de vacances.

4.- Recordaràs sempre les teves arrels. No renegaràs mai dels ensenyaments dels avantpassats. Un arbre sense arrels és un arbre mort. Una família, un poble sense creences, sense tradicions, sense fe, deixa de ser un poble per convertir-se en un amuntegament, en un conglomerat de parets i de teulades.

5.- Et relacionaràs amb tothom. Reverenciaràs les persones grans que ha fet possible l'avui, gràcies als seus esforços d'ahir, i així caminarem tots plegats vers un demà prometedor i esplendorós.

6.- En arribar a qualsevol de les cent fonts que es troben a Sant Hilari i en beure ''l'aigua, la germana servidora i humil, preuada i casta'' com digué Sant Francesc d'Assís, l'hem de beure a poc a poc, mica a mica, xarrup a xarrup com si fos l'últim vas d'aigua que beguéssim en la nostra vida. Si l'aigua de St. Hilari ja és òptima, la trobarem encara molt millor si la sabem gustar i paladejar.

7.- No robaràs el silenci, ni allò que tu siguis incapaç de retornar a la natura. El bon caminant no deixa mai cap petjada per allà on passa. Per tant: cap mena de deixalla que pugui degradar el medi ambient.

8.- El cantacte amb la natura, amb un esperit receptiu, obert i amb ganes de viure el moment present, pot donar-nos hores de serenor, de goig i de benestar.

9.- És important tenir els ulls oberts. Parar l'orella i saber escoltar. Respirar sempre a fons ja sia caminant, ja asseguts. D'aquesta manera gaudirem honestament del do de Déu: la natura.

10.- Lluny de nosaltres l'enveja, Ella és com el corc: el que primer mossega és la pròpia fusta. L'enveja —el corc— corseca els arbres més grans i frondosos.

Aquests deu manaments es conclouen en dos: respectar i estimar la natura a l'estil de Bernanos quan diu: ''Quan hagi mort, digues-li a la meva dolça terra, que vaig estimar-la molt més, del que mai em vaig atrevir a dir''.

Josep m. Alimbau i Argila

AMOR

Passaves per la meva vida
sense saber que passaves,
passaves oh!, pel meu amor,
i en passar,
fingia un somriure
com el dolç contrast
de dolor d'estimar-te...,
i no ho sabies!

Somiava amb el bronze
superb del teu front,
somiava amb els teus ulls
de moratges de mar,
somiava amb el teu bes...,
i no ho sabies!

I si passaves amb un altre,
que et deia a cau d'orella
aquelles frases que ningú
com jo no et dirà,
ofegant ja per sempre
el meu amor inadvertit...
T'estimava més que mai!
I no ho sabies!

Sempre t'estimaré en silenci,
com quelcom inaccessible
com el somni que mai no
vaig poder realitzar...,
i en el llunyà profund
del meu amor impossible,
fregaré els teus cabells
i mai no ho sabràs!

I si un dia una llàgrima,
denuncia el meu torment infinit
que jo et vull ocultar...,
et diré somrient:
''no és res, ha estat el vent''
m'eixugaré la llàgrima
i mai no ho sabràs.

Maria Núria March i condal
(16 anys)

La «Biografia» del General JOSEP MORAGUES

La rehabilitació de la memòria i les discussions sobre la pàtria del General Moragues són uns temes que han estat molt de moda del 1980 ençà. Les polèmiques han esta llargues i sovint pintoresques i l'afany de novetats ha portat a incidents gairebé còmics, com el de Joanetes de la Garrotxa, d'on el volien fer fill malgrat l'oposició de la gent del lloc o el de Joanet de les Guilleries, on l'alcalde d'un poble veí li vol fer un altre monument. I no cal parlar de l'encegament de Sort al Pallars Sobirà i d'algun fill de Sort.

Sant Hilari Sacalm, l'autèntica pàtria d'en Moragues, es va sumar tard a la roda d'homenatges, però ho va fer després d'haver recollit les credencials que l'avalaven com a pàtria indiscutible de l'heroic general, un autèntic patriota que no va claudicar ni es plegà a l'enemic com molts dels seus companys de causa. És per això que el seu exemple va colpir i els homenatges que se li han fet són merescuts.

Sant Hilari reclamava públicament, per primera vegada, la paternitat de Josep Moragues la diada de l'11 de setembre de 1984, quan li va dirigir un senzill monòlit provisional amb la següent inscripció «*Sant Hilari Sacalm, al seu fill il·lustre Josep Moragues (1669-1715) General i heroi de la Guerra de Successió. 11-IX-84*». Dins d'aquesta mateixa línia l'any passat amb motiu dels actes de la Festa Major, el 29 d'agost, l'artista gironí Domènec Fita presentava un projecte del monument dins el procés d'urbanització de la plaça pública que Sant Hilari pensa dedicar a en Moragues.

Per a que la rehabilitació sigui completa falta editar una bona biografia del personatge que arraconi les tres o quatre que corren impreses del 1979 ençà, plenes d'inexactituds, errors i tòpics pel que fa a la pàtria, formació i personalitat d'en Moragues abans del 1705 o moment en què el seu nom comença a sonar en tot el país i s'inicia la seva vida pública o carrera militar.

En els homenatges públics fets a Sant Hilari el 1984 i 1986, en els que vaig tenir el goig de participar, em vaig comprometre a redactar una biografia del General Moragues, de la que donàvem un avanç, encara molt imperfecte, en la segona edició de la monografia «Sant Hilari Sacalm, capital de les Guilleries» (Sant Hilari Sacalm 1986) pàgines 87-88, feta en col·laboració i solidàriament amb l'Àngel Serradesanferm.

Avui puc dir que sortosament la peça es troba ja al teler i mig teixida. Una bona part de la biografia d'en Moragues es troba ja redactada i esperem acabar la seva redacció total d'aquí a alguns mesos, després d'acabar de revisar alguns fons documentals que desitgem que puguin aportar noves notícies.

Aquestes ratlles volen ésser només un avanç d'alguns aspectes de la seva vida coneguts a través dels arxius locals i sovint amb l'ajuda d'amics o altres investigadors; així, gràcies al Sr. Josep Auladell i Serrabogunyà, que ha treballat en els arxius parroquials de Sant Hilari i d'Arbúcies en recerca de les dades de la seva ascendència guillerenca, hem pogut conèixer el nom de la primera muller d'en Moragues, la Cecília Regàs d'Arbúcies. Unes referències donades per l'amic Isidre Pradas, arxiver comarcal de Santa Coloma de Farners, em varen posar sobre la pista de nous documents existents als protocols notarials de Sant Hilari guardats a l'Arxiu Notarial i Provincial de Girona i també gràcies a un altre amic, Ramon Santaulària, resident temporalment a Viena, hem pogut obtenir còpies d'alguns documents de la família Staremberg, del general en cap que manava en Moragues pels anys 1709 i 1712.

El General Moragues vist per en Josep M.ª Vila.

Finalment la troballa d'alguns documents dels Moragues al mas Fàbrega de Sant Hilari i als masos Regàs i Ferrer d'Arbúcies i als arxius de Vic han permès arrodonir la coneixença de l'època fins ara més desconeguda de la vida de Josep Moragues, o sigui del període anterior al 1705.

Com a avanç del que més endavant esperem publicar detalladament donem avui només una breu pinzellada dels primers 36 anys de la vida d'en Moragues.

Ara ja no hi ha el més petit dubte que Josep Moragues va néixer al mas Moragues, del terme i parròquia de Sant Hilari Sacalm, a finals de febrer de 1669 i que va ser batejat a l'església de Sant Hilari el 26 de febrer del mateix any pel seu parent, el Dr. Dalmau Vermeda, rector d'Osor. Li foren padrins l'avi matern Joan Antic Sobrevia, de Seva, i l'àvia paterna Petronil·la Mas, filla d'Espinelves, viuda d'Antoni Moragues.

Els seus pares eren Isidre Moragues i Maria Sobrevia, que s'havien casat a Seva, a la parròquia de la núvia, segons era costum, el 1667 o el 1668. Aquest matrimoni, segons el testament d'Isidre Moragues, del 27 de juny de 1685, només va tenir, almenys que arribessin a edat adulta, quatre fills: l'hereu Josep i les noies Maria, Petronil·la i Teresa, dues de les quals es casaran, una amb un sastre i l'altra amb un ferrer de Sant Hilari.

Quan va morir el seu pare i en Josep Moragues es va posar al front de la propietat, junt amb la seva mare Maria Sobrevia, el 1685, només tenia 16 anys. La seva mare com a viuda, era senyora i majora mentre no es tornés a casar, cosa que no va fer, i va morir el 6 de juliol de 1697, quatre anys després d'haver-se casat l'hereu Josep.

En fer-se càrrec Josep Moragues de l'herència del mas Moragues, aquest tenia una propietat que hem calculat en unes 50 hectàrees repartides així:

- el mas Moragues amb les seves terres, entre les que hi havia les dels antics masos de Vilanplà, abandonats des del segle XIV.
- el mas Ullastre, habitat per masovers, que el seu pare Isidre Moragues havia comprat el 1654 i integrat a la propietat del Moragues.
- una gran peça de bosc que s'estenia pels llocs anomenats la Baga de Restan, al Solà dels Reixac i el Coll de Pomar.
- la casa o masoveria, també habitada, situada al Pla de les Arenes, anomenada els Cortals de Moragues i ara els Cortals del Mig, amb tres quarteres de sembradura.
- una gran extensió de terra i dues peces més petites, tot al Pla de les Arenes, amb una extensió de 41 quarteres de sembradura.

Els Moragues eren per tant una família força acomodada, uns pagesos forts, però sense cap categoria social. Jurídicament eren pagesos de remença com es pot comprovar pels diferents capbreus fets al monestir o canònica de Sant Pere de Cercada i al senyor del castell de Solterra o de Sant Hilari.

El mas i terres de Moragues, en virtut d'alguna antiga donació, es trobaven repartits, meitat per meitat, entre l'esmentat priorat i el senyor de Sant Hilari i ambdós havien de pagar censos pel mas i terres i per les persones a causa de la subjecció personal.

Les referències documentals que hem trobat d'ell, actuant sol o amb la seva mare, entre el 1687 i el 1700, el mostren com un pagès normal fent compres i vendes, creant censals per obtenir diners a préstec, pagant el dot d'una seva germana, etc. Al costat d'això, en canvi, sabem que des del 1694, en què va matar un sentinella francès, en una de les ocupacions del territori que aquells feren, tingué una part destacada en les milícies o companyies de voluntaris de les forces del veguer d'Osona.

No cal oblidar que Sant Hilari formava part de la vegueria d'Osona i en aquell temps no tenia cap connexió especial amb les terres de la Selva ni de Girona.

El 7 de setembre de 1693 es va casar amb Cecília Regàs, filla de Joan de Regàs i de Cecília de Bas, propietaris del mas Regàs d'Arbúcies. La família Regàs tenia el títol de «ciutadans honrats de Girona» i es considerava de la petita noblesa del país.

La partida d'aquest matrimoni és a l'arxiu parroquial d'Arbúcies i al mas Regàs hem trobat diferents pagaments del dot de la Cecília que era de 1000 lliures i dues caixes amb vestits i joies. El darrer pagament del dot el va signar en Josep Moragues el 2 de maig de 1705.

El matrimoni d'en Josep Moragues i la Cecília Regàs surt sovint a la documentació local, sobretot apadrinant criatures d'amics i masovers. En canvi no consta en els registres parroquials que tinguessin cap fill i la història posterior confirma que no va quedar descendència d'aquest matrimoni, puix que va heretar el mas Moragues en Joan Baptista de Moragues i de Giralt, fill del segon matrimoni de Josep Moragues.

Monòlit del General Moragues.

Un dels punts que ens ha fet retardar la redacció de la biografia de Moragues és l'intent de trobar alguna notícia de la defunció de Cecília Regàs. La darrera vegada que l'hem trobada vivent és el 30 de maig de 1706 quan va fer de padrina del seu nebot Josep, Isidre i Guerau, fill de Salvador de Regàs i de Rosa, hereus del mas Regás.

Com que en Moragues a partir de 1705 va deixar de residir a les Guilleries i va passar a Barcelona i a Castellciutat, prop de la Seu d'Urgell, d'ençà del 1707 és probable que Cecília l'acompanyés i morís en algun d'aquests llocs. En tot cas cal situar la seva defunció entre el 1706 i 1709, puix que sabem que el 1710 en Moragues es va casar en segones núpcies amb una viuda de Sort, Magdalena Giralt.

Un aspecte molt important de la vida de Moragues que hem pogut documentar gràcies als pocs papers que es guarden a la Fàbrega i a l'arxiu municipal de Vic és la seva etapa de milicià o guerriller en la partida d'homes que va reunir el veguer de Vic Ramon Sala i Santsala entre el 1694 i el 1697 per atacar els francesos que havien envaït Catalunya, sobretot els sectors de la Garrotxa, de l'Empordà i de la Selva.

Sant Hilari era un lloc d'actuació del veguer de Vic, que des d'aquí dirigia atacs vers la Garrotxa i la Selva i l'home de confiança del veguer per a reclutar gent i dirigir les accions era en Josep Moragues. Així ho testifica una carta que el sots-veguer li va dirigir pel maig de 1696 demanant-li que reclutés homes per la pròxima campanya.

Amb el veguer de Vic va participar a la lluita i victòria del bosc de Malatosquera i Olot i en la batalla de Mallorquines, on pogué conèixer el virrei de Catalunya Jordi de Hessen-Darmstad.

En aquesta etapa, que hem de sintetizar molt breument, en Moragues va relacionar-se estretament amb els «vigatans»: en Francesc Puig de Perafita i els seus fills Puig i Sorribes, amb en Josep Mas de Roda, amb en Bach de Roda, de nom Francesc Macià, etc.

L'ajudaria molt en aquesta integració al grup del «vigatans» el seu parentiu amb en Carles de Regàs i Cavalleria, de Manlleu, que junt amb en Cortada i altres seran els caps de l'oposició al rei Felip Vè.

Pels homes de la vegueria de Vic la lluita contra els francesos iniciada allà pel 1690 i el refús a Felip Vè, reconegut com a rei d'Espanya des del 1700, eren una mateixa cosa. Era l'odiat enemic francès que des del 1654 fins el 1697 havia envaït almenys cinc vegades el país robant, matant i assolant-ho tot al seu pas.

Una altra mostra de l'antipatia dels «vigatans» contra el rei borbònic va ocasionar-la el fet que el 1701 fou destituït com a lloctinent o virrei de Catalunya el príncep Jordi de Hessen-Darmstad, estimat i respectat per tots els que havien lluitat contra les invasions franceses. Per això de bon principi el clan dels «vigatans» no esdevenia sinònim d'oposició a Felip Vè i als borbònics i d'adhesió al pretendent austríac, l'Arxiduc Carles d'Àustria.

El grup dels «vigatans» del que Moragues formava part integrant i destacada va conspirar contra Felip Vè obertament des del 1704, el moment del primer desembarcament frustrat dels partidaris de Carles d'Àustria a Barcelona.

Pel gener de 1705 en Moragues «amb els seu homes» va assistir el seu cosí Carles de Regàs i Cavalleria, de Manlleu, que es va veure atacat per un grup de gent de la vila de Manlleu, que anava contra el monopoli dels molins del Ter que en Regàs tenia. El virrei Marquès de Velasco va voler aprofitar l'ocasió per castigar i desfer el grup dels «vigatans», però aconseguí el contrari, cohesionar-los més i fer-los anar sempre amb armes per evitar sorpreses.

Vista lateral de la masia de Moragues.

Una mostra clara del prestigi d'en Moragues entre el grup «vigatà» l'indica el fet que el 17 de maig a la reunió convocada pel vicari general de Vic i decidit partidari de l'Arxiduc, el Dr. Llorenç Tomàs, a la capella de Sant Sebastià, sobre de Vic, per prendre el compromís d'aixecar 6000 homes armats per donar surport al desembarcament de l'Arxiduc Carles a Barcelona. Signaren aquest pacte els vuit principals del moviment dels «vigatans», un d'ells en Josep Moragues.

Aquest compromís de Sant Sebastià va permetre fer el famós Pacte de Gènova entre els catalans, representats per Antoni de Peguera i el Dr. Domènec Parera, i Anglaterra i Holanda que posaren els seus vaixells pel futur desembarcament. La contribució o condició dels catalans era l'aixecament de sis mil homes, pactats a la capella de

Sant Sebastià, que serien pagats i armats pels anglesos i comandants pels caps del país.

A partir d'aquest moment en Moragues viu ja només de cara a la lluita contra les forces borbòniques i reclutant gent per ajudar el desembarcament de l'Arxiduc. Pel juliol de 1705 el trobem capitanejant un grup d'homes que vigilava els passos del Congost, que relliguen la plana de Vic amb el Vallès, amb tal d'impedir el pas de les forces del virrei Velasco que, assabentat de la conspiració i revolta, volia castigar i reprimir els «vigatans».

És en aquests moments quan comença a sonar el nom del General Moragues a tot el país, especialment per la victòria que va obtenir el dia 3 d'agost sobre una columna de la cavalleria borbònica manada per dos Mestres de Camp. Gràcies a una acció combinada amb un altre grup que manava en Francesc Puig i Sorribes va derrotar la columna borbònica i va apressar el Mestre de Camp, Jeroni Moxó, que va ser portat presoner a Vic.

Finalment el 22 d'agost de 1705 l'estol anglès i holandès va arribar davant les costes catalanes de Montgat portant el pretendent Carles d'Àustria i un notable exèrcit manat pel príncep Jordi de Hessen-Darmstad i pel general anglès Perterborough.

Tots els catalans partidaris de l'Arxiduc, en especial el grup dels vigatans varen baixar tot seguit a posar-se a les ordres dels generals aliats i a fer homenatge a l'Arxiduc, que tot seguit fou proclamat rei de Catalunya i d'Espanya amb el nom de Carles III.

L'exèrcit aliat i els reforços catalans varen posar tot seguit setge a Barcelona que fou presa pels austriacistes el dia 9 de novembre. Com a pas previ es va ocupar Montjuïc, en un dur atac que va durar del 14 a 17 de setembre i en el que va morir, a resultes de les ferides rebudes, el Príncep Jordi de Hessen-Darmstad, en què els catalans hi tenien tota confiança.

Per aixecar la moral dels combatents catalans el rei Carles III, d'acord amb el consell del Dr. Llorenç Tomàs, que esdevingué un conseller del nou rei i aviat el seu canceller, va concedir graus militars als caps de els forces catalanes i també va ennoblir-los amb el títol de cavallers.

Això explica que a partir del 1706 Josep Moragues aparegui amb el títol de comandant d'un cos de cavalleria i també amb la consideració de cavaller, títol que més tard serà reconegut al seu fill.

Deixem aquí l'extracte de la biografia de Josep Moragues per acabar amb unes breus consideracions.

Tot el que hem dit està avalat per la documentació. El que s'ha escrit de la seva naixença a Sort, de família noble i dels seus estudis a l'Acadèmia militar és una pura faula.

Fins l'any 1707, en què Moragues serà nomenat governador de la plaça forta de Castellciutat no havia posat els peus al Pirineu i menys al Pallars Sobirà.

Fou el 1700, quan amb motiu de sufocar una revolta a la població de Rialb, va intervenir al Pallars i en aquest moment devia fer coneixença amb la viuda Magdalena Giralt, la que serà la seva segona

Aquesta era l'entrada principal al mas Moragues.

muller. En aquest moment Moragues feia un o dos anys que seria viudo de Cecília Regàs.

La documentació del mas Ferrer d'Arbúcies dóna moltes notícies de la família Giralt. Magdalena Giralt, en el moment de casar-se era viuda d'un primer marit, de cognom també Giralt, del que va tenir fills. L'hereu anomenat Josep de Giralt i Giralt, el 1753, s'intitulava baró de Bressui i actuava com a procurador del seu germà de mare, Joan Baptista de Moragues i Giralt.

Aquest Josep devia morir sense fills perquè seran els fills de l'esmentat Joan Baptista de Moragues i Giralt, que s'intitula cavaller del Sant Imperi i que visqué molts anys a Viena, els que heretaran els béns de les Guilleries i els béns de Sort i dels seus voltants.

Hi ha una altra qüestió curiosa que és l'adaptació del segon cognom per en Moragues, el de Mas, amb que acostuma a signar la documentació a partir del 1707. L'ús del segon cognom no es farà corrent per tothom fins a finals del segle XVIII, abans usaven un segon cognom els pubills dels masos i els nobles. Creiem que fou a partir de l'ennobliment d'en Moragues a finals del 1706 quan aquest va afegir al seu cognom Moragues el de Mas. La raó no la sabem encara, de fet li corresponia el cognom de Sobrevia però ell va preferir adoptar el de la seva àvia i padrina Petronil·la Mas o simplement va ésser per un caprici seu. En cap dels molts documents anteriors al 1705 utilitza un segon cognom, sempre es diu i signa simplement Josep Moragues.

Amb aquest tast de les notícies més importants que ens ha proporcionat fins al present la recerca documental per redactar la biografia d'en Moragues cloem aquesta evocació del fill més important de Sant Hilari Sacalm i incomprensiblement el més oblidat dels seus compatriotes fins a dates recents.

ANTONI PLADEVALL i FONT

LLAR INFANTIL "LES CENT FONTS"

EL JOC A LA LLAR D'INFANTS

El joc en els infants és una activitat seriosa la qual forma part dels seus interessos i és un mitjà d'aprenentatge espontani i d'exercitació dels hàbits intel.lectuals, físics, socials i morals.

El joc envolta tota la vida del nen. En principi el joc és senzill i a mesura que el nen va creixent aquest joc es va complicant.

L'activitat infantil que anomenem joc, podem distingir-la per les següents característiques:

— És una activitat voluntària i els absorveix totalment.
— Els omple de plaer —els nens són feliços mentre juguen—.
— És una forma d'autoexpressió del "JO".
— ...

Aquesta activitat del joc no té cap sentit per ella mateixa, sinó que indirectament suposa un aprenentatge i una forma d'experimentació. Mitjançant el joc el nen aprèn a desenvolupar les possibilitats del seu cos, a fixar el seu pensament. També podem observar, a través del joc, el seu grau d'intel.ligència i fins i tot si té problemes interns, familiars o de grup.

Hi ha diferents tipus de joc que el nen va utilitzant segons l'estructura mental que se li va formant. El joc evoluciona a mesura que el nen es va desenrotllant tant en el camp intel.lectual, afectiu, físic...

En el JOC FUNCIONAL el nen fa unes activitats predominantment de caràcter físic, sensorial i psicomotriu, com per exemple: sense finalitat busca objectes amagats, comença la imitació, primerament davant del qui fa l'acció i més tard imita sense model al davant.

El més característic del joc funcional, és l'acció que realitza i exercita repetidament, cada vegada més com agent i no com a receptor; per pura diversió que, al mateix temps, li ajuda a solidar l'aprenentatge, a descobrir objectes varis a conèixer la realitat que l'envolta.

El joc funcional apareix cap els tres mesos, quan el nen descobreix parts del seu cos: les mans se les mira i juga amb elles, els peus se'ls porta a la boca, descobreix el xerroteig... Tots aquest moviments donaran lloc a la manipulació d'objectes com a font d'observació i experimentació. Aquests objectes: ninos, material per arrastrar, colpejar, llençar, etc. els farà servir d'intermediari —com a joc— entre ell i l'adult, així s'aniran repetint aquestes activitats

El joc és funamental per a la mainada.

fins que aquest joc funcional donarà pas al JOC SIMBÒLIC, mitjançant el qual, el nen serà capaç de substituir una acció real per una altra d'imaginària. Pot transformar la realitat amb la seva fantasia adjudicant a les coses qualitats especials, segons el que li interessa, com per exemple: fer el dinar i donar menjar a les nines, fer servir una caixa per un cotxe, un pal per un cavall, etc.

Aquest joc és important perquè va formant la personalitat del nen. És el pas del pensament animal a la representació intel.lectual. També ajuda al nen a resoldre els seus problemes interns. Li permet acceptar i descobrir la realitat, convertir-se en persona sociable, li crea vincles afectius. S'adona que les altres persones són diferents d'ell. Necessita d'altres nens per a jugar. Aprèn i comprèn coses de la seva experiència. Tot això és important per ordenar el seu pensament.

Podem dir que el joc és fonamental en la vida del nen i que un nen que no juga serà en el futur un home que no sabrà pensar. Per tant deixem jugar als infants i no qualifiquem de "dolent" un nen "mogut" doncs aquesta activitat li dóna confiança, seguretat i equilibri intern, en poder expressar a l'exterior, les seves emocions i sentiments.

L'EQUIP EDUCATIU

LA MÚSICA A SANT HILARI

A l'article que dedicava fa un any, en aquestes mateixes pàgines, al Festival Internacional de Música de Sant Hilari no em vaig saber estar de fer un balanç força crític i descoratjador davant el que jo considerava una flagrant injustícia: mínima resposta pública a una oferta musical de gran qualitat i escassa ajuda econòmica, de part de l'Ajuntament, al seu finançament. Ara, al cap d'un any, poca cosa ha canviat. Sí que cal dir, en estricta justícia, que l'Ajuntament ha assumit finalment el que és, per a mi, una de les seves obligacions, el suport a les manifestacions culturals locals, i ha fet una aportació econòmica substancial. L'altre aspecte, el de l'assistència als concerts, continua essent desolador: un ''Trio de Barcelona'' o una ''Accademia Barocca'', manifestacions musicals d'èlite, arrosseguen una vintena mal comptada d'hilariencs adults. La resta, gent de la colònia estiuenca. Cal agrair, almenys, la fidelitat d'aquest públic i la seva actitud crítica i entesa davant el fet musical: s'ha après a escoltar música i a valorar-la objectivament.

El Trio Barcelona i Enric Ponsa.

Lluís Claret.

Per tot això, i altres coses que no vénen al cas, s'apuntava la possibilitat, en l'article de l'any passat, que la desena edició del Festival fos també l'última. La veritat és que no ha calgut un plantejament a fons de la qüestió per arribar a la conclusió tàcita que s'ha de continuar. És trist l'enderrocament d'una casa sòlida, que ha costat de bastir, fins i tot quan gairebé ningú no s'hi vol aixoplugar. Sobretot quan alguns dels qui hi busquen abric ho necessiten de veritat. Espero que se m'entengui el símil. He parlat abans d'escàs ''públic adult''. Ho he remarcat intencionadament per evidenciar que el públic dels nostres concerts i manifestacions musicals de tota mena al llarg de l'any és, en bona part, també de nens i joves. Només cal llegir atentament l'article de Toni Miralpeix en aquestes mateixes pàgines per adonar-se de la importància del que dic. Hi ha un fet indiscutible: ells, els joves, són els autèntics protagonistes de tot el moviment musical a casa nostra. Senten la música com una disciplina important en la seva formació humana i intel.lectual i, alguns d'ells, aprofundeixen en el seu estudi i aspiren a destacar en algun instrument i a esdevenir professionals. Tant és

així que en un període de deu anys s'ha passat de la total apatia dels joves per a les disciplines musicals a una activitat il.lusionada i fèrtil. Perquè aquest foc no s'apagui, cal mantenir viu al caliu dels Festivals que són com una culminació brillant a l'activitat normal de durant l'any. I, diguem-ho de passada, si aquests concerts tenen, doncs, un caràcter també pedadgògic, potser caldria anar pensant en un horari més adient, per tal que més joves hi puguin assistir. Aquesta és, doncs, una bona raó, una raó de pes per impulsar el nostre Festival cap a properes edicions i, fins i tot, per mirar de millorar-lo. I per treballar també en altres sentits com ara aquests: portar a Sant Hilari professors especialitzats en diferents instruments que ara no és possible d'ensenyar des d'aquí (violí, violoncel, guitarra, etc.), adquirir un piano d'estudi per a ús públic de tots els pianistes que no en tinguin a casa seva, anar pensant (esperem la col.laboració de l'Ajuntament) en un local per a una futura Escola de Música amb cara i ulls, etc.

I com que aquest desè Festival té el caràcter d'una recapitulació, hem passat balanç d'una sèrie de coses. Una d'elles afecta al capítol del reconeixement de la tasca feta per unes determinades persones. Molts han treballat en aquesta tasca de foment i divulgació del fet musical a casa nostra. Cap, però, amb l'entusiasme, la dedicació i l'encert de la Conxita Bosch, al front d'"Els Amics de la Música".

Grup de Flautes, Sant Hilari.

Com que és just, cal dir-ho. I cal reconèixer-ho públicament, com s'ha fet, en un petit homenatge amb motiu del concert de l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. Un homenatge que ha sorgit espontani de totes aquelles persones que l'hem vist treballar i coneixem la vàlua del seu esforç.

Una altra mostra de gratitud s'ha manifestat cap a la persona d'en Lluís Claret, una figura indiscutiblement senyera entre els grans violoncelistes del moment, que amb la humilitat dels genis honora, gairebé cada any, el nostre Festival amb la seva actuació. I ens honora, a més, amb la seva amistat i el seu consell.

L'indispensable concurs de persones com ells i l'esforç i la il.lusió de molts altres farà que la música a casa nostra continuï gaudint, malgrat tot, d'un lloc preeminent.

Francesc Danés

El tema del XIIè. Concurs Literari Escolar era "LA PAU"

LA PAU NO ÉS COSA RARA

El Nadal està arribant.
Quines festes tan joioses!
Tot són cants, tot alegria
tot regals i... quantes coses!

Són festes d'alegria,
són festes d'amistat
i la gent de nit i de dia
la pau pel món ha desitjat.

Però després, ai, quina pena!
Ja mai més ens recordem
d'aquells dies tan joiosos
que hem viscut alegrament.

La pau que el Nadal ens porta
jo la voldria tot l'any.
Seria una pau tan forta,
no tan sols per un instant.

així doncs, les mans unides
i estimem-nos de debó.
No mirem colors ni races
per a fer un món millor.

Animem-nos, doncs, companys
i cantem amb veu ben clara
que la pau no és cosa rara
si ens estimem com a germans.

Jo voldria fer una crida
des d'aquest petit escrit
i és que regnés tota la vida
la PAU en el nostre esperit.

Joan Boada
(primer premi de 7è curs)

AGAFEM-NOS LES MANS

Agafem-nos fort les mans,
diguem "no" a la guerra,
que els infants no plorin de fam,
que ningú no somiqui de pena.

Són les guerres de les nacions,
que són cruels i esverades,
que fan por a tot el món
amb les seves matances.

Ajudem-nos els uns als altres,
lluitem pels que passen fam.
Que el món sigui tot un altre,
on viurem tots en PAU.

Sols PAU és la paraula,
només PAU ha de ser un clam.
Lluitem tots d'una vegada,
perquè la PAU sigui gran.

La PAU pels homes,
és com una amistat.
Fem que tots junts escoltem
la PAU del nou món creat!

Amb PAU viuen els homes
que s'estimen com germans.
Sols aquests comprenen
què és ajuntar les mans.

Marta Mimò
(primer premi de 6è curs)

ENTREVISTA A LA "PAU"

— Nom?
— PAU
— Quin ofici té?
— Pacifista.
— Adreça.
— Visc en un zoo.
— En un zoo?
— Sí, com un animal en extinció.
— Quina edat té?
— Un any.
— Només?
— Sí, no em deixen créixer.
— Nom dels seus pares?
— Déu i l'Amistat.
— On va néixer?
— Entre els homes.
— Quins estudis té?
— Cap, res, ni un.

La pau... pura il.lusió.

— Cap? Com és?
— Per trobar-me no s'ha de saber sumar, ni restar, ni multiplicar, ni totes aquestes punyetes. I a més, només tinc un any.
— Enemics? Tots.
— Tots els amics de la "Guerra".
— Què pensa d'en Reagan i d'en Gorbachov?
— Que en comptes de construir tants misils haurien de ser constructors de Pau. Ja són una mica massa grans per jugar a "pistoleros".
— Quina religió té?
— Totes les que hi ha.
— Perquè tantes? No creu que amb una n'hi ha prou?
— Sí, però totes són partidàries que jo em manifesti i sigui arreu.
— Què li sembla Sant Hilari?
— Molt bonic i està ple de camps amb llavors de Pau, que si creixen faran de Sant Hilari un paradís en mig de la guerra.
— Aquestes són les declaracions i el fi de l'entrevista feta a la Pau, a qui agraïm molt la seva atenció.
— No, el que els dóna les gràcies sóc jo.

Bé, acabem ja, però sense dir abans que l'entrevista ha estat feta mentres la Pau feia cua a l'oficina d'atur, ja que no té lloc per treballar i si no n'hi troben un es morirà i amb ella nosaltres.

Cristià Serradesanferm
(primer premi de 8è curs)

PERQUÈ MORIR; SI EL MILLOR ÉS VIURE

L'alegria, l'amor, l'amistat són sensacions íntimes, que es troben en un racó del nosatre cor, per això es diu, que blancs, negres, grocs, orfes, invàlids, cecs i muts són iguals, no hi ha diferències, tots són fills de Déu.

Morir i viure, dues paraules sense significat, sense importància, fins que ens les trobem a sobre.

Perquè morir innecessàriament?

No valdria més viure i ser feliç?

Passar-ho bé sense fer mal a ningú?

Sense violència ni maldat, sense necessitat de passar tragèdies.

Quan els nostres pensament volen amb la imaginació, veus un paradís, net de tantes maleses que hi ha en el nostre país, com si fos un petit infant inconscient de les seves errades, com la neu que acaba de caure sense ser trepitjada per ningú.

Hi ha una sola cosa que ens pot fer viure, l'esperança de trobar un paradís llunyà, però sabem que no és possible.

Tots pensem en el seu bé, amb la seva riquesa, però el millor és compartir, ser feliç, i viure.

Si estàs viu, pots fer el bé, estimar, ajudar, saps que la gent et necessita, però no en fas cas i et deixes guiar pels altres, sense pensar amb els amics, ni tan sols en tu mateix, no saps mirar endavant, no saps enfrontar-te amb els problemes que es presenten dia darrera dia. Penses que si no ajudes ni fas res, no hauràs de complicar-te la vida, i així sols seràs tú, sense ningú que t'estimi. Amb una simple solitud que hauràs de passar-la amb una ànsia que t'arribarà al fons del cor.

Joana López
(primer premi de 1er Curs de F.P.)

LA PAU

Arribarà un dia en què, un colom blanc
volarà amb dificultat, en un cel gris
i totes les terres travessarà,
revivint en tots els cors una fràgil paraula: PAU.

Tindrà un ulls lluminosos i brillants,
mirall de la seva noblesa i bondat.
El seu cos irradiarà amistat,
les seves ales seran plenes de voluntat.
i el seu emblema serà l'esperança.
Volarà alt, sempre lluitant,
per a salvar el sentiment més gran
que existeix i que mai no existirà.

La paraula PAU es pronunciarà
al principi amb timidesa,
però després la veu s'alçarà
i es dirà amb fermesa.

Aquest dia, noves fronteres neixeran
com enmig de la tempesta neix un raig,
les llàgrimes que relliscaven dèbilment, moriran
com el riu mor en el mar,
milers de mans de tots colors, s'uniran
com si existís una sola raça,
i un gran somriure, apareixerà
com una llum en la calma.

Sí, arribarà un dia en què, un colom blanc
volarà amb dificultat, en un cel gris
i totes les terres travessarà
revivint en tots els cors una fràgil paraula: PAU.

Carme Córdoba
(primer premi 2n. de F. P.)

KANGCHENJUNGA

Per molts ha estat una sorpresa, molt agradable per cert, que tres joves de Sant Hilari hagin aconseguit ascendir al tercer cim més alt del món, aquell del nom extrany, el Kangchenjunga.

La canalla de seguida va estar motivada quan l'expedició va iniciar els passos per a fer el cim. A la classe hi teníem el germà de la xicota del que al final seria "l'heroi", en Pep Permanyer i sempre teníem o cercàvem motiu per a parlar-ne. Seguíem les notícies que sortien a la premsa gironina i anàrem vivint de manera molt particular els avatars de l'expedició KANCH-86.

Grups d'alumnes de diferents cursos han fet dibuixos i treballs i ara us en farem un seguiment.

EL KANGCHENJUNGA és un cim de 8.598 m. el tercer més alt del món, situat a l'Himalaia Oriental, en la frontera entre el Nepal i Sikkim. Va ser coronat per primer cop l'any 1955 per una expedició anglesa amb C. Evans.

"Per fi un bon dia, històric per a ells, es confirma la notícia: s'havia aconseguit el permís de les autoritats d'aquell país asiàtic. Endarrera quedaven dos anys d'entrenaments i de preparatius..."

"Davant de les dificultats de fer aquell cim semblava que hi havia poca confiança per part dels patrocinadors. Finalment la casa VALVI els demostrà una gran comprensió i visió i els ajudà..."

El 15 d'agost començava la gran aventura...

L'expedició era formada pels següents muntanyencs: Joan Hugues, cap del grup; J. Bover, cuiner; F. Casas, encarregat del material; Pep Permanyer, d'alimentació; Joan Cardona, de la preparació física; Santi Carrillo, S. Coll, J. Terrades, metge i Ramon Estiu.

"En arribar a Katmandú s'hagueren de llogar portejadors i sherpes, comprar tot el material, en fi tots els preparatius per a fer l'aproximació al muntanyam i començar el període d'aclimatació..."

"Ja hi érem i el desafiament havia començat i des d'aquell moment el repte el vèiem sobre nostre..."

"Muntàrem el camp base i els altres. Un cop instal.lats al camp 4 vàrem intentar l'ascens, però els esforços foren inútils degut al mal temps. La climatologia ens jugava una mala passada..."

"Quan ja semblava que el temps impediria els objectius de l'expedició al "KANCH", va millorar la situació atmosfèrica i un grup format per en J, Hugues, el sherpa Ang Rita i en Pep Permanyer, de Sant Hilari, feia un darrer intent.

Amb molt d'esforç en Pep va arribar al cim, aquell cim que els havia fet enrabiar tantes vegades. Ara no era un somni, era una realitat.T

S'havia aconseguit el dia 24 d'octubre de 1986. Dia històric!

Va observar des del cim del "KANCH" els cims més alts del món, el K-2 i l'Everest. El sherpa li va fer unes quantes fotos..."

"Després d'uns dies en Pep Permanyer sortia als diaris com un heroi dalt del cim. Els gironins havien aconseguit una gran fita per l'alpinisme català i tots estàvem molt contents..."

"Tot emocionats van anar baixant al camp base on ho varen celebrar alegrament. Tota l'expedició va fer un bon tec. L'endemà es desmontaven les tendes i s'iniciava el camí de retorn.

Després d'acomiadar-se dels sherpes, van agafar l'avió... ja era hora de tornar a casa..."

"En arribar a Barcelona varen tenir una gran sorpresa. Es veien pancartes per tot arreu...

Amb un cotxe anaren a Girona on la gent també els va rebre molt bé...

Al cap d'uns dies l'expedició era aclamada a l'Ajuntament de Sant Hilari..."

En Santi Carrillo, en Joan Cardona i en Pep Permanyer es convertiren en "grans herois" pels petits i en uns grans esportistes per a tothom!!!

(És un recull de diferents treballs
dels alumnes de 7è curs del
Col.legi Sant Josep).

KANGCHENJUNGA

GIRONA - HIMALAIA 86

INAUGURACIONS

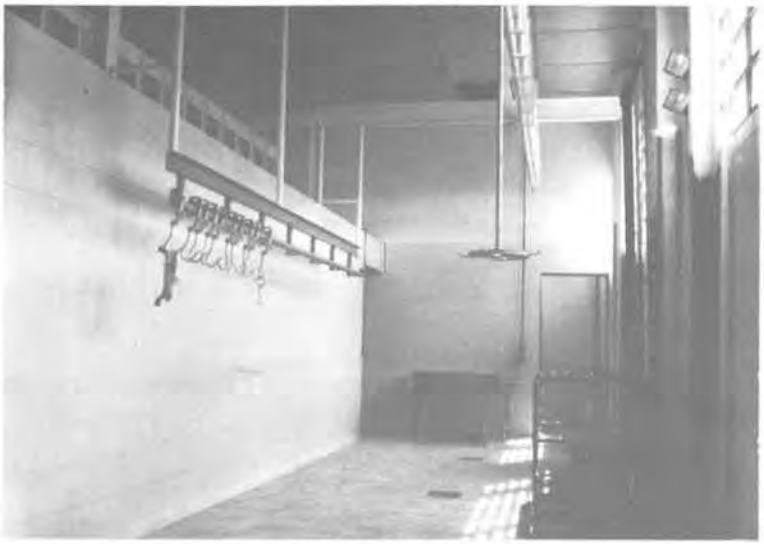

Escorxador Municipal.

Pistes de Tennis Municipals, recentment inaugurades.

FOTOS QUE FAN HISTÒRIA

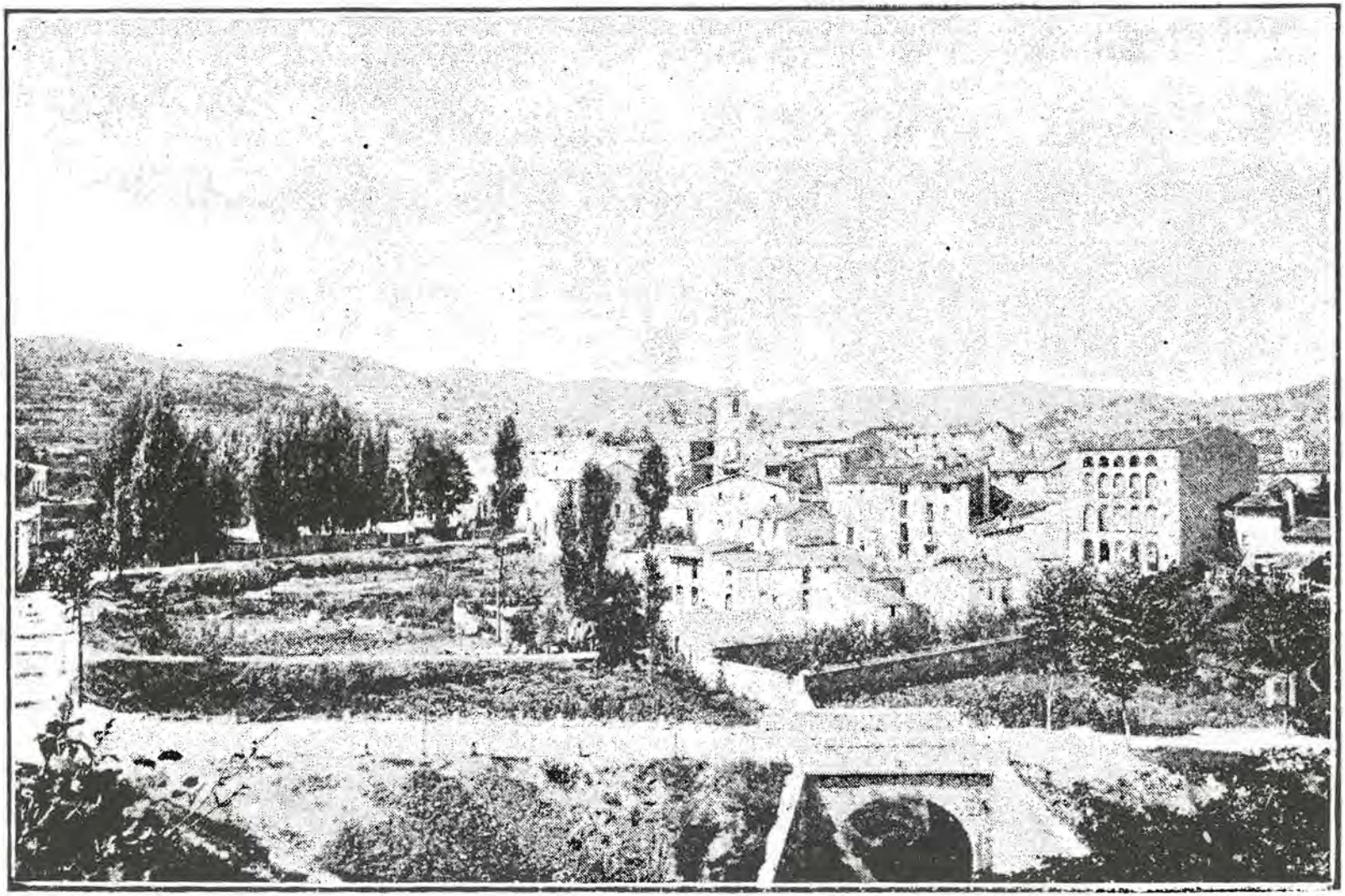

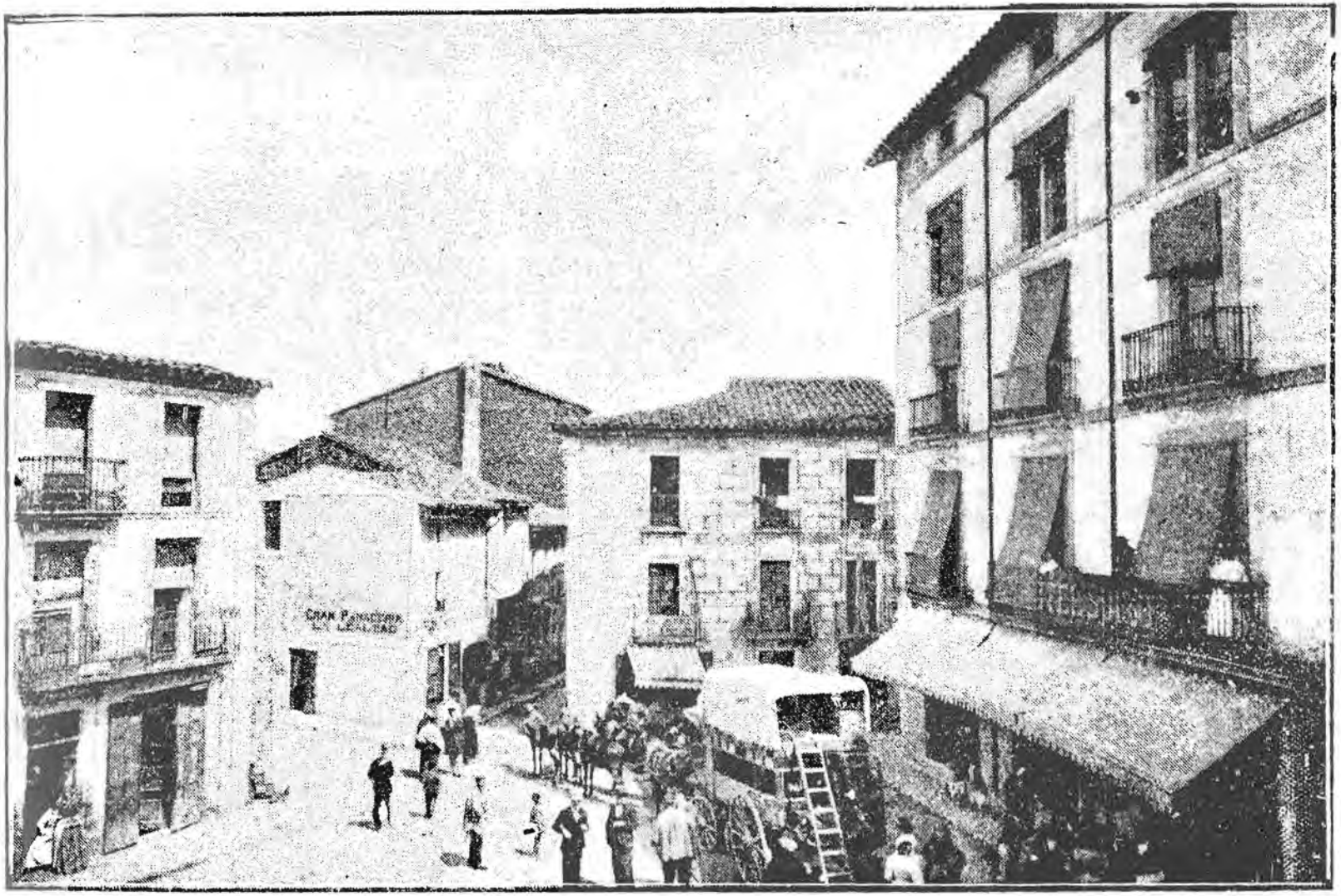
CRAN PANADERIA
LA LEALTAD

"ALS PETITS CANTAIRES"

És una pinya de roses
enceses de plata i d'or,
és un bosc ple de promeses,
un rabeig net i sonor.

És un niu de tendres mans
que ens desfullen la tristor.
És una hortènsia de llavis,
on floreixen els petons.

Ens posen pau a les mans,
als ulls ens posen mel
i en els nostres fal.laços llavis,
un somriure passatger.

Ens atrapa el seu encant
ens tornen un sentiment
lluent com el seu somriure,
però se'n va lentament.

Tothom porta en el seu cor
el seu petit cantaire.
Si el deixessin sortir,
el món més bonic farien.

Els nostres petits cantaires,
són inici de la claror
d'una alba que vol ser dia,
en el nostre poble cantor.

Que no s'apagui aquesta alba,
que no es trenqui aquesta flor,
i sigui cantada,
un abril de nou amor.

Vosaltres petits cantaires
canteu sempre, canteu!
que mai no arribi a ponent
el sol de la vostra veu.

M. Ruiz

FI DE CURS

Un jardí ben ple de vida
la classe ha estat i serà,
però tu veuràs, com sempre,
ses roses de comiat.

Els nens que tant ompliren
els teus ulls, tot el teu cor,
ara arribeu, ara marxen,
el mateix que la il.lusió.

Tu els veus arribar, com sempre,
com un somni desitjat,
i ara els veus marxar, com sempre,
amb un gest enamorat.

Ells se'n van sense mai no perdre
el seu somriure daurat,
encara no en saben ells
de tritors ni comiats.

Es queden en el teu record
i encara què no voldràs,
els cobrirà el sol neixent
d'altres roses que vindran.

L'altre cop els teus ulls,
i el teu cor ompliran,
i altre cop vindrà la fi
i altre cop ells marxaran.

I és que de les flors la vida
efímera sempre ha estat
i és veritat que tot fa olor
a roses de comiat...

M. Ruiz

La nova carretera

sense comentaris...

LA FESTA MAJOR DE LA FONT PICANT

Es celebrava, fins fa uns 20 anys, el dia de la Mare de Déu d'agost.

Era una festa pistonuda i innocua; l'envelat es feia d'enramades, tenia uns 25 m. de diàmetre i s'instal.lava en el pla que hi ha al costat de "l'Establiment", allà on ara hi aparquen els cotxes. Amb taulons es muntava un entarimat per els músics que no eren gaires ni massa coneguts però les trompetes i els saxos eren molt estridents; encara que es regava hi havia molta polsaguera; el ball de rams i la toia ajudaven les despeses.

A la casa que hi ha al costat de la font, tres llargues taules eren insuficients per els molts assistents que menjaven carn a la brasa i botifarres blanques, amanit tot això amb un vi negre que tallava...

Era típic anar-hi des de Sant Hilari amb carro i com que la carretera no estava massa bé, hi havien molts sots i quedaves realment baldat.

Però, diuen que mai a ningú no li va sentar malament ni el menjar, ni el veure, ni el viatge, ni el sarao i és que aquell dia es donava aigua de la Font Picant a tothom, sense necessitat de la recepta del metge; així es comprèn que el got d'aigua picant netejava els ronyons, la vesícula, l'estómac i... aquí no passa res!

Jaume Pla

L'AVORTAMENT

Jo que estava adormit en el no res
vaig despertar per un joc d'amor,
una festa una dolça mirada,
un moment d'imprecís esplendor.
Llavors vaig anar creixent a poc a poc
com goteta de llum dins d'un mar
i aquí estic aprenent de gemec
sense que ningú no em vulgui estimar.

Jo vull tenir-te mare!
Jo vull veure el món,
prometo estimar-te i ser bon minyó.

Perquè em feu tornar al silenci,
perquè m'haurà de passar això a mí?
Del no res em treuen, del son,
i m'obliguen després a dormir.
Vull veure els ulls de la meva mare,
tal vegada si ells em miren a mí,
ja no vulguin deixar de mirar-me
i no apaguin el sol per a mí.

Jo vull tenir-te mare!
Jo vull veure el món,
prometo estimar-te i ser bon minyó.

M. Ruiz

QUATRE RATLLES SOBRE EL TEATRE

Com de costum en arribar la Festa Major, aprofitem l'avinentesa que ens brinda aquest programa per assabentar-vos de les nostres activitats que, amb més o menys encert, ve desenrrotllant any rera any el grup local de teatre ''Els Nois Alegres''.

Cada estiu tenim per costum representar les obres que hem estrenat durant el transcurs de l'any; així l'estiu passat representàvem dues obres còmiques ''Necessito una infermera'' i ''Deixa'm la dona, Cisquet''. Aquesta última la tenim inscrita a la campanya de teatre a les Comarques Gironines, on estem inscrits, i la representarem a diferents indrets com Vilabertran, Osor, Espinelves, Rajadell, etc. El passat Nadal, decidírem canviar una mica l'estil i estrenàrem l'obra ''La Rambla de les floristes'', de Josep Mª de Sagarra. Va ser com una mena d'homenatge a l'autor català.

Preparar l'obra ens suposà un enorme esforç i enrenou perquè era complexa pel que fa a escenografia, ambientació i vestuari i també pel gran nombre d'actors que es movien damunt l'escenari. Era una obra costumbrista, sense massa argument, que va quedar una mica incompresa i poc valorada pel públic si tenim en compte la feinada que ens va portar. De totes maneres fou una bonica experiència que de moment no hem gosat repetir, per les dificultats abans esmentades.

A mitjan febrer celebràrem el VII aniversari de la fundació del nostre grup de teatre amb un sopar de germanor, després d'haver fet una petita sortida a València i a Penyíscola.

També ens adherirem a l'homenatge que el poble de Santa Coloma va retre al gran actor còmic Rafael Anglada, on hi acudí una representació del grup, l'acte fou d'allò més emotiu.

Amb motiu de la Pasqua de Resurrecció vàrem estrenar una altra obra còmica ''Un embolic de família'', una obra totalment intrascendent, com acostumen a ser les representacions d'aquests tipus, que només pretenen fer passar una bona estona al públic assistent. Aquesta obra ens la quedarem en cartell i a més de representar-la un parell de vegades a l'estiu i també a la vila d'Amer, l'haurem de fer a diferents poblacions. Està comprovat que aquestes obres són les que més agraden al gran públic i les que millor s'adapten al nostre grup, però som conscients que hem d'anar introduint obres més sèries i de més qualitat en el nostre repertori.

Actualment tenim en projecte l'obra de Puig i Ferrater ''Les aigües encantades'', que ens suposarà tot un repte.

Bé, ens ha fet il.lusió contar-vos les nostres inquietuds, ja que som conscients que podem comptar amb el vostre recolzament i us agraïm els generosos aplaudiments, element que ens esperona a tirar endavant la nostra tasca.

Gràcies i fins ben aviat.

El Grup de Teatre ''Els Nois Alegres''

EXPEDICIÓ GIRONA - HIMALAIA - 86

KANGCHENJUNGA 8.598 m.

La tardor passada una expedició gironina (en la que hi havien tres escaladors hilariencs) assolien la tercera muntanya més alta de la terra. Era la primera i única vegada que una expedició de l'Estat aconseguia pujar a dalt del cim principal del Kangchenjunga.

D'Esquerra a dreta: Francesc Casas, Pep Permanyer, Joan Cardona, Salvador Coll, Xavier Erro, Joan Hugas, Santi Carrillo, Quim Bover, Ramon Estiu i Jordi Carreras.

L'expedició amb el Consistori Local.

Escut d'or als tres escaladors hilariencs.

A 6.000 m.

Plateau situat a 7.000 m.

Dalt del cim.

Tota l'expedició al Camp Base.

A 8 dies del Camp Base.

Rebuda a l'Ajuntament.

Arribada a l'aeroport del Prat.

El Camp III a 7.300 m.

EXPEDICIÓ GIRONA-HIMALAIA '86

Dades més significatives:

Cim: KANGCHENJUNGA principal.

Alçària: 8.598 mts.

Serralada: Himalaia del SIKKIM.

País: NEPAL.

Ruta: Cara Sud-oest; via original.

Primera ascensió: Expedició britànica any 1955.

Total ascensions: - Cara Sud-oest: 10
- Cara Nord : 5
- Esperó Est : 1

Total ascencionistes: Expedicionaris 38
: Sherpes 10

Participants:

Joan Hugas i Maurici	U.E.C. Girona
Ramon Estiu i Masferrer	U.E.C. Girona
Joan Cardona i Tarrés	G.E.H. St. Hilari
Josep Permanyer i Sabatés	G.E.H. St. Hilari
Salvador Coll i Comerma	C.E.B. Banyoles
Francesc Casas i Arribas	U.E.C. Salt
Santi Carrillo i Ortiz	G.E.H. St. Hilari
Quim Bover i Busquets	U.E.C. Girona
Jordi Terradas i Espona	U.E.C. Girona
Xavier Erro Jauregui	Ondarrabia

Portejadors d'alçaria: Ang Rita Sherpa
Gopal Gurung
Bir Badur
Ougchu Sherpa

Oficial d'enllaç: Mahesh Rawal

Staff fixe: Cuiner i quatre traginers

Mail runners: Ang Nuri Sherpa

Pes transportat aprox.: 3.800 Kgs.

Traginers contractats: 127

Calendari: - Sortida Girona, 15 agost
- Arribada Camp Base, 15 setembre
- Cim, 24 octubre
- Tornada a Girona, 12 novembre

A Sant Hilari

Amb quin goig estic asseguda
davant de la Font Vella,
hi ha un paisatge tan formós
que és una meravella.

No sé què té Sant Hilari
que si un cop hi vas,
tots els anys vols tornar-hi.

El poble és net i polit
i la gent acollidora,
que cuida amb zel
la gent que ve de fora.

Tothom passeja tranquil
oblidant preocupacions,
el poble és una gran família
on es coneix quasi tothom.

No passa com a la ciutat
que la gent és tan sorruda
que passa en veí pel teu costat
i ni tan sols et saluda.

Rosa Huguet (72 anys).

VIA CRUCIS VIVENT

Divendres Sant al capvespre
a Sant Hilari Sacalm,
quan la terra s'enfosqueix
les torxes fan claretat.

Al remor de tambors roncs
ja s'acosten els armats
portant a Jesús captiu
com si fos un criminal.

El silenci omple la plaça;
el pecador va a jutjar
al Just amb sa mà sinistra:
procurador Ponç Pilat.

El poder de les tenebres
prefereix a Barrabàs;
la rauxa que encega als homes,
la disbauxa del pecat.

Ja comença el Via Crucis,
l'Anyell de Déu carregat
amb la creu de nostres culpes
per a salvar-nos del mal.

Tothom ha posat l'escarni,
xurriacades i pinyacs...
Jesús, la divina espatlla
i sa redemptora sang.

Maria, les Santes Dones,
el Cirineu, els armats,
els dos lladres... El Calvari
s'apropa entre trons i llamps.

Al turó, entre dos lladres
és Jesús crucificat;
penedit a prop del Crist,
un dels dos se salvarà.

El Via Crucis vivent
de Sant Hilari ha acabat
quan el Fill de Déu ha mort
i al sepulcre el van portar.

El poble marxa en silenci;
aquesta és sa Fe pairal
immarcescible pels segles,
penyora d'eternitat.

JOSEP GUTIERREZ I RODRIGUEZ

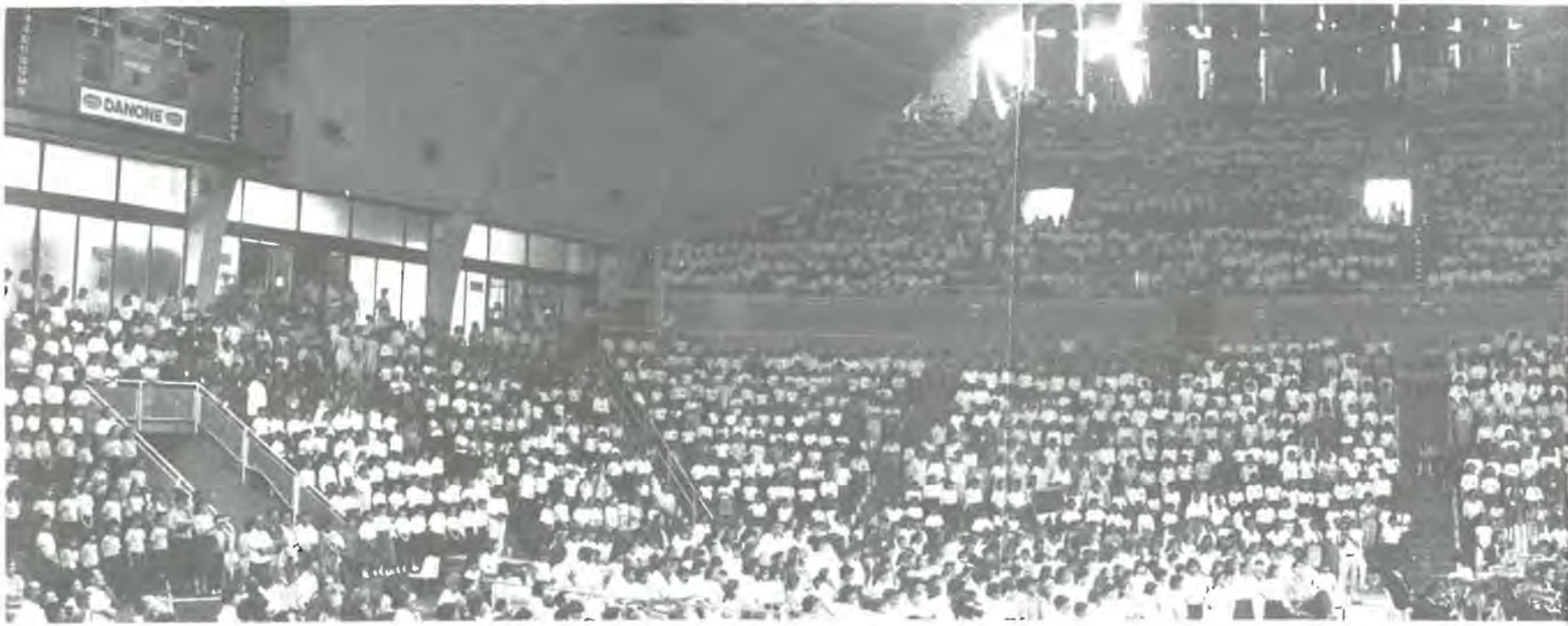

ELS PETITS CANTAIRES, UN ANY GENS DESCONCERTANT

Aquest curs 86/87 ha estat molt bo per la coral infantil ja que hi havia l'alicient de la XXª Trobada de Corals Infantils de Catalunya que es va fer a Barcelona i que va resultar absolutament engrescadora. Tot el treball de durant l'any va anar adreçat a preparar aquesta trobada amb assajos i concerts preparatius. Aquest treball, però, es va veure compensat àmpliament pel resultat final: va ser sens dubte la millor trobada de totes les que hem participat al llarg dels onze anys de la nostra existència; vam fer un concert que ni els cantaires ni el públic no oblidaran mai. Jo mateix al moment del concert no vaig poder cantar ni una sola nota de l'emoció que em va produir veure com prop de 5.000 cantaires d'arreu dels Països Catalans (hi havia fins i tot una coral de l'Alguer i d'Alacant), entonaven acompanyats de l'orquestra Ciutat de Barcelona el deliciós ''Concert desconcertant'' creat i dirigit pel músic Antoni Ros Marbà, amb lletra del jove poeta Miquel Desclot.

Sens dubte aquesta emoció va ser compartida per tots els assistents a l'acte, tal i com demostra (a tall d'exemple) una carta publicada al diari AVUI del 1-7-87 on una persona del públic s'expressa amb aquests termes:

''Quan et sembla que tot se'n va en orris, quan veus que la majoria de notícies són tan descoratjadores (contaminacions, malalties infeccioses, terrorisme, drogadicció, fam i una llarga llista que no s'acabaria mai), en fi, quan tens la sensació que tot el món se'n va a mal borràs, veus un home dirigint una orquestra i dirigint alhora les veus de cinc mil infants, que et fan tremolar el cos; llavors treus la ferma conclusió que tot anirà endavant, perquè aquests mateixos infants en tindran cura, malgrat l'herència que els estem deixant...''.

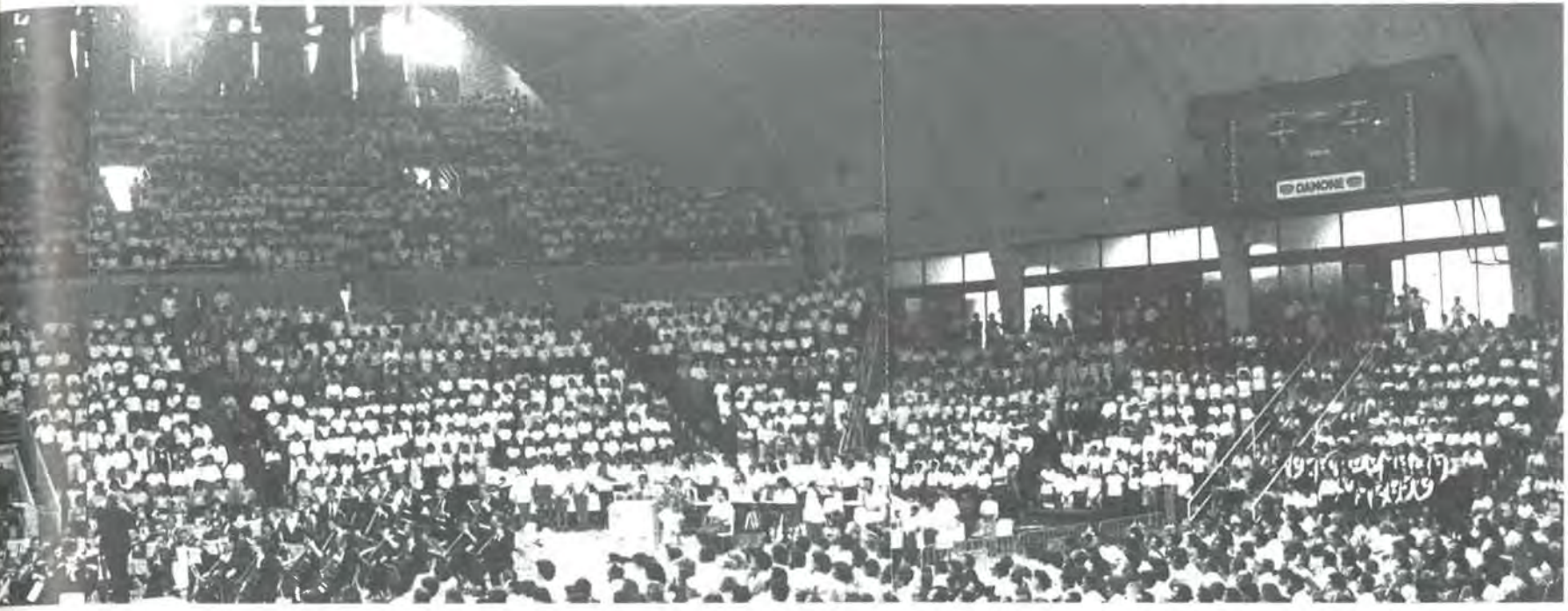

Clouré l'escrit amb una relació de les nombroses i variades activitats dutes a terme durant l'any i dono les gràcies als cantaires, a l'equip de directors i a la Junta de Pares per haver-ho fet possible.

PETITS CANTAIRES CURS 86/87

— 16 de novembre: Castanyada a Joanet.
— 25 de desembre: Participació a la Missa de Nadal.
— 26 de desembre: Concert a Arbúcies.
— 28 de desembre: Concert Nadalenc a St. Hilari.
— 21 i 22 de març: Trobada intercanvi amb els ''Tabalets'' de St. Hipòlit. Ens vam fer molt amics.
— 18 d'abril: Concert junt amb ''l'Orquestra de Cambra de Girona'' al Cinema Catalunya.
— 19 d'abril: Caramelles de Pasqua.
— 20 d'abril: Juguem cantant dels petits a Vic.
— 16 de maig: Assaig general de la cantata a Olot.
— 23 i 24 de maig: Trobada intercanvi amb els ''Tabalets'' a St. Hilari.
— 13 i 14 de juny: Trobada general de Corals Infantils de Catalunya al Palau d'Esports de Barcelona.
— 24 de juny: Participació a l'Homenatge a la Vellesa.
— Agost: Participació en actes organitzats pels Amics de la Música, així com a la Missa de Festa Major.

Bona Festa Major!!!

Toni Miralpeix

PATRÓ DE CATALUNYA

SANT JORDI: MODEL DEL NOSTRE TEMPS

Sant Jordi és un viu exemple de Fidelitat. La seva imatge batalladora té quelcom de fermesa fervorosa. La seva llegenda omple arreu d'un aroma sobrehumà el difícil exercici de la lluita. Sap greu imaginar un Sant amb llança o espasa. Però què és la vida, sinó una lluita sense final? Tothom té davant seu el dilema de l'elecció: el Bé o el Mal, la Veritat o l'Error. En aquest punt, ningú no pot ser neutral. Paraules evangèliques posen el dit a la nafra. Sant Jordi, cavaller, guerrer, coneix la Veritat de Jesucrist, que vencé la Mort en dur combat, amb la negació de Sí mateix. Sublim exemple que conduirà la vida del sant a metes immarcescibles. Sant Jordi sap respondre a la crida del Redemptor. La seva Fidelitat li porta al sacrifici. En primer lloc serveix als desvalguts amb el lliurament de les seves riqueses. Després, vingué la testimoniança de la seva Fe. Arribà al martiri. I màrtir vol dir testimoni. La lluita de Sant Jordi abastà fins al màxim extrem de Fidelitat. Va tenir un final heroic. Perquè el màxim grau d'heroisme és la Santedat. Essent fidel a Déu, a la Veritat, va ésser fidel a sí mateix. Perquè l'home és criatura de Déu, i solament a Ell deu servir. Qui s'allunya del Creador traeix el seu destí superior. Aleshores, l'home perd la seva dignitat, es fa molt més inferior que qualsevol criatura. La seva infidelitat és la negació del seu dret a la Vida Eterna. Servidor d'un Imperi poderós, Sant Jordi coneix la Veritat i la serveix. Sap discernir el que és accessori del que és essencial. La Veritat està per damunt de tot. Per això lliura la seva plenitud de vida i de força al servei de la Veritat, conquerint així la glòria dels benaventurats. La seva Fidelitat li dóna, a més a més, el culte dels devots. Els botxins foren sepultats a les ombres de l'oblit, mentre que la memòria del màrtir sobreviurà a perpetuitat.

Quan el culte del Sant cavaller arriba a Catalunya, al segle X-XI, han passat gairebé set segles del seu martiri. Són temps de forja, dura època de cavalls i espases, a l'alba de la formació d'un poble. Per això germina amb rapidesa la devoció de Catalunya a Sant Jordi. I per això mateix el Sant màrtir arriba plé de significat guerrer. com Sant Miquel, Sant Jordi persegueix el Drac, que recorre la terra fent dolenteries. El Drac és el Mal davant el Bé, la Mentida enfront la Veritat. La dona encalçada per la Bèstia simbolitza el desvalgut davant el tirà. Sant Jordi desenfunda la seva espasa i lluita contra el Drac. La seva història miraculosa romandrà al llenç, a la pedra, al bronze, segle rera segle, com símbol viu de Fidelitat, de la Fidelitat per antonomàsia. Tenim, doncs, un home qualsevol, amb una realitat històrica en el seu temps humà. Aquest home afronta la disjuntiva personal de la seva Fe. Tothom té aquesta oportunitat al llarg de la seva vida. Pot ésser fidel o no ser-ho. I ell mateix decidirà el seu destí. Sant Jordi va apostar per la Fidelitat. És fidel a la Veritat, quan és un home qualsevol. Després, vindrà la seva glorificació, com testimoni de Jesucrist. I al llarg de la història, la seva figura esdevindrà llegendària, defensor invencible dels oprimits.

Cal que mirem això sense cap rutina ni folklore. Els sants foren homes de carn i d'ossos abans de ser sants. Un sant cristià no és pas un heroi mitològic, la seva vida no és pas una faula poètica, sinó una realitat plena esdevinguda sublim misteri d'amor, de fe i de servei. L'exemple del Diví Mestre, Jesucrist, és la norma del santoral cristià. Jesucrist ressucitat va menjar i va beure, perquè es veiés amb claredat que, essent Déu, fou Home i, estant glorificat, no era cap fantasma. Com que Déu regeix el Món, tant la regió espiritual com la terrenal són parts coherents de la totalitat de la Creació. Des d'una perspectiva creient no caben els monstres de la raó dels pagans. Tot és harmoniós i benèfic. Perquè Déu és Bo. Veure el món a través de Déu, és doncs, comprendre en la seva totalitat la meravella de l'Univers. Tot això ajuda a explicar la significació de la figura de Sant Jordi. El sant cavaller és benaurat, perquè abans fou fidel fins el martiri. No és, doncs, una figura de llegenda, no és un mite. Viu amb Déu en la Glòria eterna. I com que Déu és la Bondat suprema, els seus elegits solament poden fer el bé els uns envers els altres. Això es diu la Comunió dels Sants. I això fa que el cristià no tingui por a les forces ocultes, perquè té plena confiança en un sol Déu Pare i Provident.

Doncs bé. Hem vist com Sant Jordi arriba als altars i al cor del poble cristià. Singularment, a Catalunya sentim el seu patrocini. La seva Festa se celebra de forma entranyable per tothom. I la seva figura és certament un símbol mil.lenari de Catalunya. els valors espirituals del cavaller Sant Jordi són immortals. Romandran per sempre. En els aspectes vivents de la societat actual romanen vius aquests valors espirituals del cavaller Sant Jordi en moltes perso-

nes i entitats. Ho podem veure a tot arreu. Qui s'afanya pel triomf de la Veritat i de la Justícia..., aquest segueix la lluita del cavaller Sant Jordi; qui escolta la veu del Bé i és fidel a la seva identitat com fill de Déu; qui no es deixa portar per la peresa ni la desesma, ans fa front vegada rera vegada als atacs de l'adversitat; qui fa flamejar la seva espasa neta davant la mentida i la injustícia... Tots aquests són deixebles vivents del cavaller Sant Jordi.

És cert que hi ha dolenteria i moltes injustícies al món actual. Però també veiem gent de bé que arrisca la seva llibertat, el seu patrimoni, la seva vida, en suma, en servei de tot allò que defensà el cavaller Sant Jordi. Quan mirem la figura eqüestre i lluitadora, eternalment trepitjant el cos repugnant del Drac, tenim l'íntim convenciment que la veritat, la justícia, l'amor... triomfaran sempre.

Perquè a tot arreu hi ha homes fidels. I Déu, sobretot, vetlla sense fatiga.

Josep Gutiérrez i Rodríguez

FONT VELLA

Vella font, que et cantà ja Verdaguer
enaltint ta natura i ta puresa,
tens blassons per gaudir la reialesa
de les cent fonts que Sant Hilari té.

Vella font, des de sempre a ton recer
homes i dones de mirada encesa,
el cor rabent i amb mots plans de tendresa
s'han dit aquí el seu amor primer.

Vella font, que sens perdre la bellesa
de l'entorn, ara ets multitudinària
—talment com una Octava Meravella—
i ha estat la teva fama al món estesa
de manera sublim, extraordinària,
portada pel teu màgic nom: FONT VELLA.

Josep Santacana i Tusquelles

PÀTRIA

La mar somia amb recança entre la xiuladissa del vent, suau... Enyora la llunyana pugna de la blavor innocent i la mà de l'enemic; senyeres al cel, segadors catalans... sempre lluitant per viure.

Catalunya, mare, havien volgut canviar-te a cops de mort i jo t'havia defensat, tu que m'havies ensenyat a caminar per camins de sal, que m'havies nodrit per el dolor silenciós dels segles... t'idolatrava. Ets la meva pàtria, mitològica, passional, meva per sempre, meva... plorava jo d'amor.

Però ara, tu i jo ja som lliures, hem trencat totes les cadenes i ens hem fos en un mar de calma, per no tornar mai més... Ara tu i jo som lliures i podem volar junts, Catalunya, sense por de tempestes.

M'acarones i em gronxes amb la gambança d'il.lusió nova. Ara gaudim de les tradicions antigues però recomencen de bell nou, aquí, on l'esperit és veritat, on la voluntat ja no és un somni... desfilaren albades i llostres, tardors i estius, però res no ens espanta, no tenim pressa. Per nosaltres el cel sempre serà Groc i Roig, joiosos de la sang i les ferides, perquè ja no existirà la sofrença.

Catalunya... mira... mira com cau la tarda. I mira la mar, flassada, blavosa, que ja no és tortura entre gamecs de lassitud. Mira com amanyaga les nostres passes cap a l'infinit... mira que lluny queda la melangia dels somnis perduts, Catalunya...

Maria Núria March i Condal
16 anys.

AIXÍ FUNCIONA EL COL.LEGI PÚBLIC DE SANT HILARI SACALM

Una societat desenvolupada ha d'oferir als seus individus uns serveis socials que assegurin la seva pròpia salut cultural. Les escoles són unes de les institucions que la societat ha hagut de crear per assegurar la continuïtat i la millora culturals.

En la feina que es realitza a l'escola hi ha bàsicament cinc sectors implicats:

1. *Els alumnes* que, per l'opció feta pels seus pares, hi vénen a rebre una formació que complementi i asseguri l'educació rebuda dins la família.
2. *Els pares*, que han escollit una escola per a la formació dels seus fills, han d'estar segurs que rebran un bagatge cultural suficient per viure, en un futur, amb dignitat i responsabilitat.
3. *Els mestres* són els professionals responsables de la formació dels alumnes en el temps i les activitats que els són pròpies.
4. *L'Ajuntament*, compromès en una millora global del municipi en tots els seus àmbits, ha d'estar informat de la línia pedagògica que a l'escola es segueix per poder assegurar que s'adequa a les peculiaritats del poble i per poder cobrir totes les mancances que l'administració no satisfà.
5. *L'Administració* que ha de supervisar la feina tècnica realitzada a l'escola per saber quina és la qualitat de l'ensenyament que s'ofereix i així dotar dels suficients mitjans humans i materials per què l'escola pugui donar una educació bàsica per a tothom, tal com contempla la Constitució.

Alumnes, Pares, Mestres, Ajuntament i Administració. Mireu si n'hi ha de gent implicada en l'escola. Vosaltres mateixos podeu valorar què passa quan algun d'aquests estaments no fa la feina que li pertoca.

Des de l'entrada en vigor de la LODE (Llei Orgànica del Dret a l'Educació) totes les escoles tenim un Consell Escolar on hi estan representats els quatre primers sectors abans esmentats. A través d'ell hem d'encarrilar tots els esforços per millorar l'educació individual i social de tothom.

Si algú no se sent al.ludit i encara es pregunta... i bé, què hi puc fer jo? Li donaria alguns punts per reflexionar:

— Faig el treball que em pertoca?
— Demano que m'aclareixin tot el que no entenc o me'n despreocupo?
— Sé què fa el meu fill a escola?
— Sé com es diuen els seus mestres i com treballen?
— Quines aficions té el meu fill? Pot portar-les a terme a l'escola?
— Quins problemes d'aprenentatge té el meu fill? Com l'ajudo a superar-los?
— Els nois i noies del poble què poden fer en el seu lleure? Hi ha suficients activitats socials, culturals, esportives per a ells?
— L'escola forma persones que s'han d'integrar i que ha de fer la societat o és una institució independent?

Després d'un any de funcionament del Consell Escolar del nostre Col.legi Públic, en el que hem intentat de trobar resposta, a base de fets, a preguntes com les anteriorment formulades, hem d'agrair públicament el treball realitzat per alumnes, Associació de Pares d'Alumnes, mestres i Ajuntament que s'ha palesat en èxits i millores d'equipament que reverteixen directament en benefici dels usuaris d'aquest servei que és l'escola pública.

Tots els membres del Consell Escolar i de l'Associació de Pares d'Alumnes us desitgem que gaudiu de la Festa Major i que hi agafeu energies per al curs 87-88 que ja és al cap del carrer.

Consell Escolar i Associació de Pares d'Alumnes

CRÒNICA DE L'ANY

1986

AGOST

- Festa Major. Crida de la Festa per en RAMON CABAU i GUASCH (d. e. p.).
- Quo Vadis de cotxes.
- Ball al Polisportiu amb l'Orquestra «La Principal de la Bisbal».
- Cercavila pels grups «EL DRAC», «FLIK-FLAK» i Grup de Teatre infantil «VOL-RAS».
- Presentació del projecte del monument al General Moragues per l'escultor Domènec Fita.
- Tirada al Plat.
- Concert per «Janio Marti i Orquestra».
- Futbol. Preliminar de Benjamins entre equips locals / Juvenils entre U. E. Vic «A» i C. E. Sant Hilari / Futbol base.
- Sardanes per a les cobles: Genisenca, Farnense i Canigó.
- Ball a Villaret amb «Janio Marti» i «Rudi Bravo» i l'Humorista Eugeni.
- Finals del I Campionat de Bàsquet Sant Hilari.
- Baixada de Carretons des del Pla de Les Arenes.
- Ball de Gegants.
- Actuació de l'Esbart Dansaire.
- Cantada d'Havaneres pel Grup Cavall Bernat.
- Programació pel.lícules Cinema Tívoli.
- Exposicions individuals de pintures a la Biblioteca de la Caixa i a la Sala Sant Hilari.

SETEMBRE

- Diada Nacional. Espectacle infantil, recepció a les entitats, sardanes i ofrena floral al monòlit del General Moragues.
- Participació de Sant Hilari a la Fira Forestal d'Axat (França).
- Festa dels boscataires al Pla de Les Arenes.
- Presència del grup de teatre «Els Nois Alegres» a l'acte d'homenatge que Sta. Coloma va oferir a l'actor Rafael Anglada.
- Festa Major del Pla de Les Arenes.
- Acapta de sang per la Germandat de Donadors de Sang de la S.S. de Girona.

OCTUBRE

- El 24 d'octubre a les 12 hores, l'Expedició Girona-Himalaia 86 aconseguia el cim del Kangchenjunga.
- Presència de l'artesania de Sant Hilari a la Fira de St. Narcís de Girona.
- Creació del Patronat Municipal de Turisme.
- Creació de la Fundació Font Picant que ha de regir el centre de rehabilitació de toxicòmans.
- Inici activitats Escola Natura «Les Guilleries».
- Festa del Tennis a Camp Pla.

Baixada de Carretons.

Gimkama.

Un Concert al Pavelló.

Ofrena floral al Monòlit dedicat al General Moragues.

La Sra. Paquita Vilagut, escollida "estiuejant de l'any".

NOVEMBRE

- Inauguració de les pistes de tennis municipals, amb partits de tennis d'exhibició i gran ball amb l'orquestra de «Janio Marti» al Pavelló.
- Final del Torneig de Tennis Sant Hilari. el C. T. Sant Hilari campió del Grup V en el Campionat Provincial per equips.
- Recepció del poble als membres de l'expedició al Kangchenjunga.
- Celebració del XIII Cros Regional de Sant Hilari al Pla de Les Arenes.
- V Exposició de bolets als baixos de la Casa de la Vila organitzada per l'Escola de la Natura.
- Concessió de l'Escut d'Or de la Vila als expedicionaris de Sant Hilari al Kangchenjunga.
- II Volada d'Estels, dins la campanya «Un Estel per la Pau», organitzada per «Ça-Calm Esprés».
- Curset de Tennis a les pistes municipals.
- Castanyada popular al C/. Josep Ximeno.
- Convocatòria del IV Concurs de Fotografia de Sant Hilari.
- Exposició de Bolets de caire didàctic al Col.legi Sant Josep.

DESEMBRE

- Veredicte i lliurament de premis del Concurs de Fotografia.
- XIIè Concurs Literari Local Escolar. Actuació dels «Petits Cantaires».
- Concurs de felicitacions de Nadal.
- II Volada d'Estels organitzada pel «Ça-Calm Exprés».
- Taller de construcció d'Estels.
- Homenatge a Josep Mª de Sagarra. «La Rambla de les Floristes», de Josep Mª de Sagarra, a càrrec del Grup local «Els Nois Alegres».
- Gran Festa de «Som», amb actuació de la Cobla Montgrins, de l'Esbart Marboleny de les Preses i lliurament de diferents guardons a entitats i personalitats.
- Publicació de butlletins dels Col.legis Dr. Morales i Sant Josep.
- Actuació de la Coral «Petits Cantaires» a la Llar de Jubilats d'Arbúcies.
- L'Expedició al Kangchenjunga és rebuda per la Generalitat i el Parlament.

1987

GENER

- Nova cavalcada dels Reis d'Orient.
- Concert Nadalenc amb els «Petits Cantaires» i el Grup Instrumental de l'Escola de Músca a l'Església Parroquial.
- Edició Buttletí informatiu de la Parròquia.
- Curset de maquillatge a la Biblioteca.

FEBRER

- S'inaugura la pràctica del Patinatge al Pavelló Municipal.
- Conferència sobre «Esport i Salut» a la Biblioteca de la Caixa, a càrrec de J. Hidalgo.
- 35 Rally Costa Brava.
- Festa de la Sagrada Família. Noces d'Argent dels matrimonis del poble.
- Aniversari inauguració Ràdio Sant Hilari.
- Conferència sobre Nicaragua i sobre «Esport i Salut» organitzades per l'Escola de F. P.

MARÇ

- Carnestoltes, cercaviles, grup d'animació, ball i comitiva de Carnestoltes.
- En Pep Permanyer en nom de l'Expedició al «Kangchenjunga» guardonat com a Millor Esportista del 86.
- VII Marxa Popular.
- Setmana Esportivo-Cultural del Col.legi Sant Josep. Mostra de Teatre. Concurs de Pastissos. Concurs de Dibuix.
- Campionat de Botifarra al Bar Montseny.
- Donació voluntària de sang.
- Conferència sobre «l'Espanya dels anys 30» per Borja de Riquer. Biblioteca de la Caixa.
- Xerrada i diapositives sobre la Fauna Catalana a la Biblioteca.

ABRIL

- Concert al Cinema Catalunya de l'Orquestra de Cambra de Girona, de la Coral «Petits Cantaires» i del «Grup Instrumental de l'Escola de Música de Sant Hilari».
- «Un embolic de família», de Francesc Puntós Charls, obra de teatre pel grup local «Els Nois alegres».
- Cantades de Caramelles amb els grups «Els Nois Alegres» i «Els Petits Cantaires».
- Exposició dels treballs realitzats de dibuix i pintura dels alumnes de l'Escola Municipal de Belles Arts.
- Festa de l'Arbre, amb plantació i xerrada-col.loqui.
- Via-Crucis Vivent.
- Diada del Llibre i de la Rosa. Actuació infantil.
- Un grup d'alumnes del Col.legi Sant Josep guanyen el «III Concurso de Educación Vial» en les fases provincial i autonòmica. Butlletí de Sant Jordi.
- Mostra col.lectiva de pintura a la Biblioteca de la Caixa (Setmana Santa).
- VIè Aniversari de la Inauguració del Casal dels Avis.
- Torneig de Tennis «El Porró».

MAIG

- «Concert desconcertant» a càrrec dels «Petits Cantaires» i «Els Tabalets» de Sant Hipòlit.
- Fogarons de Sant Isidre.
- Trobada de Corals Infantils al Teatre Catalunya.
- Campionat de Futbol Sala.
- Concurs de Cant d'Ocells.

JUNY

- Festa de fi de curs del Col.legi Dr. Morales, amb diversos actes i l'actuació «El Petit Circ al carrer».
- Inauguració de les Piscines Municipals i de l'Escorxador Municipal. Sardanes i actuació de l'Orquestra de Xavier Cugat.
- Festa Major «petita» de Sant Joan.
- XLI Homenatge a la Vellesa amb atenció especial als avis de més de 90 anys. Concurs literari escolar sobre aquest tema.

Arribada d'en Carnestoltes.

Lliurament de premis del Concurs Literari.

Festa de fi de curs

Festa de fi de curs

- Aplec a l'Ermita de la Mare de Déu del Padró.
- Premi Baldiri Reixach als alumnes de 7è del Col.legi Públic Dr. Morales.
- Conferències sobre «La Salut dels infants» a la Biblioteca de la Caixa.
- Eleccions Municipals i al Parlament Europeu.
- XI Aniversari de la Coral «Els Petits Cantaires».
- Es funda el Club Bàsquet Sant Hilari.
- Bicicletada popular.
- Trobada de Corals infantils al Palau d'Esports de Barcelona (Petits Cantaires).
- Aplec de la Parròquia a Joanet.
- Butlletí del Col.legi Sant Josep.
- Actuació de diverses corals amb motiu de la Pentacosta.
- Festa de fi de curs del Col.legi Sant Josep amb «arrossada» i sardanes a la Font de l'Arç.

JULIOL

- Cursets de natació a les Piscines Municipals i al Club Villaret.
- Festa al Barri del Pla del Campaner, amb el grup «Montecarlo». VIII Cursa Mundial d'Ànecs.
- Teatre «Un embolic de família», de Francesc Puntós Charles pels «Nois Alegres».
- Xerrades sobre «Tècniques nova era» i «L'altra medicina» a la Biblioteca de la Caixa.
- Festa de Sant Cristòfol. Benedicció de cotxes, concert i gran ball. Concurs de guarniment de vehicles.
- Festa dels Quintos.
- Projecció al Cinema Catalunya de l'Audiovisual de l'expedició «Griona-Himalaia» al Kangchenjunga.
- Dins el Xè Festival Internacional de Música, actuació del Trio Barcelona, amb Enrique Santiago i Enrique Ponsa, del Quartet de Flautes de l'Escola de Música de Sant Hilari, i de l'Orquestra de Cordes del Curs Internacional de Vic.
- Sardanes.
- S'acaba l'asfaltat de la Carretera Arbúcies-Sant Hilari.

AGOST

- VIII Rally Sant Hilari. Memorial Francesc Parareda. Gran Premi Font Vella, guanyat per J. Bardolet.
- Sardanes.
- Festa dels Quintos-87.
- Dins del Xè Festival Internacional de Música: Actuació del Cor jove de Lidingo-Suècia - Orquestra de Cambra de l'Accademia Barocca (Roma-Itàlia) - Orquestra de Cambra del Teatre Lliure - Lluís Claret (violoncel).
- Festa popular de la Plaça de Cal Ros.
- Festa popular del Serrat.
- «Un embolic de família», teatre amb «Els Nois Alegres».
- Concurs de Tallada de Troncs.
- Exposicions diverses a la Biblioteca de la Caixa i a la Sala d'Art Sant Hilari.
- Homenatge a l'estiuejant de l'any.
- Cursets de natació a la Piscina Villaret i a les Piscines Municipals.
- Aplec a Sta. Maria de Mansolí.
- Finals del primer torneig OPEN «Club Tennis Sant Hilari».

ACTES RELIGIOSOS

DIVENDRES, dia 28

Tarda, a 3/4 de 7: Repic de campanes per anunciar la Festa major.

DISSABTE, dia 29

COMMEMORACIÓ DEL MARTIRI DE SANT JOAN BAPTISTA.

A les 12: MISSA SOLEMNE CONCELEBRADA. Farà l'homilia Mn. Joan Rossinyol Cirera, Rector d'Espinelves. Els cants aniran a càrrec de la coral parroquial ''Els Petits Cantaires''.

DIUMENGE, dia 30

ANIVERSARI DE LA DEDICACIÓ DEL TEMPLE PARROQUIAL.

A 2/4 d'1: MISSA SOLEMNE d'acció de gràcies.

Altres Misses: A les 8'10 i 11 del matí i vespertina, a les 8 de la tarda.

DILLUNS, dia 31

Vespertina, a les 8 de la tarda: Missa Solemnitzada en sufragi dels difunts de la parròquia.

ACTES RECREATIUS

DIVENDRES, dia 28

Tarda, a les 4: QUO-VADIS DE COTXES. Concentració a la Plaça de darrerra l'Ajuntament. Inscripcions: Ajuntament i Oficina de Turisme.

A les 7: Inici de la Festa Major amb un CONCERT amb ''La Principal de La Bisbal'' al Pavelló Municipal d'Esports.

A la mitja part del Concert farà LA CRIDA de la Festa l'Il.lustríssim Vice-president del Parlament de Catalunya Arcadi Calzada i Saavedra.

A continuació es farà el lliurament de guardons als guanyadors del Concurs de Cartells per la Portada del Programa de Festes.

Nit, a les 11'30: GRAN BALL DE FESTA MAJOR al Pavelló amb ''La Principal de La Bisbal''.

A la mitja part del ball es donaran els premis als guanyadors del Quo-Vadis.

DISSABTE, dia 29

Xarangues durant el dia.

Matí, de 10 a 12: Concurs de Dibuix i Pintura ràpida (programa a part).

A les 12: CERCAVILA amb el Grup ''La Sinforosa'', acompanyat dels Gegants i Caparruts de la vila.

Tarda, a les 4: TIRADA AL PLAT.

A les 4'30: JOCS DE CUCANYA per a la mainada a la Plaça del Dr. Gravalosa.

A les 5: CONCERT al Pavelló amb l'Orquestra KAIRO'S.

A les 7: SARDANES a la Plaça Mn. Jacint Verdaguer, amb la Cobla ''Mediterrània''. La segona serà la del ''Ball dels Gegants''.

Nit, a les 10: SARDANES a la Plaça Mn. Jacint Verdaguer, amb la mateixa Cobla.

A les 11'30: GRAN BALL DE FESTA MAJOR al Pavelló amb l'Orquestra KAIRO'S. Actuarà també el MÀGIC ANDREU.

A la matinada: Xocolatada ''matinera'' en un lloc sorpresa amb acompanyament de xarangues.

DIUMENGE, dia 30

Xarangues durant el dia.

Matí, a les 12: CERCAVILA amb el Grup ''Carantamaula'', acompanyat dels Gegants i Caparruts de la vila.

A la 1'30: Lliurament de premis del Concurs de Dibuix i Pintura ràpida, al Saló de Sessions de l'Ajuntament.

Tarda, a les 6: BAIXADA DE CARRETONS (sense motor).

A les 4: Exposició dels ''vehicles'' a les places Verdaguer, Dr. Robert i de l'Església.

A les 5: Des de la Plaça del Cal ros trasllat de vehicles i participants al Pla de Les Arenes (Lloc de sortida).

A les 6: Inici de la Baixada des del Pla de Les Arenes i arribada a la Plaça Gravalosa.

Un cop arribats tots els participants, hi haurà Xarangues a la Placeta.

Nit, a les 10: SARDANES al Passeig de la Font Vella amb la Cobla ''Ciutat de Girona''.

A les 11'30: GRAN BALL DE FESTA MAJOR al Pavelló a càrrec de l'Orquestra ''València'' i l'actuació de ''Carmelo Seyes (transformista) i SELVIN (ventríloc).

DILLUNS, dia 31

Xarangues durant el dia.

Matí, a les 12: Espectacle de Titelles ''NAIP'' a la Plaça Mn. Jacint Verdaguer.

Tarda, a les 5: SARDANES a la Plaça Gravalosa amb la Cobla ''Genisenca''. La segona serà la del ''Ball dels Gegants''.

A les 7: Al Pavelló Municipal actuació del cantant ''HECTOR VILA''.

Nit, a les10: Cloenda de la Festa Major amb una CERCAVILA pel Grup ''El Drak'' amb pirotècnia (sortirà de l'Ajuntament). Seguidament CANTA D'HAVANERES pel Grup ''L'ÀNCORA'', a la Plaça Gravalosa (hi haurà Cremat per a tothom).

FUTBOL

Dies 28 i 29

A partir de les 6'30 de la tarda:

TORNEIG DE FUTBOL JUVENIL, entre els equips:

BREDA
FARNERS
ARBÚCIES
SANT HILARI

Divendres es faran les semifinals i dissabte els partits pels llocs tercer i quart i la GRAN FINAL.

NOTES:

- El dia 27, a les 12 del migdia, INAUGURACIÓ DE LA XXVII EXPOSICIÓ D'OLIS de l'artista Marià Climent, a la Biblioteca.
- Durant la setmana de la Festa Major estaran exposats en el Museu tots els Cartells participants en el concurs de la ''Portada del programa de la Festa Major''.
- Per reserva de taules al Pavelló podeu adreçar-vos a l'Ajuntament.
- El organitzadors es reserven el dret de modificar aquest programa si causes imprevistes hi obliguessin.

Patrocina:
AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM

Organitza:
ÀREA DE CULTURA I FESTES DE L'AJUNTAMENT

"LA VILA DE LES 100 FONTS"... i un "XORRITO"

Tothom, o gairebé tothom, coneix SANT HILARI com "LA VILA DE LES 100 FONTS" però aquell que no l'ha vist deu pensar: Caram!... Aquesta gent tenen aigua per donar i per vendre ...! Bé, per vendre sí, però, per donar... d'això, parlem-ne.

Per aquest motiu, un bon dia, aquest senyor que no coneixia Sant Hilari, animat per la nostra propaganda de les 100 fonts, se'n ve al nostre poble disposat a trobar-se entremig de tantes fonts "com el peix a l'aigua".

Ell es pensava trobar fonts per tot arreu, quantitat de fonts, quantitat d'aigua, salts d'aigua... en fi, un autèntic complex hidràulic.

Però NO!... Es troba que, en arribar al nostre poble, amb el cotxe de "La Hispano Hilariense", i carregat amb les maletes per anar a l'hotel, fa un moment de descans al mig de la nostra Plaça Gravalosa i es queda contemplant, tot parat, el nostre sortidor; i dic PARAT (amb majúscules) perquè el senyor que es pensava anar a un poble, segons l'eslògan: "amb aigua A TOT I PLE", es troba amb un sortidor on ell s'imaginava trobar-hi una cascada.

I, quin "XORRITO"! —pensa aquest senyor—. "Què en fan aquesta gent de tantes fonts? "... Perquè, contemplant el nostre sortidor, amb allò de "para muestra un botón"... aquí ens fotarem de set!

NO!. No volem un "XORRITO". Volem un sortidor amb aigua en abundància com diu l'eslògan de la nostra vila; i que el nostre Consistori Municipal es recordi també del seu eslògan de propaganda electoral en el qual ens deien: NOSALTRES FETS.

Doncs que ens facin un sortidor ben fet, amb aigua en gran quantitat, amb circuit tancat o amb circuit obert, però BEN FET! I que un bon dia de Festa Major podem inaugurar-lo a les 12 del migdia (les 11 a Canàries) amb assistència de personalitats, però no polítiques, que aquestes ja les veiem a la TELE, sinó artistes com la PANTOJA, o la JET-SET, com la ISABEL PREYSLER i aquelles dues germanes tan "mones" de MÓNACO; així sortirem a la revista HOLA i al GARBO, que, això sí que és propaganda!. Perquè si això no s'arregla, aviat potser sí sortirem al CASO.

Hem de fer propaganda del nostre element més natural, que és la nostra aigua, però no solament EMBOTELLADA, per conservar, almenys, el nivell turístic de la nostra VILA.

No n'hi ha prou amb tenir un bonic polisportiu, unes no menys boniques piscines, o com a nota de bon gust un monument a WALT DISNEY; perquè seria de mal gust que, així com en alguns llocs tenen un monument AL SOLDAT DESCONEGUT, aquí, amb els anys, haguéssim de fer-ne un a L'ESTIUEJANT DESAPAREGUT, i que, temps a venir, es canviés els nostre eslògan de "LA VILA DE LES 100 FONTS" pel "POBLE DE LES 50 GOTES"... i un "XORRITO".

I "colorín colorado" aquesta aigua "se ha acabado"!

SÈNECA "Fill"

RÀDIO SANT HILARI

Benvolguts hilariencs,

Ens dirigim a vosaltres per tal d'agrair-vos el suport que ens heu brindat una vegada més en aquest pas tan important per a tots, com ha estat el canvi d'emissor i potència de Ràdio Sant Hilari. Cal fer esment dels problemes que en un principi van sortir, degut a les interferències ocasionades en alguns aparells de televisió per l'ubicació de la nova freqüència (107,5 FM). Amb la col.laboració dels ràdiooients, tele-vidents i instal.ladors, o sigui de tothom, es varen poder subsanar tornant al dial de la freqüència ja coneguda dels 99.0 FM.

L'objectiu bàsic d'aquest canvi d'emissora ha estat procurar que les ones de Ràdio Sant Hilari arribin amb la màxima qualitat a tots els indrets del terme municipal; és cert però, que cal encara un reajustament de l'aparell, ja que de moment la qualitat de so no és del tot com voldríem.

Un altre avantatge que ha comportat l'adquisició d'aquest nou emissor ha estat la possibilitat de conectar amb altres emissores, en els dies i hores en què Ràdio Sant Hilari no té programació pròpia i millorar així la recepció de senyal d'aquestes noves emissores en el mateix punt del vostre dial (99,0 FM).

Aquesta nova mostra de fidelitat donada pel poble de Sant Hilari envers la Ràdio ens omplena de goig i ens dóna més força si cal, per a continuar endavant en aquesta important tasca, que repetim, no hauria estat possible dur a terme sense el vostre suport econòmic i d'audiència.

Volem recordar també la 2ª edició de l'"Hilarienc/ca" de l'any 1986, que després dels vostres vots emesos per carta o a través del telèfon, varen donar com a guanyadors en PEP PERMANYER i la SALVADORA NOGUERA. En el decurs dels propers mesos començarem a preparar la tercera edició, per la qual cosa esperem com sempre la vostra participació.

Cal dir també que continuem oberts a tothom qui ens pugui aportar noves idees i suggeriments per tal de poder millorar aquest mitjà de comunicació tan important com és la ràdio.

Som, Ràdio Sant Hilari, 99,0 FM
"La Veu de les Guilleries"
Gràcies per sintonitzar-nos

Nota: Donem les gràcies a totes aquelles entitats i cases comercials que han col.laborat econòmicament en l'adquisició de la nova emissora.

Pep Permanyer, hilarienc de l'any.

Salvadora Noguera, hilarienca de l'any.

EN EL CAMPO

¿Sientes esas vocecillas?
Dime amor,
¿las entiendes?
Yo sí.
Son geniecillos que llaman,
hoy que mi duende está dormido.
Son dos gotas de luz
hechas amor,
hechas de nosotros
y no por nosotros,
—pues la vida es ella misma—
que están haciendo un poema,
un poema de luz, de sonido,
una canción de agua...
¡Son nuestras hijas!
Míralas amor,
abre el palomar de tus sentidos,
deja que vuele el ruiseñor.
Deléitate, ¡oh amor!
con la música que emana
esta tarde de cristal,
y dile adiós a este minuto
que, como ese agua que pasa,
ya no podrá regresar.

M. Ruiz

Davallada de colors,
un verd clar, un verd més fosc,
randes de fulles i flors:
els meus juliol i agost.

Tinc els ulls de claror plens,
de cants d'ocells els sentits
i en aquesta falda estic
del nostre aimat Montseny.

I si aquesta terra no té mar,
malgrat del Mediterrani ser filla
també vull sentir-me d'aquí pubilla
perquè l'he sabut molt estimar.

M.ª Teresa Sirera i Cristià

ACRÒSTIC A SANT HILARI SACALM

Solc que a la serra dóna exuberància
Assetjant la duresa de la roca,
Neguit de fecunditat que a la soca
Transfareix la raó de l'abundància.

Harmonia de l'arbre i de la prada
Inaugurant l'aplec on s'ofereixen
Les primeres arrels de la contrada
A la carícia de l'aigua endinsada;
Recs que en rabasses i tiges floreixen
Inflorescències de neu a l'albada.

Sembra de segles fèrtil i fruitosa,
Antiga cançó tremolor de lira,
Cobla que en diverses llengües se posa,
Ací daurada collita madura;
La veu que en pau al campanar es mira
Mou a l'ànima una pregària pura.

Josep Gutiérrez i Rodríguez

Nostra tan aimada muntanya,
nostra eterna Montserrat.
Què t'han fet i qui t'ha cremat?
Tornarem a veure't ufana?

Qui foren aqueixos traidors?
Sento ira, sento rancúnia,
sento gran por, sento angúnia,
i no puc concedir perdó.

Sóc un ésser humà que es tortura.
Sóc un ésser humà que pensa.
Ma desolació és immensa.
Ma gran frustació no s'atura.

I TU que tot ho pots, ho has permès?
Si dius que hi ets, perquè no et veig?

M.ª Teresa Sirera i Cristià

Sant Hilari és la vila
fundada per catalans
on honren i defensen
del més petit al més gran.

Tota voltada de muntanyes
com si fos dins d'un bressol
on s'hi lluita i s'hi treballa
tot el dia, de sol a sol.

Hi ha el Pla de les Arenes
La Gavarra i Sant Miquel
i el Nen Jesús de Praga
on estem més a prop del cel.

Tenim un potencial d'aigua
que mundialment és famós
repartit a tota l'esfera
d'aquest poble fabulós.

Les cent fonts de Sant Hilari
si les voleu visitar
vindreu i voldreu tornar-hi
a aquest poble català.

També hi ha indústries
on tothom pot treballar
la cultura és molt alta
un tema a ressaltar.

La vegetació és variada
d'alzines, pins, castanyers,
faigs, roures i pollancres,
fins i tot vint classes més.

Tenim una bona cuina
a tots els restaurants
on els turistes en gaudeixen
des dels més petits als més grans.

Les riquíssimes Aromes
les Teules i Jaumets
els visitants enllaminen
i se n'emporten a paquets.

L'Embotit de Sant Hilari
té prestigi de debò
amb qualitat extraordinària
i de tot el bo i millor.

Als turistes que ens visiten
els volem felicitar
perquè cada any ens honren
amb el seu benestar.

Capital de Les Guilleries
En Serrallonga us dirà
on aquestes serralades
tantes aventures va passar.

Dedico a aquest meu poble
i amb tota devoció
pau, amor i harmonia
que és el que us desitjo jo.

Joaquim Fàbregas

OPINIÓ SOBRE LA HISTÒRIA

Acollint-me a la PORTA OBERTA A TOTES LES OPINIONS, que el Programa de la Festa Major ofereix als fills del poble, faré unes observacions arran de les dades històriques que Àngel Serradesanferm va publicar en el Programa de l'any passat sota el títol de «ARA FA CINQUANTA ANYS».

No es que busqui entaular una polèmica. Sóc per naturalesa i per concepte un home de diàleg en busca de convivència. La violència i l'ús de les armes són l'antítesi de civilització humana. Dintre d'aquest terreny pacífic, penso, també s'hi troba A. Serradesanferm. El treball que va publicar podia haver estat una veu conciliadora, en canvi es transforma en un crit d'alerta en no respectar la tolerància en les diferències conceptuals, en no clarificar les causes de les seves insinuacions referents als aldarulls d'abans de la rebel·lió antirepublicana, i en l'ús que fa de les paraules «assassinat» i «executat», que classifiquen etimològicament en assassins els primers i justiciers els segons. Tot això pot generar malentesos, dolor i menyspreu a avis, pares, fills i néts...

És per a la història del poble. El publicat en el Programa de l'Ajuntament és un document pel futur. No estic contra la veritat. Sóc dels que diuen que s'ha d'encendre la llanterna, com Diògenes buscava un home. Però un historiador, si vol ser imparcial, no pot jugar amb els indicis i les dades que vencedors i vençuts han deixat escrits. Un historiador ha d'escapar del remolí polític del partidisme i de la raó de la força que tot actor i autor justifica encara que sigui el crim. Si no és així, si copia en comptes d'interpretar cercant les causes, és que li falta capacitat d'investigació i d'anàlisi, o bé que és parcial d'un o altre camp encara que es digui conciliador.

La meva opinió sobre la història no pretén fer història, sinó desfer embolics i aportar una sensibilitat psicològica per als interessats de l'avui i del demà que tinguin el gust o la necessitat de conèixer un malentès que va acabar en un homicidi col·lectiu per no admetre les dèbils reformes de progrés humà que aportava la Segona República, aquella república burgesa però de sentiments profundament demòcrates.

ANTECEDENTS

El cor d'un poble no el forma el senyor de les terres o del diner per ell mateix, ni l'obrer que les treballa, ni la intel·ligència ni la força muscular per separat; és un compendi, un cúmul físic i mental de les palpitacions de cada habitant. Un poble és un conjunt d'individualistats que les necessitats d'existir fan ser solidàries en un plà ètnic; respecte al social i al polític no manquen les divergències segons cultura o interessos creats.

Comunalment, a Sant Hilari, s'ha mantingut sempre un temperament solidari en defensa dels drets veïnals. Arrenca de segles. No hi ha nascut en el poble qui pugui dir: jo he vist el primer motí; en canvi si passa dels seixanta, ben segur ha vist o intervingut en algun. És històric. Faltaria espai per descriure esdeveniments de l'època que els més vells explicaven, com en els que més tard vaig intervenir, o com, de molt jovenet, el primer que vaig veure degut a l'impost que l'Alcalde Rovira volia aplicar –unes jornades de treball gratuït per als qui no podien pagar en metàl·lic– quan es va fer la primera carretera de Vic.

Motins que no eren d'esquerres o de dretes. Era la voluntat profunda i unànime del poble d'aixecar-se i transformar les eines de treball en armes de combat, sense cap por a les parelles de la Guàrdia Civil, i sense la premeditació de ferir i menys de matar. NO VESSEU SANG! era l'ètica d'aquells defensors de la manera de ser del seu poble.

Temperament que es provaria en una i altra tendència en arribar a les Guilleries els aires de llibertat, de democràcia i amb tota la noció dels Drets de l'Home.

Fa més d'un segle que va néixer la Societat de Roders, i a la primera dècada d'existència es constituí la Cooperativa Obrera. El que no fa falta descriure és el viacrucis que varen viure els associats, que en principi eren pocs, tant des del punt moral com econòmic. Necessitaren el caràcter tenaç dels fills de les Guilleries i d'un fratern ideal per aguantar el menyspreu i la condemna en el treball, havent-se d'acontentar amb les feines que no podien fer els esquirols, o desplaçant-se setmanes i mesos sencers a llunyanes terres. Lluita desigual que amb el temps forjaria dos mons en el mateix poble.

DOTZE-CATORZE D'ABRIL DE 1931

Sense desmesures ni vessament de sang neix la Segona República mitjançant el vot universal i democràtic. La bandera bicolor s'amagà en els soterranis i en les golfes; la tricolor onejava sota el sol. Un crit de VISCA LA REPÚBLICA! va fer vibrar Sant Hilari. La Casa del Poble dels Treballadors, la Cooperativa Obrera, podia donar aixopluc als vells i nous republicans que l'aire de llibertat havia parit per centenars.

Fenomen sociològic que es reprodueix en pro del guanyador. Moment perillós, de relliscades, de disturbis i de caça de bruixes (les venjances personals), quan l'embriaguesa política envaeix places i carrers. Tanmateix, res d'això succeí, i menys a Sant Hilari, on no es va aixecar un mànec d'eina per apallissar, perseguir o desapropiar els cacics que tant havien explotat el desheretat. NO! No estava en l'ètica dels treballadors pendre's la justícia per les seves mans i menys matar i robar. Amb la proclamació de la República se sentien pagats, perquè amb ella hi hauria el treball que els donaria el pa, escola i llibertat amb drets i deures per a tots. Per això cantaven plens d'esperança en aquella data històrica del dotze i catorze d'abril de 1931.

DESPRÉS...

Després... Quants drames per no respectar la nova i recent nascuda democràcia! En particular el del poder econòmic en sabotejar les moderades reformes socials i polítiques, que si bé encara de poca transcendència per als treballadors, en prendre la dreta el poder polític en les eleccions de 1933, varen ser anul·lades, causa directa de la revolta dels miners asturians l'octubre de 1934. Preàmbul del que passaria després amb el franquisme. A Sant Hilari, els republicans no s'escaparien de ser perseguits i empresonats. Siset, l'Alcalde republicà, va dibuixar en un mur de la cel·la de la presó de Girona, el croquis del poble: el que s'havia trobat, amb els barris bruts i abandonats per les autoritats, i el que ell havia deixat, amb els carrers nets i asfaltats que el veïnat, per agraïment, adornà amb tests de flors a les portes i finestres. I Siset va escriure com a rúbrica: «En recompensa m'han tancat a la presó».

I encara va haver-hi el drama de la victòria dels republicans en les eleccions del 16 de febrer de 1936, en la que no va haver-hi venjances, ni empresonaments a qui havia perseguit i empresonat. Tot agafà moviment per la via democràtica. Per poc temps. Els caciques i els tradicionals privilegiats no podien acceptar que el poble gaudís del dret d'escollir lliurement el sistema polític en què desitjava viure.

La rebel·lió republicana del 18 de juliol obrí les comportes de l'odi i la venjança. Espanya es transformà en un riu de sang. La compassió humana va ser desterrada per les armes que envairen l'espai. No només es matava en els fronts. Des del primer dia de rebel·lió i en ambdues zones, les armes segaven centenars de vides en les reraguardes. Constatant que en l'àrea republicana durà uns mesos, mentre que a la zona franquista, les armes varen vomitar metralla anys i més anys, ja que no va poder-se celebrar una «Abraçada de Vergara», puix els insurrectes anaven a per tot, encara que fos a per la pau dels cementiris.

CONCLUSIÓ

No parlem dels caiguts en els fronts, en els bombardeigs o per la fam. Si parlem només dels afusellats, la responsabilitat recau per igual en autors i actors del crim. És a dir en els extremistes dels Comitès o grups incontrolats per un cantó, i per l'altre en les Juntes de Depuració i bandes incontrolades. Responsabilitat inapel·lable per a ambdós fossin els que fossin els motius.

A Sant Hilari malgrat els esforços dels que no admetien tirar del gallet, tant d'esquerres com de dretes, també es vessà sang, que el còdi de l'ètica humana no distingeix en les formes sinó en el fet de tallar vides.

Quina diferència hi havia entre l'equip que donava els passeigs per eliminar feixistes, i la Junta de Depuració, també clandestina i formada per les autoritats franquistes (el mossèn tenia dos vots), per netejar la terra de republicans (anomenats «Rojos»)?

Ambdós bàndols tenien en les seves mans la vida de no importa quin veí. La diferència en temps i mètode va consistir en que mentre les morts per venjança duraren menys de tres mesos, essent jutges i executants directes els primers, les altres morts varen durar anys disfressades d'un muntatge de denunciants, també secrets, i de tribunals militars que jutjaven per rebel·lió militar, com si els republicans haguessin estat els insurrectes.

S'ha de palpar el fet verídic. Perquè si no hi havia defensa per als acusats pels Comitès Antifeixistes, tampoc n'hi havia per als condemnats d'antuvi per la Junta de Depuració secreta franquista en el poble.

Quina defensa podia haver-hi en un procés en què en menys de dues hores es condemnava a dotzenes de republicans a la pena capital o a treballs forçats sense dret de paraula per l'acusat? Uns acusats que només tenien la defensa d'un alferes o d'un tinent d'ofici, no sempre present, i si ho estaven era per a posar-se ferms i saludar la sentència que donaven aquells aguerrits tribunals militars.

Què poc val la vida d'un ésser davant la fòbia de la venjança!

No es pot escriure per escriure quan es fa història. S'ha d'anar a les causes dels fets responsablement. No poden haver-hi dos pesos i dues mides per als que varen matar tenint el poder. O tots foren uns ASSASSINS o tots foren uns JUSTICIERS. És doncs inconcebible que, una vegada recuperada la democràcia, i en un document oficial de l'Ajuntament, també democràtic de Sant Hilari, un defensor de tals institucions pugui tenir la lleugeresa de publicar un treball que fa revifar el malentès d'una trista època i, penso sense voler, tacant la tendència republicana en copiar els atributs «ASSASSINAT» per als franquistes caiguts en la zona republicana, i «EXECUTAT» per als republicans caiguts davant dels piquets franquistes.

No! Que ningú es glorifiqui! Si cadascú prengués la seva part de culpa es donaria un gran pas cap a la conciliació del veïnat, desterrant els ressentiments que encara cremen en la memòria i en el sentir d'uns i altres i, en particular, de l'anatema que fereix la sensibilitat dels descendents d'uns honrats treballadors que mai havien pensat d'empunyar una arma per a matar, i que la rebel·lió antirepublicana els obligaria a fer-ho per poder defensar la llibertat.

ANTONI ROTLLANT

Puntualització

El Sr. Rotllant diu en el seu escrit "Opinió de la història" que és inconcebible que "en un document Oficial de l'Ajuntament...".

No vull fer cap valoració del seu escrit, només haig de dir que li agraeixo que ens consideri tan positivament el nostre programa de festes, però li hem de recordar que en la penúltima pàgina hi ha un apartat que textualment diu: "L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels col.laboradors en aquest programa".

Crec que el sentit democràtic es demostra amb el respecte, amb tot l'ampli sentit que la paraula implica.

Si per document entenem allò que queda escrit, sí que ho és un document el programa, i n'estem satisfets.

Es diu que el programa és una porta oberta a totes les opinions i és veritat perquè només ens guia un esperit de servei presidit per un profund respecte a les opinions.

Vostè tenia por que no es publiqués l'escrit i per això el va presentar acompanyat fins i tot d'una instància; també es pensava que no sortiria íntegra... Li repeteixo una vegada més que em considero alcalde d'un consistori recolzat majoritàriament pel vot dels hilariencs i plenament democràtic.

Atentament,

L'Alcalde

Resposta a una "Opinió sobre la història"

Es frapant que el tema de la guerra civil encara vagi ple de connotacions que no porten pas a una situació de concòrdia.

Vaig prescindir-ne i, d'una manera conscient i sense cap aire de polèmica, abordava un aspecte que ens interessa sobradament.

Em va moure l'afany de fer una recopilació sobre la guerra, que feia referència a les persones de Sant Hilari, o relacionades amb la població, que de manera violenta havien mort al llarg de la incivil guerra del 36. Alguns van reconèixer l'esforç que el treball suposava i fins i tot una família de Tarragona va assabentar-se que tenia un ascendent enterrat aquí gràcies a l'escrit. Eren els aspectes positius.

L'altra cara de la moneda va ser un escrit que vaig rebre pel gener passat del Sr. Antoni Rotllant, home ja gran i que va viure la guerra.

Perquè la "resposta" s'entengui haig d'extreure un parell de coses del que aquella carta deia:

"Cruel realidad que subleva la sensibilidad humana al ver escrito en un documento del Municipio de Sant Hilari: "Assassinats" (los fusilados en la época republicana)..."Executats" (los fusilados por unos vencedores llamados nacionales).

"Atributos (assassinat, executat) que he leido y releido para cerciorarme que no fuera un espejismo debido a mi cansada vista. No podía creer que un demócrata y un Ayuntamiento democrático y liberal pudieran publicar tal documento, el cual no apaga el fuego de las pasiones ni de los odios para emprender... "un camí cap a una verdadera reconciliació"... —como dices en el escrito— sino que da materia a las malas lenguas, a los perversos y malintencionados para acusar y señalar con el índice a los hijos, a los nietos y bisnietos de los republicanos por ser descendientes de asesinos al dar crédito a lo escrito, tal como está escrito, que no hace otra cosa que justificar el terror que implantaron luego los sublevados antirrepublicanos.

Como señalo, no puedo creer que sopesaras como era debido el trabajo que has publicado en el Programa de la Festa Major de 1986, ni que el Ayuntamiento parara la atención debida". (...)

"¿Es qué el historiador debe copiar o interpretar los sucesos luego de haber pasado por la criba, las pasiones, las tendencias, los intereses, los oportunismos, etc.? La respuesta es clara y la conclusión también. Porque quien copia, quien repite es que no tiene capacidad para escudriñar o está de acuerdo con una u otra tendencia —ambas cargadas de justificativos— calificativo que no lo atribuyo a tí". (...)

Fa un parell de mesos arribava a l'Ajuntament un escrit del mateix senyor per insertar al programa de festes, acompanyat d'una "instància". L'escrit, que es publica íntegrament, aporta un element diferenciador del primer: La reflexió.

Com que l'escrit és una clara "dedicatòria" a la meva persona, em veig obligat a dir unes quantes coses.

Primer haig de dir que em va sorprendre que fos en castellà i en segon lloc que no hi havia necessitat de fer aquella retòrica-catilinària, perquè amb quatre ratlles n'hi havia prou. De la seva

particular visió sobre temes relacionats amb la guerra, no n'haig de fer absolutament res.

Tota la demagògia que hi ha en els seus escrits se la podria ben estalviar, perquè a mi no m'ha de convéncer de res.

Al programa em parla de ''No respetar la tolerància en les diferències conceptuals''. No sé pas a què fa referència i no veig com lligar-ho amb que vaig publicar.

Sobre ''No clarificar les causes de les seves insinuacions referents als aldarulls..'' haig de repetir-li que no era pas aquest el meu objectiu. Una cosa és el que dic i l'altra el que vostè volia que jo digués.

Quan em parla de ''si copia en comptes d'interpretar cercant les causes és que li falta capacitat d'investigació i d'anàlisi, o bé és parcial d'un o altre camp..'' ho veig d'una puerilitat tan gran que m'estalvia fins i tot la resposta.

Em cita les paraules ''imparical'', ''tolerància'' i apassionament...

Vostè difícilment pugui substreure's a les seves vivències i això sempre és dolent a l'hora d'explicar i escriure coses que exigeixen una objectivitat plena.

Pel que fa al tema ''assessinats'' o ''executats'', nucli central del seu escrit, encara li diria que està més errat quan diu que no m'hi vaig pensar. D'entrada potser els dos conceptes no clarifiquen prou bé el que cada un de nosaltres voldria que signifiqués, però una mica definidors sí que ho són.

Miri, podia haver posat afusellats, assessinats, condemnats, executats, víctimes de la repressió franquista... Quin li hagués agradat més? M'hi vaig pensar pel senzill motiu que encara hi ha cicatrius que mai no es curaran. Vaig considerar, —opinió molt personal— que si posava ''executats'', que per suposat implica ''judici'', deixava més en evidència les persones que els feien, consideració encara més vergonyosa. Perquè? Per la senzilla raó que avui dia ja ningú no viu enganyat sobre com varen anar les coses un cop acabada la guerra, ni sobre què eren ''aquells judicis''. Uns perquè ho varen viure directament —el seu cas—, altres perquè hem tingut accès a fonts documentals, orals i escrites, molt enriquidores i els nanos perquè tenen ocasió de poder escoltar i comentar-lo a classe a través d'informació de tot tipus.

En la conversa que vostè i jo vàrem tenir fa uns dies em manifestava que d'aquí cent anys, allò que jo havia escrit seria mal interpretat per les futures generacions, que els crearia confusió. No sabia com agafar-mo, perquè si així fos no podria pas estar satisfet de la meva feina de mestre; què es creu que els explico als alumnes a l'assignatura d'Història d'Espanya? ''Aquell'' temps queda una mica lluny i està equivocat si pensa que a les aules encara s'expliquen ''batalletes de bons i dolents''. Que vostè m'alinii en un altre cantó no em preocupa, em preocuparia si no actués com un verdader demòcrata.

En un apartat de la seva carta em diu que haig de ''rectificar'' i m'amenaça amb publicar una ''carta oberta''. S'ha de rectificar quan hi ha una cosa mal feta i per a mi com si la vol publicar a tota la premsa del món.

De la ''reconciliació'' també cal dir-ne un parell de coses. L'article meu intenta l'aproximació a uns fets que es varen donar en uns anys determinats sense voler entrar ni en les causes ni elements de valoració, però el seu vessa ressentiment, i la reconciliació està renyida amb el que se'n va desprenent.

Per acabar li haig de dir que em preocupa la manera en què acaba el seu escrit quan manifesta: ''No, que ningú no es glorifiqui! si cadascú prengués la seva part de culpa es donaria un pas cap a la conciliació del veïnat, desterrant els ressentiments que encara cremen la memòria d'uns i altres...''

Sr. Rotllant, no haig de prendre cap part de culpa perquè no la tinc, ni hi era, com tampoc no em glorifico. No parlaré mai de ressentiment ni res que s'hi assembli perquè res no em crema la memòria...

Tinc la consciència extraordinàriament tranquil.la pel sol fet d'haver estat fent barretines, com aquí diem, durant els anys de la guerra.

És llastimós que encara hagin de passar molts més anys per a poder parlar de la vostra guerra incivil; hi ha massa ''boira'' i potser ja convindria que arribessin els dies d'horitzons més clars.

Atentament,

Àngel Serradesanferm i Valls

EL FUTBOL A SANT HILARI

A Sant Hilari no tenim un primer equip des de fa uns quants anys. Malgrat tot, des de la desaparició del primer equip s'ha continuat treballant amb el futbol-base i en aquest moment es pot parlar d'un bon planter de jugadors joves, alguns d'ells amb unes bones possibilitats de futur. Per a aquesta propera temporada 87/88 entrarem en competició amb sis equips que defansaran els colors del nostre Club en quatre comarques catalanes: La Selva, La Garrotxa, el Gironès i el Maresme.

Juvenils.

Els equips que entraran en competició seran els següents: els JUVENILS que lluitaran a la segona divisió i que estaran dirigits per en Josep Comas; els ALEVINS federats, equip A, dirigits per en Jordi Carreras; els ALEVINS federats, equip B, dirigits per en Gonçal Carrascoso; els ALEVINS escolars els dirigirà en Josep Farràs; els INFANTILS i els BENJAMINS escolars també dirigits per en Jordi Comas. Si considerem que a cadascun d'aquests sis equips hi haurà una mitjana de vint jugadors per equip, hi haurà sota la disciplina del Club Esportiu Sant Hilari uns cent vint jugadors.

Infantils.

Cal dir que per tirar endavant aquest programa esportiu cal un esforç considerable de part de la Junta Directiva, els entrenadors, els jugadors i també dels pares, sense el suport dels quals, sobretot pel que fa als desplaçaments, fóra impossible de dur endavant aquesta tasca. No ens hem de deixar guanyar pel desànim perquè en un termini de temps relativament breu en recollirem els fruits.

Havíem considerat, fins i tot, la possibilitat de treure ja per a aquesta propera temporada un primer equip. No hem volgut, però, precipitar-nos ja que en més d'una ocasió hauríem de recórrer als juvenils amb la qual cosa ens trobaríem amb allò de despullar un sant per vestir-ne un altre. Pensem que per a la temporada 88/89 tindrem a punt un onze ideal per afrontar els compromisos que comporta formar un primer amb garanties d'èxit. Quan parlem d'un onze ideal volem dir amb jugadors tots ells del poble, que hem anat formant des que eren benjamins i que senten els colors del club com per a lluitar amb esforç per tal de dur el futbol de Sant Hilari a la categoria que no fa gaires anys havia ostentat.

Hi ha tot un treball d'infraestructura creat i hi ha la il.lusió suficient com per dur a terme un projecte ambiciós, però perfectament possible.

Pere Bosch

Alevins federats "A".

Alevins escolars.

Alevins federats "B".

Benjamins escolars.

HOMENATGE A LA VELLESA • RESIDÈNCIA I CASAL

Bona Festa!. No sóc escriptora ni tampoc no em presento com a tal, tan sols me fa feliç mantenir una xerrada amb vosaltres i amb un llenguatge senzill perquè tots m'entengueu. el temps ens envelleix i els fets i festes es repeteixen i avui parlarem de l'Homenatge a la Vellesa. Són quaranta-un any que es ve celebrant; abans hauria estat un ajut a la Vellesa. Els avis vivien amb més necessitat que ara nosaltres, assistien a la Festa per saborejar un bon dinar (doncs no menjaven pas massa bé) i recollir aquell sobre miraculós per els que no disposaven d'una sola pesseta. Avui celebrem un gran Homenatge a la Vellesa en compensació dels temps difícils que visquérem; avui, els avis amb unes lleis nobles i humanitàries i d'ajut, fruïm d'una vida tranquil.la, no ens manca un duro, però no oblideu que els diners no fan la felicitat completa; necessitem comprensió, respecte i amor. Enguany per donar més vida i adherir més gent a l'Homenatge acordàrem parlart amb els Srs. Professors de totes les Escoles a fi que alguns dels alumnes de l'E.G.B. fessin un treball en vers o en prosa dedicat als Avis. Així es va fer; una vegada escollits els millors, uns jorns abans de la Festa, un Jurat que ells mateixos varen nombrar, reunits en el Casal i en presència d'uns nens i nenes i part del Patronat es llegiren i es vàren elegir els guanyadors. A nosaltres ens hauria fet molt feliç premiarlos a tots, però ja se sap que sempre hi ha uns primers. No defalliu, un altre any ho repetirem. Els guanyadors seran uns altres i hi destinarem més premis. A més de donar-vos mercès per la vostra col.laboració, doncs tots els treballs eren dignes de lloança, us dic que sou molt aixerits i molt macos. Seguiu estimant a la Vellesa, que nosaltres també us volem. Que el dia de demà sigueu homes i dones de pau.

La festa, enguany ha estat més significativa, hem aplaudit i donat relleu a 11 persones que han complert els 90 anys. D'ells tan sols quatre assistiren a la Festa, els restants es sentien febles. El més vell del poble és en Jaume Fàbrega Arola amb 95 anys, i el segueix Vicenta Camarero amb 94; tant els que assistiren a la Festa com els que restaren a casa foren obsequiats. Felicitats Avis! Què un altre any ho pogueu repetir amb salut i joia... Seguim la Festa... Uns jorns abans d'arribar-hi ens preparem amb il.lusió. El 24 de juny ens concentrem al Casal amb les Autoritats i ens dirigim a l'Església. La Misa és solemne i els Avis hi prenen part. Finalitzada es lliuraren els premis als guanyadors del Concurs Literari i es llegiren les poesies. Les Corals ens obsequiaren amb les seves melodioses veus. Mercès als Srs. Directors i Cantaires. Al dinar hi assistiren 164 persones. El menjador amb la presència i respecte dels avis i vistosa i alegre joventut resultava encisador i digne d'admiració. El menjar fou gustós i abundant. Tampoc no hi mancà un gran pastís, amb les espelmes que els avis de 90 anys apagaren amb un buf, enmig d'aplaudiments. També dir-vos que en tots els actes a més d'ésser presidits per les Autoritats locals i Eclesiàstiques i altres personalitats vàrem gaudir de la presència del Sr. N'Alfons Moré, cap dels Serveis d'Assistència Social de la Diputació de Girona, acompanyat de la seva

distingida muller. Ell ens va parlar de la Residència, paraula màgica que comença a brollar dels nostres llavis com l'aigua brolla de la font. Això vol dir que entre ell i el nostre Alcalde Sr. Rosell hi ha hagut contacte i han parlamentat. El camí comença a obrir-se, però aquesta obra que el poble demana és diferent de les moltes i importants que s'han realitzat. Aquesta no ha d'ésser preocupació d'onze persones (Ajuntament); hem d'ésser tots units sense colors ni diferències socials. Hi hem de treballar amb amor i sentir-la nostra, sense envejes i qui més pugui que més faci. Si la vareta màgica que posseeix el nostre batlle no li falla, ja que amb ella obre camins i portes, la farem —sí, sí, la farem, però ell necessita tot el nostre esforç i suport, donem-li. Mercès Sr. Morer, amb les seves paraules ha nascut al nostre cor una il.lusió, una esperança, li devem molt, sabem com ens ha ajudat, però encara necessitem més i esperem que no ens defraudarà. També les gràcies les fem arribar al nostre Sr. Batlle, perquè ell és el primer puntal, perquè junt amb els regidors és, i ha d'ésser el capdavanter de la direcció i preocupació de totes les obres. Ell igual que nosaltres es humà. Alguna vegada en prendre una determinació pot equivocar-se, però... Qui de nosaltres amb els petits afers de cada jorn no s'ha equivocat, una, dues i tres vegades també? Siguem comprensius i generosos, i en lloc de criticar ajudem que tots hi sortirem guanyant. Avui en dia és difícil fer-ho be per a tothom; hi ha moltes dificultats i per això aquell savi va dir *"amb entrebancs i ensopegades, aprenem a fer camí"*, si és així aprenem-ne tots i ensopegarem el menys possible.

Diguem-li: Benvingut! Sort i bon encert, que crec que ho necessitarà. També donem la benvinguda als regidors que formen el nou Ajuntament. Felicitats.

El Casal marxa bé; és un lloc de diversió i d'acolliment. Protegim-lo tots perquè és nostre.

Abans de fer la cloenda de la meva zerrada, dir que agraïm la col.laboració de la Caixa de Pensions, la de la Caixa de la Diputació Provincial, Bancs, Font Vella, Parròquia, Srs. Professors organitzadors del Concurs Literari, alguns comerços i totes les persones que moralment o bé materila ens donen el seu suport. Per a tothom felicitats i Bona Festa, els desitja ja aquesta velleta que encara que viu sola, se sent acompanyada amb la vostra amistat. Gràcies i per vosaltres tot l'afecte de la

Soletat Ridaura

UN CAPVESPRE VORA AL FOC

Era un crepuscle de tardor,
el fred ja apretava
i la flama del foc
perugament il.luminava
la seva feixuga cara.
L'avi sempre solia
passar així el capvespre
i prop d'ell jo sentia
que aquell cos cansat
era un tresor, un enigma
i jo només volia
passar el vespre al seu costat.
— Avi! Tu saps moltes coses,
tu has viscut molts anys,
digue'm tu t'adones
quin és l'anel més gran,
allò que cerquem home i dona,
allò que volem amb afany?
L'avi pensa i em mira
s'adona que mes ulls ignorants
no comprenen la vida
no entenen els més grans!
— No t'ensenyaren els llibres
ni totes les seves lliçons
el que cadascú cerca a la vida,
el que s'anhela de debó;
per uns, és l'arrogància
de "viure" d'allò més bé,
però quina ignorància:
no fa feliç el diner!.
Hi ha qui ambiciós cerca
fama i poder
però només troba, nena,
el que tu has de voler!.
— i què és, avi estimat,
el que jo he d'esperar,
el que jo he de voler
per viure de veritat?.
— Tu no has d'ésser, filleta,
com la fulla que vola
cap on bufa el vent;
Tu has d'ésser tu, nineta,
i quan et sentis sola
recorda aquest moment:
fes el que pensis,
defensa el que facis,
i passi el que passi
sentiràs el goig i l'encís
de viure tal com ets,
i només així seràs feliç.
I encara que hagis estudiat
com del món el més savi,
no oblidis el que et diu l'avi
sigues tu de veritat!
Afronta cada problema,
estima sincerament,
escolta, però pensa
i actua ben conscientment.
Es ara que entenc
el que l'avi volia dir,
ara que sóc velleta també,
i ja acabo el meu camí.

Carme Timoneda i Gallart

CLUB TENNIS SANT HILARI

Un cop més aprofitem el programa de la nostra Festa Major per adreçar-nos als hilariencs, estiuejants i, en general, a tots els afeccionats a l'esport, per tal de fer-los un resum de les activitats que el nostre Club ha dut a terme durant la temporada 86-87:

— 3ª Trobada Tenisticogastronomicodivertida a Can Pla.
— Participació al Campionat Provincial per Equips, grup 5è.
— Cursets d'hivern de Tennis: 20 participants.
— Campionat d'Hivern: 46 participants.
— Inauguració de les pistes de tennis municipals. Es va organitzar una festa conjunta entre l'Ajuntament, el Patronat Municipal d'Esports i el Club Tennis Sant Hilari: sopar de germanor a l'Hostal Brugués i concert i ball al Pavelló a càrrec de l'orquestra d'en Janio Marti.
— Torneig d'inauguració de les pistes de tennis i exhibició a càrrec de l'Anna Almansa, sots-campiona d'Espanya, i Conxita Martínez, campiona d'Espanya junior.
— Festa de la Diada del Tennis Provincial al Fornells Park, en el decurs de la qual en Quico Miralpeix, capità del nostre equip, recullel trofeu de campió del Grup 5è. per al Club Tennis Sant Hilari.
— L'equip del nostre Club assoleix les semi-finals del Campionat Provincial absolut ''Grup Coure''.
— Torneig de Primavera ''El Porró'' amb 48 participants.
— Curset de Tennis d'Estiu per a mainada de 7 a 14 anys: 40 inscrits.
— Primer Torneig Open Club Tennis Sant Hilari, amb 38 participants a la competició individual i 12 parelles en els dobles.

Com podeu comprovar, aquesta ha estat una temporada amb molta activitat, potser la de més activitat des de la creació del Club, i tot això gràcies a la col.laboració de tots els associats.

A més a més dels torneigs i campionats que tenim ja instituïts, en aquesta temporada s'han portat a terme tasques molt importants i fonamentals per a l'esdevenidor de l'esport del Tennis a la nostra Vila:

— Considerem que ha estat de vital importància la inauguració de les pistes municipals les quals, juntament amb la del Club Villaret i les del Residencial Cal Sastre, cobreixen les necessitats actuals per a la pràctica d'aquest esport.

— Programació d'un curset per a mainada de 7 a 14 anys que s'allargarà fins el mes de desembre.

Els tenistes del futur.

— Participació per primera vegada en els campionats provincials per equips on hem assolit el primer lloc del Grup 5è. i hem aconseguit l'ascens de categoria. Aquest ascens permetrà que en els propers Campionats Provincials, que començaran el 4 d'octubre, hi puguin participar dos equips del nostre Club, un en el Grup IV i l'altre en el Grup V. Això ens donarà opció per a que cada diumenge es pugui gaudir de partits de Campionat contra altres Clubs Provincials.

No voldríem acabar sense remarcar, un cop més, que el Club Tennis Sant Hilari és obert a tothom i la nostra gran il.lusió seria que tots els nostres convilatans, grans i xics, en formessin part. Pensem que és un esport molt assequible a totes les edats i a totes les economies i ens agradaria de veritat que en un termini no gaire llarg esdevingués un dels esports més populars del nostre poble. El que sí que podem assegurar és que per esforç i il.lusió no quedarem pas enrera.

LA JUNTA

XERRADA AMB LA FONT D'EN GURB

Bon dia Font d'en Gurb!
Què ha passat que això sembla molt arrenjat?

— Sí, mireu, ja fa uns anys que venien a veure'm un grup de jubilats de Sant Hilari, que algú amb cert sentit de l'humor va batejar amb el nom de "cinc de bastos", pels bastons que portaven.

Fins ací normal, i després?

— Es veu que em varen veure quelcom abandonada i varen demanar al propietari Sr. Ribot si em podien posar al dia, o sigui netejar-me. Els donà autorització i tot seguit es posaren a treballar.

Desinteressadament?

— Doncs, sí. Acordaren no demanar res a ningú. Això sí, tots hi posarien el coll, la voluntat i els materials. I així va ésser; dirigits per un mestre d'obres, en "Pito Met", s'iniciaren els treballs.

I aquest banc tan ben fet?

— Hi ha posat la fusta i l'ha fet en Pere Rosquellas.
Cal dir que tot el que veieu fet ha estat realitzat, a més dels ja esmentats, per voluntaris com el Ramon Puig, en Josep Mª Vila i en Joan Mimó.

I ningú més?

— Va venir algun espontani com en Joan Rovira (Quevedo) que espadà el camí i ens donà un cop de mà a l'hora de remoure les terres.
Em descuidava de dir que tots són socis del Casal dels Avis.

Quina finalitat els mogué?

— Col.laborar a l'eslògan de la Vila de les 100 Fonts. I més que res, per veure si servia d'exemple a la joventut hilarienca.

I no ho havia fet ningú més això?

— Ja ho crec que sí. Cal esmentar en Ramon Bohils que tantes fonts ha anat arranjant des de fa tres o quatre anys, i també d'altres col.laboradors.

(Ara és la font la que pregunta).

Esteu contents de com m'he tornat?

— Doncs, no, de cap manera, ja que et vares entestar en passar per esqueis que no devies i no et vàrem poder escollir tota, tal i com volíem.

I res més?

— Sí, que si pots augmentis el raig, ja que si bé és suficient et demanaríem que fessis un esforç i sortissis pel canó d'acer inoxidable que ens va donar en Joan Masnou.

Esteu cansats de treballar tant?

— Sí, de veritat, però ho donem per ben empleat i per haver col.laborat en bé de Sant Hilari. Ens has donat més feina de la que en un principi comptàvem, però estem contents dels 60 litres que per hora dónes.

— Fins ben aviat, Font d'en Gurb i perdona les molèsties, però tot ho em fet en fi de bé.

EL GRUP

"El cinc de bastos" a la Font d'en Gurb.

ESCOLA DE BELLES ARTS

En primer lloc l'Escola de Belles Arts aprofita l'avinentesa per a saludar-vos i desitjar-vos una bona Festa Major.

Les festes sempre ens fan recordar altres aconteixements i aqueixa em recorda una altra petita festa, la nostra de fi de curs. No feia bon temps, fresquejava i plovia, però tot estava a punt; només hi mancava una cosa, que arribessin els alumnes, i com una sola persona tots varen venir. Ens oblidàrem de la pluja, de la fresca i també, momentàniament, del motiu de la festa, que era l'acomiadament del curs. Però... no, a ningú no se li havia escapat res. Vuit mesos de convivència i d'estar junts és un temps que compte a l'hora d'aplegar la gent, gran i petita. Quan la festa s'acabà, tots vàrem saber manifestar-nos, amb bones salutacions i abraçades, la satisfacció per les estones viscudes i les ganes de repetir el curs vinent.

Voldria dir-vos que heu de pensar que els alumnes de l'escola, a més de fer una activitat creativa, s'ho passen molt bé; així aprofiten el temps en una assignatura que els pot ser molt útil en un futur.

Joves promeses ja despunten en els nostres cursos per adults i això no és producte de la casualitat, sinó que és fruit d'una tasca feta amb amor i dedicació; només així es pot aconseguir que arribin els bons resultats, de mica en mica.

Els responsables de l'Escola de Belles Arts som conscients que es pot fer quelcom més i aprofito per a recordar-vos la possibilitat de fer un grup d'artistes locals, que donaria un motiu més real a la nostra activitat diària envers els convilatans. Tots aquells que d'alguna manera estigueu lligats al camp de l'art us podeu adreçar a nosaltres i participar en aquesta bonica tasca.

Així entre tots aprendrem a valorar aqueixa gama de possibilitats que ens són donades a través dels nostres entorns, carrers, places, rieres, fonts i muntanyes, ja que tot ho tenim ací, al davant nostre.

Estimar i fer-ho estimar és viure, i un alè d'aire ara que tot camina tan depressa és sens dubte una necessitat humana.

L'Escola de Belles Arts agraeix la vostra confiança i espera seguir essent-vos d'utilitat en el futur.

Joan Mir

Pla de les Arenes.

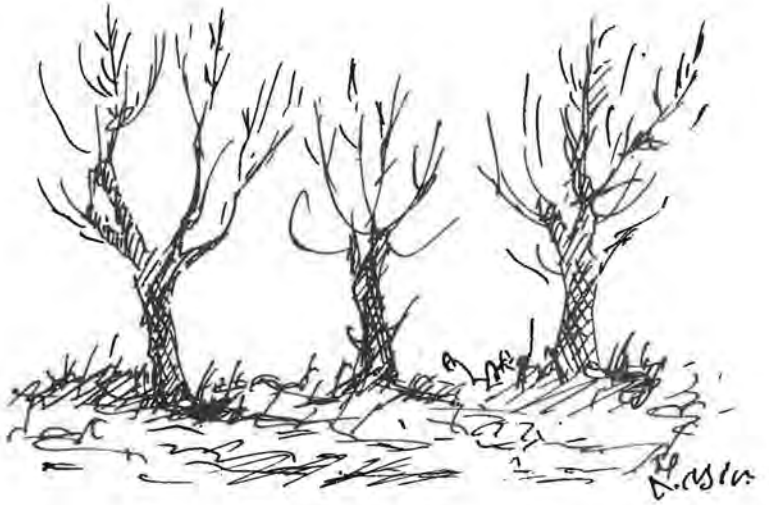

"Plàtans" sense fulles.

EL BÀSQUET A SANT HILARI

Comença a caminar una nova entitat esportiva, el CLUB BÀSQUET SANT HILARI.

Des de fa molt de temps hi ha inquietud entre els aficionats a l'esport de la cistella, per gaudir de l'espectacle que actualment és el bàsquet a casa nostra, encara que sigui a un nivell molt inferior al que es pot veure i viure a altes categories de competició.

A Sant Hilari fa anys que es treballa en el bàsquet, però només a nivell escolar i resulta que els nanos, un cop han acabat EGB, no tenen una continuïtat en el camp de la pràctica esportiva i arriben a deixar-ho córrer.

Avui en dia els dos centres de bàsica de la població hi dediquen esforç, però és de justícia recalcar el paper que ha jugat el Col.legi Sant Josep en la promoció del bàsquet, ja que des de fa anys participa en les competicions escolars a nivell comarcal. L'any 1983 el seu equip de mini era campió escolar provincial i el d'infantil en disputava les finals; en diferents anys ha quedat campió comarcal i ara es pot dir que s'estan recollint els fruits d'una tasca d'anys enrera.

Que la pràctica de l'esport ha aconseguit cotes importants ho demostra que entre els dos centres escolars, el Dr. Morales i el St. Josep, la majoria dels alumnes practiquen més d'un esport, des del cros fins al futbol passant pel hàndbol, el tennis, el ping-pong, el bàsquet, etc. Ara convé una etapa de consolidació.

Cal destacar que hi ha ajudat molt el fet de disposar d'un pavelló cobert municipal, la qual cosa ha facilitat la pràctica de manera continuada de diferents esports, i més concretament del hàndbol pel Dr. Morales i el bàsquet al St. Josep.

Avui la creació d'un club de bàsquet és una realitat i esperem que hi hagi gent que s'animi en altres modalitats esportives. Per tant, la propera temporada Sant Hilari disposarà d'equips federats en una competició.

Els objectius que es pretenen es poden resumir bàsicament en dos, practicar i promocionar el bàsquet de manera sèria i oferir una alternativa d'esplai i esport al nostre jovent.

Som conscients que tots els inicis són difícils, però potser més en aquest esport perquè n'estem una mica ''peixos'' tots, però hi ha la ferma voluntat de tirar-ho endavant. Començarem amb tres equips i d'aquesta manera pretenem atendre unes necessitats que hem cregut evidents, malgrat les dificultats que el fet suposa.

Hem de procurar fins i tot augmentar l'oferta i l'any vinent disposar d'un equip federat femení, perquè les nenes són les que menys ateses estan a nivell d'esport.

El Club Bàsquet Sant Hilari ha nascut gairebé d'una manera espontània. L'any passat es va organitzar el I Campionat de Bàsquet de Sant Hilari amb molt d'èxit i quedava llençat el repte per a veure què passaria en un futur. A través del Patronat Municipal d'Esports es va agafar una mica la iniciativa i gràcies a la bona disposició dels seus membres, de l'Ajuntament i d'un grup d'aficionats, es pot dir que el bàsquet és una necessària realitat.

L'equip sènior del Club Bàsquet Sant Hilari.

La Junta del C. B. Sant Hilari està integrada per Maria Ripoll, Rosa Farrarons, Antònia Busquets, Josep Taberner, Esteve Moré, Anna Vidal, Ramon Rosquellas, J. Tordera. A. Serradesanferm, A. Serrano, Toni Brugué, Ernest Auseller, Ramon Pallarols, Jordi Pallarols, Avel.lí García, R. Donadeu, T. Aulet i la presideix el jove Cassià Ruiz. Aquesta àmplia representació és la que ha carregat amb la responsabilitat de tirar el ''carro'' endavant; de moment la moral és alta i amb ganes de fer les coses bé.

És evident que si el bàsquet va endavant hi guanyarem tots, però si la cosa no és posible també hi perderem tots, i més el jovent.

Hi ha persones que encara tenen el dubte de si serà o no una realitat, per tant els hem de dir que l'inici de les competicions està previst pel dia 4 d'octubre i que competirem en les categories de cadets, juvenil i sènior masculí.

Des d'aquestes pàgines us demanem que ens ajudeu a tirar endavant aquesta tasca que uns quants hem iniciat i que entre tots hem de potenciar i fonamentar. Ens podeu ajudar fent-vos socis del Club Bàsquet Sant Hilari, o a través de la contractació de publicitat que hi haurà al voltant de la pista.

Desitgem que el pas que el bàsquet dóna a Sant Hilari sigui ferm i que tots plegats ens ajudeu a ben encaminar-ho.

Visca el C. B. Sant Hilari.

LA JUNTA

ELS NOIS ALEGRES

Com cada any, Els Nois Alegres, ens adracem a tots vostès fent un xic d'història de la nostra coral i fent una mica de resum de les nostres activitats i de les nostres il.lusions futures.

La coral d'Els Nois Alegres va néixer l'any 1946 de manera sobtada. L'arbre que donà com a fruit aquesta coral va ésser l'amor que sentien un grup de persones envers la música i el seu deig de comunicar-lo.

L'afany d'aquestes persones per assolir bones metes, juntament amb les seves grans il.lusions, van fer que aquella coral adquirís una gran popularitat.

Cançons clàssiques i serioses, alguna que altra amb un to picantet i irònic, van ser i encara són el repertori de les diferents actuacions d'aquest grup d'homes i dones que pretenen encomanar alegria i amor als cors de la gent que l'escolta.

Aquest any, sense trencar la tradició, Els Nois Alegres han volgut animar, amb tot el seu cor, diades tan especials per nosaltres com són la diada de Nadal, dins de la celebració de la missa del gall, amb tot un repertori de boniques nadalenques, la diada de la Pasqua Florida, amb la popular cantada de Caramelles que fan escapolir-se els somriures per sota el nas des del més gran fins al més xic. En aquesta diada, la coral va obtenir un capital que li va permetre de fer una petita sortida a Barcelona on va poder gaudir tot un dia de les múltiples distraccions que ofereix aquesta ciutat.

També s'ha de parlar d'un bonic homenatge que Els Nois Alegres fan, des dels seus inicis, a la Vellesa i que no té cap més intenció que la de fer obrir les portes de l'alegria a tots aquests personatges que van fer, i encara fan, la història de la nostra Vila.

Però el temps continua fugint i la coral no pot quedar aturada i passar a formar part d'una història passada. Entre tots hem de procurar obrir-li cada vegada portes més grans i per això és necessari el nostre recolzament i la nostra estimació, perquè la coral, vulguin o no, ja forma part de la vida de la nostra vila, i com que, en major o menor esforç, tots hi hem participat, també forma part de la nostra vida.

"Els Nois Alegres" en plena actuació.

Els Nois Alegres desitgem seguir cantant i agradant i que això sigui

PER MOLTS ANYS!

LA VILA DE SANT HILARI, LLOC D'ESTIUEIG

En el parlament de proclamació de l'estiuejant d'enguany, la persona que més anys ha vingut ha passar l'estiu a Sant Hilari, el nostre Batlle va dir: Un poble d'estiueig no és un lloc de segona residència ni de simple turisme, sinó un alberg on s'hi busca bon clima, aigua saludable, acolliment i reconfortant repòs. La nostra vila de Sant Hilari Sacalm mereix tots aquests qualificatius, la qual cosa han reconegut sobradament generacions passades i en donen testimoni els molts visitants dels nostres dies.

Conscients de l'esmerat acolliment dels hilariencs i dels elements climatològics i paisatgístics de la zona, el Consell Parroquial va llençar la idea de celebrar la DIADA DE L'ESTIUEJANT a fi de potenciar la convivència i el tracte pastoral amb tothom qui vingui a passar l'estiu a casa nostra. Els diversos actes de la jornada estan orientats vers un mateix objectiu: proclamar l'estiuejant de l'any en el marc cultural d'un dels concerts del Festival Internacional de Música que ''Els Amics de la Música'' de manera encomiàstica han organitzat durant deu anys consecutius. Amb altres paraules: palesar festivament que tots els hilariencs acollim i estimem els estiuejants.

Una de les moltes notes positives de la diada de l'estiuejant és la col.laboració entusiasta dels mateixos homenatjats i la dels responsables dels hotels i hostals; puix a l'hora d'escollir la persona que més anys ha decidit passar l'estiu ací es demana la participació de tothom, i, acte seguit, els hotelers i persones particulars fan arribar a la comissió organitzadora noms i llistes d'estiuejants indicant els anys que fa que vénen a Sant Hilari.

Primera homenatjada, 12 d'agost de 1986: Sra. Julita Roig Llonch, casada amb el Dr. Jaume Torrents Escolà, pediatre, residents a Sabadell. Filla de l'advocat sabadallenc Rafael Roig Ferran. L'homenatjada ens recorda com el seu pare venia de Sabadell a Sant Hilari amb tartana tirada per cavalls i, quan arribaven a la Font del Coix es feia el relleu dels cavalls per mules, i així poder arribar amb menys dificultats a Sant Hilari. Per fer aquest trajecte necessitaven tot el dia. La primera vegada que ella va venir a Sant Hilari va ser l'any 1915 a l'edat de 7 anys, i des de llavors no ha deixat mai de venir. Són, doncs, 71 estius seguits d'estiueig a Sant Hilari. Posaven a Can Fontanet al C/. Ximeno, i després en el mateix lloc als pisos de sobre La Caixa.

Encara resten racons de pau i tranquil.litat.

Segona homenatjada, 7 d'agost de 1987: Sra. Paquita Vilagut, Vda. de Joaquim Gasol. Va venir per primera vegada a Sant Hilari a l'edat de 3 anys, l'estiu del 1920. Són 67 anys seguits d'estiueg a la Vila de les Cent Fonts.

Ací va conèixer, en la seva infància, qui seria el seu marit en Joaquim Gasol, il.lustre enamorat de la nostra vila i la seva gent, doncs acostumava a venir per Nadal, Pasqua i 3 mesos i escaig d'estiu, animant les festes populars amb creativitat i gust. Per iniciativa de l'Ajuntament se li va dedicar la font que hi ha en la cruïlla del carrer Sant Benet i passeig de la Font Vella.

Enhorabona per a les homenatjades i tots els altres estiuejants de Sant Hilari en elles dues dignament representats. Els hilariencs volem expressar amb el ram que us va lliurar el Batlle de la vila tot el nostre afecte i agraiment per la confiança i apreci que ens demostreu en venir any rera any a compartir amb nosaltres els atractius del poble i llurs entorns.

Joan Tuneu i Mir, Rector.

NOTES DE SOCIETAT

Grup de matrimonis que enguany han celebrat les seves noces d'argent.

En Lluís Duran ha aconseguit la distinció del premi PAUL HARRIS en reconeixement a la seva dedicació a la causa de la pau i la comprensió mundials, englobada dins la Fundació Rotaria de Rotary Internacional.
Aquesta organització, el Rotary Club, està compromesa a proporcionar serveis humanitaris, a promoure normes ètiques en totes les ocupacions i fomentar la bona voluntat i la pau arreu del món. El premi ha estat fonamentat en el seu esforç per a fundar el recentment creat Rotary Club de Lloret de Mar.

Homenatge a les Sres. Conxita Bosch i Paquita Vilagut, per la seva dedicació als Festivals de Música i a l'estiueig a St. Hilari respectivament.

Quintos 87.

Agraïm profundament
la col·laboració
de totes aquelles firmes
industrials i comercials
que fan possible
l'edició d'aquest
programa.

NOTA: Aquesta llista de COL.LABORADORS està feta amb tota bona voluntat. Acceptem que hi hagin errors però són totalment involuntaris i demanaríem que aquests es comuniquessin a l'Ajuntament per tal d'esmenar-ho en propers Programes de Festes. S'entén per col.laborador aquell que paga una quota.

ASSEGURANCES - AGÈNCIA
Mapfre - G. Assegurador
Miquel Suy
Francesc Vilabella Güell
Agència Guilleries

BARBERIA
Josep Mª Rovira

BARS
Snack-Bar «Aquari»
Bar Agustín
Bar Tomás
Bar Boada
Cafè Centre
Bar Club
Bar Fèlix
Bar «Dogo»
Bar Torrent
Bar L'Espelma
Bar Montseny
Bar del Serrat
Bar Pacheco
Bar «El Toc», Francfurt
La Taverna d'en Mallol
Bar El Grèvol
Bar El Lloro
Bar Cristo
Bar Sant Hilari
Granja Tívoli

BÀSCULA
Ll. Juanhuix Juanhuix

CAIXES DE CARTÓ
Embalatges Salvador
Embalatges Montseny
Roinsa

CARNISSERIES I CANSALADERIES
Jaume Busquets Güell
Marià Casas Clopés
Enriqueta Collbatallé Gros
Cansaladeria Boada
Cansaladeria Gil

Cansaladeria Parareda
Cansaladeria Serrano
Cansaladeria Porta
Jordi Puig Boada
Joaquim Valls Bonet

CENTRES D'ENSENYANÇA

Llar infantil «Les Cent Fonts»
Col.legi Sant Josep
Col.legi Públic Dr. Morales
Colònies Escolars
Escola Natura Guilleries
Escola de Belles Arts
Escola de Formació Professional
C. Rdes. M. Immaculada Concepció

COMESTIBLES

Josep Andreu Clopés
Dalmau Boada
Sabina Bruguera Busquets
Josep Cullell Taberner
M. Bayés Serradesanferm
Manuela Martínez
Autoservei «CENTRA»
Maria Ripoll
SPAR Pérez
Pere Güell
Teodoro Patino
Josefa Durán
Aurora Aguilera
Alimentació «El Sigle»
Josefa García Carrillo
Pernils La Fuente
Jaume Homs Rodríguez
Joan Masnou Gallifa
Ramon Mimó Planas
Ramon Molas Mollfulleda
Florenci Moragas Fontanet
Queviures Montserrat
Joan Rotllant Rovira
Joaquim Valls Bonet
Conxita Roura
Martí Miralpeix
Joan Janot. Dietètica

COMPRA-VENDA DE COTXES

Guilleries
Montseny
Trima
Germans Fauria
Opel

CONFITERIES

Amadeu
Fornés
Narcís Malet Torrent
Torrent

CONSTRUCTORS D'OBRES I PROMOTORS

Pere Bosch Cornellà
Germans Prat
Miquel Molist Muntalt
Josep Pujol Canaleta
Xavier Rosell Terris
Construccions St. Hilari, S. A.
Jaume Collbatallé Rotllant
Construccions «La Selva»
Francesc Rojas Escobar
Cèsar Lahoz
J. Busquets
Construccions Miralpeix, S. A.
Antoni Juvanteny
Antoni Brugué
Salvador Busquets
J. Verdaguer
Construccions Guilleries

CONSULTORIS DE BELLESA

Elvira Carrasco
Carme Miralpeix Valls
Matilde Soler Tarrats
Carme Miquel
Carme Dalmau

ELECTRODOMÈSTICS

Joan Fauria Bosch
R. Fauria Miralpeix (Watt's)
Ramon Planiol
Antoni Rossell

ENTITATS BANCÀRIES

Banesto
Banco Hispano Americano
Banco Popular Español
Caixa d'Estalvis Provincial de Girona
Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis

ESPECTACLES

Club Villaret
Cinema Catalunya
Pub El Bolet

ESTANCS

Casrme Duran Moner
Ramon Mimó Planas

FÀBRIQUES D'EMBOTITS

Embotits Hilariencs
Embotits Guilleries

FARMÀCIES

Ramon Broto Twose
Xavier Muntalt Brugués
Anàlisi R. Broto

FERRETERIA

Àngel Camó Juanola

FINQUES

Juvé, S. A.
A. C. S. A.
Residencial Cal Sastre
Immobiliària «Sant Hilari»
Disseny de Llars, S. A.
Noves Llars, S. A.
Promotora Hilarienca, S. A.

FOTÒGRAF

Amadeu
Bosch
Rossell

FUSTERIES I MOBLES

Mobles Andreu, S. A.
Mobles Font

J. Jumbert Solé
Mobles Rosquellas, S. A.
Vidal Llopis
Antoni Pujol
Joan Muntalt
Nou Disseny

FUSTES
Miquel Esteba Caireta
Fustacalm
Fustes St. Hilari, S. A.
Fustes Vicente

FERROS FORJATS
Art Català
Josep Fauria Miralpeix
Ganiveteria La Forja-Vila
Àngel Ramon
Taller Nou
Romà Solà

GARATGES
Catalunya
Fàbrega
Hospitalet

HOTELS, HOSTALS, FONDES i RESTAURANTS
Hotel Suizo
Hotel Ripoll
Hostal Brugués
Hostal del Grèvol
Hostal Mimó
Hostal París
Hostal Canals
Hostal Fugarolas
Hostal Isidre
Hostal Torras
Hostal Mª Verdolet
Hostal Sant Miquel
Fonda Rita
Restaurant «La Pedra Llarga»
Residència Roma
Residència Tarrés
Hostal del Sobirà
Can Camas
Els Cortals
Cal Sastre

GRÀFIQUES
Impremta Johil
Ind. Gràfiques Duran, S. A.

GUIXAIRE
Teodor Patino

JARDINERS
Carles Godayol
Jardineria Masferrer
Joan Boix

LAMPISTES I MANYANS
Josep Carreras Colomer
Jaume Pallarols Bruguera
Rafael Tarrés (Calefacció)
Pla i Soler (Calefacció)
Josep Fauria Miralpeix
Josep Vilamala
Joan Moner
Josep Juvanteny
Àngel Ramon
Porcel
J. Campeny

LLENYA
Lluís Juanhuix
P. Gubern
Jordi Sala
Hilari Busquets

LLIBRERIES
Llibreria Deza
Esports Joan

MANANTIALS EN EXPLOTACIÓ
Font del Pic
Font Vella
Font Picant
Aigües Potables de Saleta

MATERIALS CONSTRUCCIÓ
Antoni Masó Bosch
Guilleries

MECÀNICS
Cayo, S. L.
Joan Cerver Coll
Germans Fauria - Renault
Josep Malet Torrent - Motos
Taller Moca
R. Fauria (Elec. Autom.)
Taller Guilleries - Citroën
Taller Montseny - Peugeot
Talles Josep Masó «El Turó»

MERCERIES I CONFECCIÓ
La Balma
Can Candi
Goriot
Honest Masnou
Can Joan Ridaura
Temari
Pietat Tarrés Bosch
Assumpció Vernedas
Teresa Tort
El Siglo
L'Agulla
Corseteria «Margarita»
Dolors Rotllant
Nova
Josefa Masó

METGES
Santiago Baena
Mª Rosa Gorgot
J. Torres (Practicant)
Clínica Dental E. Arrú

OBJECTES DE REGAL
Esports Joan
Casa Bosch
Objectes de Regal Brugarola
Joan Fauria Bosch
Antoni Rossell Suñer
La Vaixella
Watt's
Tot Terrissa

PANADERIES
SPAR - Pérez
Carme Duran Moner
«La Garba» - Conxita Roura
Unió Panadera, S. L.
Estrada

PERRUQUERIES
Rosa Maria
Àngela Casas Clopés
Mensus
Carme Raset Bruguera
Maria Carme
Cecília Rosquellas
Isabel Sorroche
Margarida Masó
Carme Ramon
Montserrat Mas
Carme Rosquellas
Maria Estragués
Unisex - Glòria

PEIXATERIES
Joaquim Permanyer Tarrats
Josep Mollfulleda
Peixos Pere

PINTORS
Arteaga
Jaume i Josep Fàbregas
Xavier Masnou
J. Jiménez
Aradas

POLLERIES
Rotllant
Güell «Clotas»

SABATERIES
Calçats Pilar
Calçats Comas

SERRADORES
Salvador Fontané Plenacosta
Derivats Forestals Sala, S. A.

TORNERIES
Afma, S. L.
Artesania «Sant Josep»
Artifusta, S. L.
Ramon Donadeu
Bell-Art, S. A.
Indústries Carri
Artesania Danés
Manufactures Sacalm
J. Vila Portet
Fiam
T. Guilleries
Torneria Font
Francesc Gol Busquets
Ibercado
Indústries Puigderrajols
Joan Ribas Bosch
Àngel Ripoll, S. A.
Pere Roura Gubau
Joan Cullell
Indústries Joaquim Ripoll
Indústries Sam
Indústries Oval
Hispartesania
Lluís Adillon
Bell Moble, S. A.
Pere Moner Casas
Brugarola S. A.
Salvador Auger
Indústries Palometa

TAXIS
Francesc Duran
Josep Martínez
Cecilio Arboleas

TÈXTIL
B. Jiménez

TRANSPORTISTES
Transmartí
Miralpeix
Transports Solé
Transports Moragas
La Hispano Hilariense, S. A.
Transports Coll
Transports Massaneda
Transports Floriach
Transports Ros
Transports Solà
Transports Güell
Transports Hospitalet
Transports Ruiz - Ruano
Transports E. Solé
Transports Josep Elias

VARIS
Joieria Breix
Tapisseria Cuberta
Floristeria «Sant Hilari»
Estació Servei «Sant Hilari»
J. Estragués (Compra-Venda patates)
Auto-Escola Font
Tintoreria E. Bosch
Ambulàncies Guilleries
Drogueria Jumbert
Sala d'Art Sant Hilari
Parco, S. A. (Parquet)
Planxisteria Trima
Video Club Catalunya
J. Valls Juvanteny (Patates i Cereals)
Adm. Finques Francesc Vilabella
F. I. T. E. R.
Video Club Sant Hilari
Recanvis Fuguet
Lluís Ramon (serres)
Video Club J. J.
Lesley Rossell
Sala d'Art
Quiosc Frigo
Dinamic - Servei Animació Muntanya, S. A.

VINS I BEGUDES
Magatzem Duran - J. Mimó
Bodega Andreu Roig
Carbòniques Monsela
Joan Valls Juvanteny
Josep Donadeu Feliu
Adolf Casas

INFORMACIÓ MUNICIPAL

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE DE MONUMENT AL GENERAL MORAGUES

Hi ha un avantprojecte per bastir una gran plaça, on ara es fa el mercat, amb un monument d'enormes proporcions que serà obra del prestigiós escultor Domènec Fita.

Aquest avantprojecte el va presentar el mateix autor a la Casa de la Vila, acompanyat del president de la Diputació Sr. Carreras, d'Antoni Pladevall, de l'alcalde i d'altres membres del consistori i de la Comissió Pro-Homenatge al General Moragues.

Serà una obra de 10 m. d'alçada i tindrà un espai amb aigua a tot vol. L'autor vol recalcar l'escarni que va patir el poble de Catalunya a través del seu General amb els 12 anys que estigué el seu cap dins una gàbia al Portal del Mar. Aquest fet s'ha de convertir en motiu d'orgull i de triomf i d'aquí que el monument vindrà a ser com un arc de triomf que mostrarà el cap en una gàbia en el sentit de dignificar el que en altre temps fou una burla als catalans.

S'han fet els plànols de l'avantprojecte i sembla ser que dins del mandat de l'actual consistori es podrà urbanitzar.

TERRENYS PER LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL

L'Ajuntament ha ofert un terreny de 1.200 m^2 situat a la urbanització «El Serrat» al Govern Central per l'edificació d'una nova caserna de la Guàrdia Civil.

L'edifici que actualment ocupa la Guàrdia Civil té unes condicions d'habitabilitat no gaire bones i si s'aconseguís la construcció del nou quarter el municipi recuperaria un bon solar i les forces d'ordre millorarien els seus habitatges.

S'està a la resposta de les entitats corresponents.

Projecte de la Plaça del General Moragues.

AGRUPACIÓ DE DEFENSA FORESTAL (ADF)

Agrupa la zona Guilleries-Montseny i comprèn els municipis de Sant Hilari, Arbúcies, St. Feliu de Buixalleu, Espinelves, Osor i Viladrau.

Els seus objectius es basen en elaborar programes de vigilància i prevenció d'incendis, d'actuacions urgents en cas d'incendi, en una tasca de control i execució de les mesures que es dictin i realitzar campanyes de divulgació de prevenció i lluita contra els incendis.

La Generalitat ha concedit a aquesta agrupació, ADF, una subvenció de 15 milions que es destinaran a muntar una xarxa de ràdios que permetin els contactes dels caps de colla dels molts grups de bosquerols que treballen al bosc. S'instal·laran centraletes a cada poble i seran controlades des de Sant Hilari.

Una primera part d'aquesta subvenció s'ha destinat a adquirir una xarxa de ràdios que permetran un control dels centres dels nostres boscos durant tot l'any. Aquest mateix servei podrà ser utilitzat per qualsevol emergència que hi hagi, sigui del tipus que sigui. Per posar-ho tot en marxa s'aniran fent reunions periòdiques entre els representants dels diferents municipis, ja que són molts els temes a afrontar davant el perill d'incendis de la zona Guilleries-Montseny.

ENHER I LA XARXA ELÈCTRICA

La companyia ENHER va fer una xerrada informativa a la població de Sant Hilari el 29-4-87 després d'haver passat una nota a cada casa. En transcrivim els acords.

1. OBJECTIU DE LA REUNIÓ

ENHER considera convenient oferir als veïns de Sant Hilari, informació sobre la situació passada i actual del subministrament elèctric.

Sant Hilari ha estat triat, dintre de la zona, com un dels primers municipis a modernitzar per dues raons:

1.1 És un dels més allunyats del seu centre de manteniment: Sant Celoni.

1.2 L'ajuntament ens ha insistit molt per destinar bona part de les nostres inversions en la millora de la qualitat i seguretat del subministrament elèctric.

2. SITUACIÓ ANTERIOR

El 14 de Juliol de 1986 ENHER va adquirir les instal·lacions de FECSA.

2.1 En primer lloc vam portar a terme una inspecció de les línies per conèixer la seva situació i estat de conservació.

2.2 Es va confeccionar la cartografia (plànols) de la xarxa de baixa tensió del terme municipal: 7.000.000 ptes.

2.3 S'han millorat una sèrie de casetes transformadores (final d'any) que es trobaven en un estat molt deteriorat: 3.000.000 ptes.

2.4 Campanya de tala d'arbrat situat sota la xarxa i àdhuc abraçant-la en ocasions.

2.5 Confecció d'un estudi detallat per assolir un doble subministrament per Sant Hilari. El coll de l'ampolla es produeix a Arbúcies.

3. SITUACIÓ ACTUAL

3.1 Es troben en construcció (realitzat el 50%) els treballs a Arbúcies per aconseguir un doble subministrament per Sant Hilari amb la següent millora en la seguretat del servei.
Termini final previst: 30-Juny-1987.
Pressupost previst: 15 a 20.000.000 ptes.

3.2 Hem iniciat la millora de la xarxa de baixa tensió: 6.000.000 ptes.
Donat que les potències instal·lades actualment són més grans que abans s'han de redimensionar les xarxes, on faci falta, aprofitant l'ocasió, per utilitzar materials més moderns que puguin millorar l'estètica.
Termini final previst: 30-Setembre-1987, deixant juliol i agost per evitar molèsties.

RALLY SANT HILARI

Durant els dies 1 i 2 d'agost s'ha celebrat el VIIIè Rally Sant Hilari, Memorial Francesc Parareda, gran premi Font Vella, sota el patrocini del Club Villaret.

Vàlid per al Campionat de Catalunya de Rallys (coeficient 4) i per al campionat Provincial de Girona.

Els resultats foren els següents:

1r J. Bardolet – P. Compte, Citroën Visa GTI
2n J. Alsina – J. Ferrer, R-5 GT Turbo
3r J. Panella – J. Ballell, R-5 GT Turbo
4t J. Sanchis – A. Sanchis, V. W. Golf GTI
5è E. Xargay – J. Xargay, R-5 GT Turbo

Molt bo el 3r. lloc del pilot local J. Panella.

SANEJAMENT RIERA FONT VELLA/FONT DEL PIC

L'estat d'aquest tram de riera és lamentable perquè s'hi aboquen residus industrials de les plantes embotelladores de les empreses FONT VELLA S. A. i FONT DEL PIC S. A.

Per tal de cercar-hi solució s'ha demanat l'assesorament dels tècnics del Departament de Sanitat de la Generalitat per estudiar el sistema de depuració i sanejament.

Abasta el tros que des de la Font Vella fins al començament del tram cobert de la riera.

Actualment s'ha demanat a la Diputació, a través dels seus serveis tècnics, si es vol fer càrrec de la redacció del Projecte Tècnic.

PRESÈNCIA DE SANT HILARI A LES FIRES DE GIRONA

L'artesania de Sant Hilari va tenir un stand a la Fira Comercial de Girona. Hi havia un petit taller on es veia com s'elaboraven objectes de fusta, tant de fusta cremada com de torneria.

També hi havia eines de tall per a desentrotllar les activitats tradicionals dels homes de bosc.

A l'exposició s'hi podien veure algunes de les peces d'artesania més típiques, com mobles, talles, marcs, licorers, etc.

Va ser un aparador de la fusta de Sant Hilari.

Xé FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA

Cada any tenen enorme prestigi i ressonància els festivals de música internacional de Sant Hilari.

Enguany hem tingut el programa següent:

DIA	CONCERTISTES	PROGRAMA
Dijous 23 de juliol a les 22'15	**TRIO DE BARCELONA** Gerard Claret, violí Llús Claret, violoncel Albert Gimènez Attenelle, piano Enrique Santiago, viola Eduard Ponsa, contrabaix	Schubert Brahms
Divendres 31 de juliol a les 22'15	**ORQUESTRA DE CORDES DEL CURS INTERNACIONAL DE VIC** Director: Jordi Mora **QUARTET DE FLAUTES DE L'ESCOLA DE MÚSICA DE SANT HILARI**	Programa a determinar Bach, Nikolaus Tradicionals catalanes
Diumenge 2 d'agost a les 17'30	**LIDINGO UNSDOMSKÖR** (Cor de Lidingo-Suècia) Director: Göran Swedrup	H. Isaac, Monteverdi, Dilasso, Fauré, Olsson, Debussy, Alfvern Lindman, Lunden, Ahlén, folk suec, espirutuals negres
Dimarts 4 d'agost	**ORCHESTRA DA CAMERA DE L'ACCADEMIA BAROCCA** (Roma-Itàlia)	Pergolesi (commemoració 250 aniversari de la seva mort)
Divendres 7 d'agost a les 22'15	**ORQUESTRA DE CAMBRA DEL TEATRE LLIURE** Director: Josep Pons	Strauss, Debussy Mahler, Schoenberg
Dimarts 11 d'agost a les 22'15	**LLUÍS CLARET,** violoncel	Bach, Enric Casals Kodaly

Són organitzats pels Amics de la Música i compten amb la col·laboració de la Diputació de Girona, l'Ajuntament de St. Hilari i el Departament de Cultura de la Generalitat i altres entitats comercials.

Actuació de la Coral de Lidingo (Suècia).

FESTA DE LA REVISTA «SOM»

La revista «SOM», publicació dedicada a la cultura catalana i lligada essencialment a la sardana va escollir Sant Hilari per celebrar la seva festa anyal. Es va celebrar el dia 27 de desembre al local del Cinema Catalunya i aplegà gent de tot arreu,

Hi hagué un concert de sardanes per la Cobla Montgrins, l'actuació de l'Estart dansaire Marboleny, de les Preses, i el lliurament de premis a colles, aplecs i personalitats vinculades al món de la sardana.

Hi assistiren diferents personalitats que varen donar relleu a la festa.

Festa de la Revista "SOM", al Cinema Catalunya.

JUBILACIONS

S'han jubilat dos empleats municipals, en Jaume Homs i Borràs, policia municipal amb funcions d'agutzil, que exercia des de l'any 1977, i en Josep Busquets i Masnou, també policia municipal des de l'any 1960.

L'Ajuntament, en nom de la població, agraeix els seus serveis.

ESCUT D'OR DE LA VILA

L'Ajuntament, en representació del poble de Sant Hilari, va celebrar la gesta dels tres escaladors hilariencs que dins l'expedició Girona-Himàlaia 86 aconseguí el passat 24 d'octubre el tercer pic més alt del món, el Kangchenjunga, de 8.598 m.

Per felicitar la gesta es va concedir l'escut d'or de la vila, màxima distinció del poble als Srs. Joan Cardona i Tarrés, Josep Permanyé i Sabatés i Santiago Carrillo i Ortiz.

NOUS NOMS DE CARRERS

Carrer del Faig, situat entre els carrers Joan Serras i Verge de Montserrat.

Carrer de l'Alzina, situat entre els carrers Avets i Verge dels Dolors.

VIA CRUCIS

Dins del ja famós i tradicional Via Crucis cal dir que com a novetat enguany s'ha millorat el vestuari, s'han fet quadres escènics nous, s'ha construït un carro tirat per cavalls i s'ha canviat totalment el sistema de gravació i so.

Cada any augmenta el nombre de visitants i cal anar-lo millorant.

AL·LEGACIONS A L'APROVACIÓ INICIAL DEL PLA GENERAL D'ARBÚCIES

Com a municipi limítrof, l'aprovació del Pla General afecta la futura ordenació urbanística de St. Hilari, d'aquí que el consistori presentés dues al·legacions que textualment diuen:

Primera: No estan definits amb claredat els límits d'ambdós termes municipals, en les zones nord d'Arbúcies-sud de Sant Hilari.

Segona: En aquest sector el Pla General d'Arbúcies hi preveu un Sòl Urbanitzable Programat de tipus residencial (habitatges unifamiliars) que no s'estima convenient, atès que:

1r – No queda demostrada la implantació de serveis urbanístics d'abastament d'aigua, energia eléctrica, clavegueres, etc.

2n – Aquest nucli de nova creació es gaudirà bàsicament de l'infrastructura de Sant Hilari Sacalm: dotacions d'espais lliures i equipaments, serveis socials i assistencials, culturals, docents i administratius (guàrdia urbana, correus, telèfons, etc).

3r – El Sòl Urbanitzable Programat és contingu a una zona industrial del terme de Sant Hilari, amb quatre indústries existents des de fa anys, que es contradiuen amb la zona residencial proposada.

El problema és que el terme municipal d'Arbúcies arriba a pocs metres del casc urbà de St. Hilari, d'aquí que fins i tot s'estiguin realitzant els tràmits necessaris per un canvi dels límits dels termes municipals.

PRESÈNCIA DE SANT HILARI A LA FIRA FORESTAL D'AXAT (FRANÇA)

Des de fa un temps es mantenen molt bones relacions amb la població francesa d'Axat, que té una gran vitalitat en el camp de les activitats forestals. L'any passat foren convidats a la tallada de troncs de Sant Hilari i pel setembre se'ls va tornar la visita.

Per continuar aquestes bones relacions hi acudí una important participació de bosquerols de St. Hilari que varen fer una exhibició de tala de troncs, rodells i xerrac, presidits pel batlle. S'anà a Axat també per veure com organitzen la fira forestal aquella gent per tal de fer una cosa semblant al nostre poble en un futur.

Roders de Sant Hilari a la Fira Forestal d'Axat (França).

DEPURADORA

La planificació actual de les instal·lacions polisportives i el creixement del casc urbà han motivat replantejar la ubicació de la depuradora.

Els tècnics han fet diverses visites a la zona per discutir i decidir la futura depuradora, d'aquí que se'n faci un replantejament a través d'un estudi que es farà conjuntament amb els tècnics de la Direcció General d'Obres Públiques Hidràuliques de la Generalitat.

Actualment ja s'ha realitzat un plànol topogràfic de la zona per preveure les futures instal·lacions.

PATRONAT MUNICIPAL DE TURISME

S'ha constituït el Patronat Municipal de Turisme que ha de vetllar pel foment del turisme de la vila.

Recentment s'han aprovat els corresponents estatuts, que preveuen un ampli camp d'actuació en el camp turístic.

Alguns del objectius fixats en els esmentats estatuts són:

- Coordinar els sectors en el foment del turisme.
- Estudiar els problemes turístics de la vila i les directives globals de la política de turisme a St. Hilari a llarg i curt termini.
- Contribuir a la defensa dels recursos naturals i dels valors sòcio-culturals de la vila.

El patronat està format per membres de l'Ajuntament i per representants dels diferents sectors vinculats amb el món del turisme.

MILLORES A LA TELEFÒNICA

S'han millorat les comunicacions telefòniques entre Sant Hilari i Arbúcies gràcies a la instal·lació d'un sistema de transmissió digital.

S'ha instal·lat un nou cable adaptat a les futures tecnologies que permetrà el funcionament de tota la xarxa amb una millor seguretat i protecció.

DIA DEL LLIBRE I DE LA ROSA

Com ja va essent tradicional l'Ajuntament va obsequiar els diferents centres escolars de la població amb un lot de llibres.

Enguany els alumnes d'E G B i F P varen organitzar parades on s'hi venien llibres i roses.

El Col·legi Sant Josep va editar un butlletí amb motiu de la celebració de Sant Jordi.

A la tarda hi hagué un espectacle musical per la mainada a la Placeta.

PATINATGE

Des de fa uns mesos la mainada del nostre poble pot practicar el patinatge al Pavelló Municipal els dissabtes i diumenges a la tarda.

De moment s'ha fet un mica per passar l'estona, però aviat hi haurà un monitor que n'ensenyarà.

MILLOR ESPORTISTA PROVINCIAL

L'hilarienc Pep Permanyé va ser escollit MILLOR ESPORTISTA MASCULÍ de l'esport gironí per haver estat el membre de l'expedició Himàlaia 86 que va trepitjar el cim del Kangchenjunga, el tercer més alt del món. El guardó es lliurà al total de l'expedició.

MANCOMUNITAT DE LES GUILLERIES

Com és sabut St. Hilari des de fa temps ha deixat de formar part de la Mancomunitat Montseny/Guilleries. Ara ja s'han donat els primers passos per a crear-ne una de nova, la Mancomunitat de les Guilleries, integrada pels municipis de Viladrau, Espinelves, Osor i St. Hilari.

Es tracta de sumar esforços per obtenir unes millores que han de beneficiar els municipis mancomunats.

En principi hi ha tres grans objectius, que són la millora de la xarxa, de carreteres, la sanitat i l'ensenyament.

De moment s'han aprovat els estatuts i de manera definitiva ha quedat constituïda la Mancomunitat "Les Guilleries".

NOVES ENTITATS

S'ha fundat el Club Bàsquet Sant Hilari amb la finalitat de promoure el bàsquet a la nostra població, tant en la pràctica com en la competició.

Enguany tindrà tres equips en competició federada.

Presideix el Club el jove Cassià Ruíz i López.

XIIIè CONCURS LITERARI LOCAL ESCOLAR

Durant el desembre es varen lliurar els premis als guanyadors del XIIIè concurs Literari Local Escolar.

El tema era sobre «La Pau», i es podia escriure en poesia i en prosa.

Lliurament de premis del Concurs Literari.

En resultaren guanyadors:

EGB

6è curs – 1r Marta Mimó
2n Marta Serradesanferm
3r Mercè Busquets

7è curs – 1r Joan Boada
2n Pere Ribot
3r Teresa Osuna

8è curs – 1r Cristià Serradesanferm
2n Anna Juanhuix
3r Francesc Miralpeix

F P

1r curs – 1r Joana López
2n Rafael Linares
3r Francesc Burgos

2n curs – 1r Carme Córdoba
2n Sílvia Armengué
3r Dina Alvarez

Alguns dels treballs guanyadors són publicats en aquest mateix programa de festes.

CONCURS DE FOTOGRAFIA

El 21 de desembre al saló de sessions de la Casa de la Vila es lliuraren els premis als guanyadors del IV concurs de Fotografia de St. Hilari

Lliurament de premis del IV Concurs Fotogràfic de Sant Hilari.

En foren guanyadors:

LOCAL COLOR: 1r premi – Jordi Ferrer Carol
2n premi – Lluís Cuminal Mollera
3r premi – Josep Gusolà Bohils

LOCAL
BLANC I NEGRE: 1r premi – Jordi Masferrer Rosell
2n premi – Josep Guiolà Bohils
3r premi – Rossend Gri Casas

LLIURE COLOR: 1r premi – Albert Xirgu Salgas
2n premi – Antoni Bonadona Capell
3r premi – Jordi Gallego Caldas

Els premis consistien en quantitats en metàl·lic i en guardons i trofeus

A destacar la quantitat i participació en aquest concurs que cada any agafa més importància.

De cara a propers anys hi haurà un apartat destinat als aficionats locals per poder premiar també el seu treball.

CONCURS DE FELICITACIONS DE NADAL PER ESCOLARS

Pocs dies abans de Nadal es va fallar el concurs de Felicitacions que havia organitzat l'Ajuntament. Hi hagué una nombrosa participació i força qualitat en els treballs.

Els guanyadors foren:

EGB

1r curs: 1r – Ivanna Puig Rovira
2n – Ingrid Comes Rojas

Lliurament de premis del Concurs de Felicitacions.

2n curs: 1r – Jordi Puig Rovira
2n – Jordi Moragas Corbera

3r curs: 1r – Anna Vilamala
2n – Manel Córdoba

4t curs: 1r – Montse Mir
2n – M. Teresa Busquets

5è curs: 1n – Gemma Brugués
2n – Àlex Vila

6è curs: 1r – Carme Casas
2n – Antoni Costa

7è curs: 1r – Elena Pagespetit
2n – Pere de Ribot

8è curs: 1r – Carme Pacheco
2n – Xavier de Vicente

A Formació Professional els premis es varen considerar deserts.

XIII CROS REGIONAL DE SANT HILARI

L'any passat es va tornar a reprendre la competició de Cros a St. Hilari.

Es féu al marc del Pla de les Arenes i hi participaren uns 700 atletes d'arreu de Catalunya.

La màxima figura va ser el vigatà Pere Casacuberta, que va guanyar la prova de sèniors amb una admirable demostració de força i potència.

Relació de guanyadors:

Sèniors masculí -1r Pere Casacuberta	(CA Vic)
Sèniors fèmines -1a Cristina Nogué	(CA Vic)
Júnior masculí -1r Isidre Gonzàlez	(O Farners)
Júnior fèmines -1a Àgata Nogué	(CA Vic)
Veterans masculí-1r A. Palma	(Canaletas)
Júnior fèmines -1a Carme Gimbert	(CA Vic)
Promeses masculí -1r Jordi Fitó	(Malgrat)
Promeses fèmines -1a Montse Codony	(CA Vic)
Cadet masculí -1r J. Pla	(Calonge)
Cadet fèmines -1a Ester Pozas	(CA Vic)
Infantil masculí -1r Santi Badenas	(St. Esteve, Caldes)
Infantil fèmines -1a E. Bernaben	(Malgrat)
Aleví masculí -1r Elpi Pérez	(C Sant Josep)
Aleví fèmines -1a I. Serrabassa	(CA Vic)
Benjamí masculí -1r M. Juanola	(G. de Queralt)
Benjamí fèmines -1a Mireia Pérez	(C Sant Josep)

Com es pot comprovar hi hagué un domini del CA Vic però cal destacar les victòries dels germans Elpi i Mirèia Pérez en alevins i benjamins respectivament, ambdós de Sant Hilari.

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

Per commemorar l'onze de setembre l'Ajuntament va oferir un vi d'honor al Saló d'Actes de la Casa Consistorial als representants de les entitats de la localitat.

També es va organitzar una actuació per la mainada, una ballada de sardanes i una ofrena floral al monòlit del General Moragues, fill il·lustre de Sant Hilari.

NOVA EMISSORA DE RÀDIO

Per poder augmentar la potència d'emissió de Ràdio Sant Hilari i el seu radi d'actuació s'ha adquirit un nou equip d'emissió de 20 W de potència. El pressupost puja a 313.000 ptes, i es compta amb una subvenció i amb l'ajuda d'entitats i comerços de la població.

D'aquesta manera es pretén millorar l'emissora municipal de Sant Hilari.

ABOCADOR D'ESCOMBRARIES

El mal estat de la carretera forestal que porta a l'abocador ocasionava grans desperfectes al camió i suposava un perill per la circulació en aquells verals.

Es tractava de cercar una nova via d'accés. Es parlà amb els propietaris afectats i actualment hi ha una nova carretera que ha millorat considerablement les condicions de circulació.

El seu cost ha estat de 300.000 ptes.

INVENTARI MUNICIPAL (19-3-87)

Es va aprovar l'Inventari de Béns i Drets d'aquest Ajuntament després d'haver fet el degut expedient amb la seva corresponent documentació. El seu import era de 389.609.000 ptes. i després d'unes rectificacions es va fixar el 15-4-87 en 376.442.975 ptes. No hi està inclòs EL CASAL DELS AVIS, pendent de valoració.

ELECCIONS MUNICIPALS

El passat 10 de juny es varen fer eleccions municipals. Es presentaren dues candidatures "Plataforma Progressista de les Comarques Gironines" i "Convergència i Unió".

Els resultants foren:

El Consistori actual sortit de les eleccions del passat 10 de juny.

–Electors: 3.320
–Vots vàlids: 2.342
–Vots nuls: 25
–Vots en blanc: 33
–Vots obtinguts per les candidatures 2.309
–Plataforma Progressista de les C. Gironines ..... 440 (2 reg.)
–Convergència i Unió ..... 1.869 (9 reg.)

Essent proclamats electes els següents regidors:

En la candidatura de Convergència i Unió: 1.- Francesc Xavier Rossell i Terris, 2.- Lluís Planas i Masaneda, 3.- Josep Carreras i Colomer, 4.- M. Àngels Nevado i Buenavida, 5.- M. Dolors Vila i Fauria, 6.- Pere Bosch i Cornellà, 7.- Josep Masnou i Amat, 8.- Joan Puig i Verdolat, 9.- Josep M. Vila i Bassols.

En la candidatura de Plataforma Progressista de les Comarques Gironines: 1- Marcel Rigalós i Vilà, 2- Francesc Rojas i Escobar.

Una vegada fetes les corresponents votacions entre els consellers fou escollit alcalde en F. Xavier Rossell i Terris per nou vots a favor i dos en contra.

Davant els problemes que hi hagueren a l'hora de poder emetre el seu vot per part d'alguns hilariencs, s'aconsella de passar per l'Ajuntament per rectificar el cens electoral quan hi hagi el procés d'exposició del cens al públic.

PAVELLÓ MUNICIPAL

S'ha canviat el parquet del Pavelló Municipal d'esports perquè oferia enormes defectes de construcció i funcionament.

S'ha comprat una màquina per millorar el manteniment i la neteja de la pista, amb un cost de 400.000 ptes.

També s'han fet unes finestres al teulat per facilitar la ventilació de tot el Pavelló en general, per valor de 350.000 ptes.

PISTES DE TENNIS MUNICIPALS

El passat 8 de novembre foren inaugurades dues pistes de tennis municipals a la zona esportiva.

Hi assistiren el Sr. Micaló, Delegat d'Esports de la Generalitat, el Sr. Callís, Vice-president de la Diputació, el Sr. Morral Vice-President de la Federació Catalana de Tennis i el Sr. Torres i Agustí Delegat Provincial de Tennis.

Les obres han costat uns 6.000.000 de ptes dels quals el 50% l'ha pagat l'Ajuntament i els 3 milions restants s'han cobert amb subvencions de la Diputació i la Generalitat.

La gestió de les pistes és portada directament per l'Ajuntament i per fer-ne ús cal dirigir-se a la persona responsable del funcionament de les instal·lacions.

Inauguració de les Pistes.

A la festa d'inauguració hi hagué partit de tennis de competició i d'exhibició, concert i ball al Pavelló amb la Orquestra de Janio Marti.

ZONA D'INTERÈS ARTESANAL

Sant Hilari ha estat declarat zona d'interès artesanal pel Departament d'Indústria i Energia de la Generalitat, com a reconeixement a la seva tasca en el treball de la fusta.

Això suposa que es poden gaudir de beneficis a l'hora d'obtenir ajuts i s'estableix com a obligatòria la utilització d'una marca de denominació d'origen.

ARRANJAMENT DEL CAMÍ DE VILAVECCHIA

S'ha aprovat i actualitzat el pressupost de les obres de remodelació del tram que va des del final del carrer de la Piscina fins al Pla del Vent.

La subvenció rebuda de la Diputació és de 3.462.967, corresponent al 50% del cost i s'enllestirà ben aviat.

FESTA DE L'ARBRE

Festa de l'Arbre. Plantació d'un bòix grèvol a la Plaça Catalunya.

Pel març es va celebrar la festa de l'arbre amb els alumnes dels centres docents de la població.

Es varen plantar vint-i-sis plàtans al carrer Prat de la Riba i un grèvol a la Plaça de Catalunya.

També hi hagué una xerrada al cinema Catalunya sobre els arbres i els bocos per la mainada més gran a càrrec de persones molt vinculades al món forestal, com el President del Consorci de Catalunya Sr. Emili Garolera, el president del Consorci Local Josep M. Ribot, en Josep M. Pons, el regidor de parcs i jardins Sr. Masferrer i dos representants de l'Escola de la Natura.

PLA ESPECIAL PER DESENVOLUPAR LA ZONA INDUSTRIAL

L'Ajuntament tal i com preveu el Pla General de 1982 ha acordat el desenvolupament de la Zona Industrial a través d'un Pla Especial de Reforma Interior (PERI).

La zona industrial prevista té una extensió de 128.000 m^2, dels quals 16.000 són reservats a zona verda i 11.000 a vials i és situada a l'entrada nord de la població, a la carretera que va a Osor.

Com que hi ha molts propietaris implicats, el PERI preveu una reparcel·lació dels terrenys.

CASA DE CULTURA I CENTRE POLIVALENT

Ja s'està construint al solar municipal situat prop de la Plaça Catalunya.

Les obres d'estructura estan ja avançades i es calcula que s'acabin al llarg de l'any 1988.

Des del carrer Girona constarà de baixos i dues plantes (abans eren tres i s'ha reduït l'altura) i està previst que s'hi instal·li un ambulatori i les dependències pròpies d'una casa de cultura.

Obres del que ha de ser la Casa de Cultura.

UNITATS D'ACTUACIÓ

El Pla General d'Urbanisme de Sant Hilari preveu el desenvolupament d'unitats d'actuació que han de permetre i la urbanització de diferents sectors de la població, que per un o altre aspecte estan afectats i resten "encallats".

Se n'han previst uns quants que abasten zones com "El Turó d'en Rovira", la zona industrial, l'actual garatge de "La Hispano Hilariense", el sector de sota el camp municipal d'esports i el tros cobert de la Riera de Vallicrosa propet a la font del Cirerer.

S'estan fent estudis tècnics i es tenen contactes amb els propietaris implicats per trobar sortides que portin solucions als problemes urbanístics plantejats en les esmentades zones.

CLASSES DE CATALÀ PER ADULTS

Al novembre s'iniciaren de nou les classes de català per adults en un segon nivell. Es feien el Casal del Avis tres dies a la setmana i en horari nocturn.

També enguany s'organitzen classes per adults, de cara a poder obtenir el graduat escolar.

CENTRE D'ENSENYAMENT SECUNDARI

Com una obra d'ampliació de l'actual Col·legi Públic Dr. Morales s'està construint un Centre d'Ensenyament Secundari. La Generalitat i més concretament el Departament d'Ensenyament hi dedica la quantitat de 24.995.000 ptes en una primera fase. Es preveu que les obres estiguin acabades a finals de l'any en curs i també que s'hi puguin comencar les classes de primer de Formació Professional en la branca administrativa.

El centre constarà de planta baixa i dos pisos i tindrà una superfície de 550 m^2, i s'engloba en el pla quadriennal aprovat l'any 86 per la Generalitat.

En una segona fase es farà una remodelació de tot l'edifici i per tant es milloraran alguns serveis. L'edifici escolar constarà de quatre aules, biblioteca, laboratori, gimnàs, aula de pre-tecnologia i d'altres destinades a tallers.

El Centre d'Ensenyament Secundari serà un important element de millora de les condicions d'escolaritat de la població, ja que amb la prevista reforma de l'ensenyament els nanos podran restar a Sant Hilari fins als 16 anys.

El que ha de ser el futur Centre d'Educació Secundària.

VENDA DE LES PECES PREFABRICADES DE FORMIGÓ

Després de diferents gestions s'han venut les peces prefabricades de formigó que estaven emmagatzemades en el solar municipal de la Ctra. Font Picant. El seu cost fou de 6.000.000 ptes de compra més 2.000.000 ptes del transport, mentre que actualment s'han venut per 12.500.000 ptes, transport inclòs, resultant-ne un benefici per al poble de 4.500.000 ptes aproximadament.

MILLORES AL CAMP DE FUTBOL

S'han realitzat tota una sèrie de millores en les instal·lacions del camp de futbol, consistents en posar mosaic als vestidors, enrajolar les parets dels sanitaris i dutxes, pintar els interiors de les casetes, instal·lació d'un escalfador d'aigua, conducció d'aigües pluvials i reparació de les teulades.

5è CONGRÉS INTERNACIONAL DE MICOLOGIA (CIÈNCIA QUE ESTUDIA ELS BOLETS)

S'están preparant ja des de l'any passat les Cinquenes Jornades Internacionals de Micologia, que apleguen a científics de tot el món estudiosos dels bolets, i que aquest any han elegit Sant Hilari com a centre de trobada per la seva riquesa vegetal en aquestes espècies.

Se celebraran el mes de novembre amb una durada d'una setmana al llarg de la qual es desenvoluparan un seguit d'actes com conferències, col·loquis, investigació... Tenint en compte la gran importància del fet, els preparatius han de preveure des de l'allotjament dels científics i disponibilitat de sales d'actes i reunions fins a la instal·lació de laboratoris.

EIX TRANSVERSAL

Aquest tema surt cada any al Programa de Festes degut a la gran importància que té per la zona de les Guilleries.

El projecte definitiu de l'Eix, segons el Conseller Bigatà, estarà enllestit l'any 1988 i es calcula que l'any 1992 es podrà anar a Girona i a Lleida per una autovia de 4 carrils.

Aquestes manifestacions les feia amb motiu d'un viatge que ell i els tècnics varen fer a les comarques d'Osona i de la Selva per tenir un millor coneixement sobre el terreny.

Contra l'alternativa per la que s'inclina la Generalitat, l'Ajuntament de Sant Hilari ha presentat repetidament unes al·legacions defensant la solució que preveu el pas de l'Eix Transversal pel nostre municipi i que van ser argumentades novament en la visita realitzada pel Conseller.

Tot fent un resum de les condicions que abonen la solució Sant Hilari i que figuren recollides en el rigorós estudi del que reiteradament s'ha fet referència podem dir que el dit traçat:

1r – Dóna servei a un major nombre de nuclis urbans, molts d'ells de significat interès industrial i turístic.
2n – Té una millor connexió amb la xarxa viària actual.
3r – Indueix major trànsit.
4t – Absència de túnels.
5è – Un millor traçat en planta.
6è – Menor cost de construcció.
7è – Menor cost de conservació donada l'absència de túnels.
8è – Millor possibilitat de construcció per trams independents.

Per contraposició, les solucions que abona la Generalitat (ruta dels pantans) presenten els següents inconvenients:

a) Gran nombre de viaductes i túnels.
b) Major cost de construcció i conservació.
c) Perill d'humitats i gelades per discórrer per la vessant nord.
d) Necessitat d'utilització d'explosius durant la construcció en les proximitats de les preses existents (Qüestió d'alta perillositat especialment donades les característiques de la presa del Pasteral).

De moment encara no es preveu una solució definitiva ja que són molts els interessos de tot tipus que hi ha en joc.

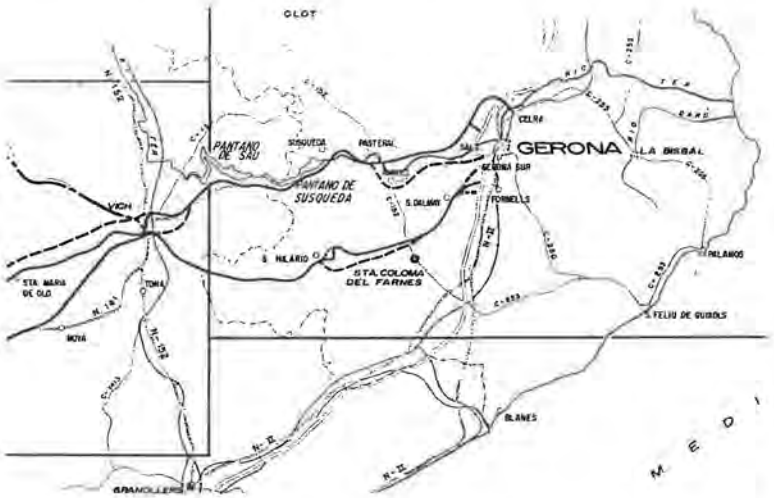

CARRETERA ARBÚCIES - SANT HILARI

Finalment és ja una realitat i Sant Hilari ha vist realitzat un dels seus somnis més desitjats, la creació d'una bona via d'accés.

S'ha acabat ja la primera capa d'asfaltat i ara falten les obres d'agençament. Es preveu que estigui acabada del tot d'aquí a propers mesos.

COBERTURA RIERA EN LA SEVA TERCERA FASE

La Generalitat ha aprovat ja el projecte de la cobertura de la Riera de Vallicrosa en el tram aigües avall del Pont de can Serrano. El projecte ha estat redactat per la Confederació Hidrogràfica del P.O. i el pressupost és de 49.978.525 ptes.

La contractació de l'obra ha estat publicada al DOG i l'Ajuntament ha d'aportar-hi el 25% del cost.

INFORMACIÓ MUNICIPAL

Aprofitem l'edició del Programa de Festes per donar a conèixer l'actuació municipal en els darrers mesos, d'aquesta manera ens estalviem diners i s'informa de manera periòdica, encara que sigui un cop l'any. Si hi ha temes més puntuals s'utilitza l'emissora municipal «Ràdio Sant Hilari», «La Veu de les Guilleries».

AVÍS

A aquelles persones que estiguin interessades en l'adquisició de solars o parcel·les per edificar se les recomana que abans de fer cap tracte, es dirigeixin a les Oficines de l'Ajuntament, on se les informarà de la qualificació urbanística del solar o parcel·la que vulguin comprar. Aquest sevei és gratuït.

Havent-se reforçat el servei nocturn de policia municipal, el nou TELÈFON D'URGÈNCIES per la nit és 86 81 23 el qual estarà permanentment atès per la policia municipal. En el cas de força major de no respondre aquest telèfon, es pot deixar el missatge en el número 868101, el qual serà recollit igualment por la policia de guàrdia.

Així mateix, segons indica el servei de correus, cal tenir present que en totes les cartes i enviaments adreçats a Sant Hilari, s'hi ha de fer constar el nou Codi Postal, que és el 17403, junt amb el nom del municipi, tal com s'indica: «17403 - Sant Hilari Sacalm».

TELÈFONS D'URGÈNCIA

Caserna de la Guàrdia Civil 86 80 32
Oficines de l'Ajuntament ..... 86 81 01 - 86 81 23

En cas d'incendis cal trucar a alguns d'aquests números i també el 085 o el 23 33 80. Darrera la porta de la Casa de la Vila hi ha una alarma.

Servei d'ambulància municipal 86 81 23. També es pot trucar, a Ambulàncies Guilleries número que és un servei privat.

El servei d'ambulàncies de la Creu Roja d'Arbúcies és el 86 04 04
Ràdio Sant Hilari 85 83 87
Doctora Rosa Gorgot 86 89 56
Farmàcies: Ramón Broto 86 80 98
Xavier Montalt 86 90 49
Practicant, Joan Torres 86 89 42
Serveis de grua: Trima 86 83 28
A. Fauria 86 82 31
Montseny 86 84 64
Guilleries 86 88 73

AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM

PRESSUPOST DE 1987

Total Ingressos 115.725.758
Total Despesses 115.725.758

ANIVELLAT

DESPESES	CONSIGNACIÓ PRESSUPOST	% SOBRE EL TOTAL
CAP I	29.294.599	25,31
CAP II	37.850.020	32,71
CAP IV	1.030.000	0,89
CAP VI	24.313.035	21,01
CAP VII	12.500.000	10,80
CAP IX	10.738.104	9,28
Total	**115.725.758**	**100**

INGRESSOS	CONSIGNACIÓ PRESSUPOST	% SOBRE EL TOTAL
CAP I	25.500.000	22,03
CAP II	7.100.000	6,14
CAP III	29.159.791	25,20
CAP IV	35.497.964	30,67
CAP V	503.036	0,43
CAP VI	12.500.000	10,80
CAP VII	5.462.967	4,72
CAP IX	2.000	0,01
Total	**115.725.758**	**100**

PRESSUPOST MUNICIPAL EXERCICI 1987

ingressos

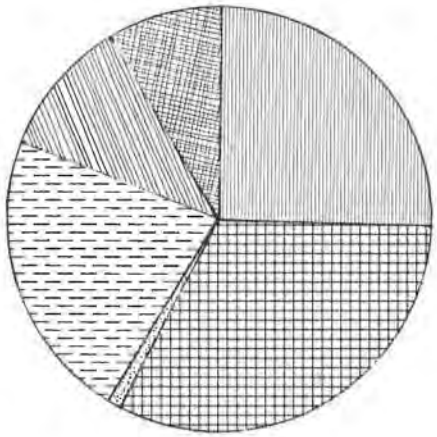

Cap.	I	25,31%
Cap.	II	32,71%
Cap.	IV	0,89 %
Cap.	VI	21,01%
Cap.	VII	10,80 %
Cap.	IX	9,28 %

despeses

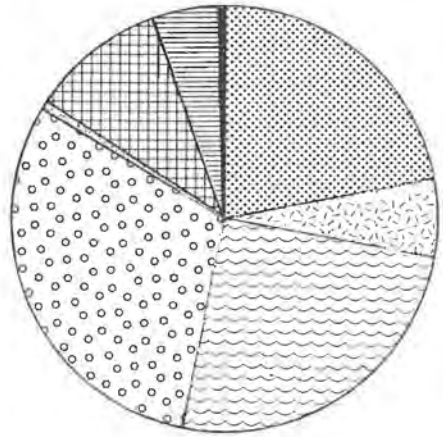

Cap.	I	22,03 %
Cap.	II	6,14 %
Cap.	III	25,20%
Cap.	IV	30,67%
Cap.	V	0,43 %
Cap.	VI	10,80 %
Cap.	VII	4,72 %
Cap.	IX	0,01 %

PRESSUPOST MUNICIPAL ÚNIC PER A 1987

INGRESSOS

Contribucions urbana, rústica i llicències fiscals	21.000.000
Impost sobre Plus-vàlua	4.500.000
Impost sobre circulació de vehicles	6.850.000
Impost sobre la publicitat	250.000
Taxes per prestació de serveis	17.725.000
Taxes per ocupació terrenys públics	3.599.000
Contribucions especials	7.765.791
Altres ingressos	70.000
Transferències del fons de l'estat	25.000.000
Subvencions	10.497.964
Interessos	500.000
Rendes d'immobles	3.036
Alienació d'inversions	12.500.000
Transferències i subvencions de Diputació i Generalitat per inversions	5.462.967
Préstecs a llarg termini	2.000
	115.725.758

DESPESES

Remuneracions del personal i indemnitzacions	29.294.599
Despeses oficines	2.200.000
Despeses conservació edificis i instal·lacions	2.610.000
Dietes i trasllats	340.000
Despeses funcionament serveis	22.700.020
Conservació i reparacions ordinàries	10.000.000
Transferències corrents	1.030.000
Camí de Villavèchia	6.925.934
Acabament reforma enllumenat públic	700.000
Nínxols cementiri	1.150.128
Entrada Nord 1a fase (Ctra. Osor)	9.603.648
Entrada Sud 1a fase (Ctra. Arbúcies)	1.000.000
Cobertura terrassa pavelló	4.933.325
Transferències a Confederació Hidrogràfica Cobertura Riera	12.500.000
Amortització de préstecs	10.738.104
	115.725.758

Festa de l'Estiuejant. Trobada a la Roca d'en Pla.

Concurs de Xerrac Mecànic dins la demostració del Concurs de Tallada de Troncs.

EXCÈS PAGAT EN LA CONTRIBUCIÓ URBANA

Degut a que durant l'exercici de 1986 es va aplicar un tipus superior al 20% en concepte de Contribució Urbana, tots els contribuients tenen dret, per aquest concepte, a la devolució del que han pagat de més.

MECÀNICA DE LA DEVOLUCIÓ:

a) SI CONSERVA ELS REBUTS AL SEU NOM:
Omplir l'imprès 899 que podrà adquirir a qualsevol Estanc i presentar-lo amb els rebuts originals al seu Banc o Caixa, on li abonaran al seu compte o a la seva llibreta la diferència corresponent.

b) SI ELS REBUTS NO ESTAN AL SEU NOM ENCARA QUE HAGI DEMANAT EL CANVI DE TITULARITAT:
S'ha de fer el mateix que en el cas anterior, però adjuntant-hi una fotocòpia de l'imprès de "DECLARACIÓN DE CAMBIO DE DOMINIO" que vostè ha de tenir.

c) SI ELS REBUTS NO ESTAN AL SEU NOM I NO HA SOL.LICITAT EL CANVI DE TITULARITAT:
S'ha d'anar a l'Estanc a comprar un sobre, que a dintre tindrà l'imprès 099. Cal omplir-lo seguint les instruccions que allà s'indiquen i trametre'l per correu a la GERÈNCIA TERRITORIAL DEL CENTRE DE GESTIÓ CATASTRAL I COOPERACIÓ TRIBUTÀRIA, o a la seva DELEGACIÓ D'HISENDA. Una vegada li sigui tornat, adjunti'l als seus rebuts originals i a l'imprès 899 i presenti'l al seu Banc o Caixa on se li abonarà la diferència que en resulti.

d) SI HA EXTRAVIAT ELS SEUS REBUTS PAGATS:
Ha de demanar la certificació del pagament a la RECAPTACIÓ DE TRIBUTS, de Santa Coloma de Farners, i sol.licitar al mateix organisme la devolució del procediment ordinari d'ingressos indeguts.

El termini per a sol.licitar la devolució acaba el proper dia **31 d'octubre** d'enguany.

Si algú té dubtes a l'hora d'omplir els impressos corresponents, es pot presentar a les Oficines de l'Ajuntament on se l'informarà i assessorarà degudament.

ÍNDEX

Salutació.
Decàleg per gaudir de la natura a Sant Hilari.
La «biografia» del General Josep Moragues.
Llar infantil «Les Cent Fonts». El joc a la llar d'infants.
La música a Sant Hilari.
Concurs Literari Escolar «LA PAU».
Kangchenjunga.
Inauguracions.
Fotos que fan història.
La Festa Major de la Font Picant.
Quatre ratlles sobre el Teatre.
Expedició Girona - Himàlaia - 86.
Els Petits Cantaires, un any gens desconcertant.
Patró de Catalunya. Sant Jordi: Model del nostre país.
Així funciona el Col.legi Públic de Sant Hilari Sacalm.
Crònica de l'any.
Programació de la Festa Major.
«La Vila de les 100 Fonts»... i un «Xorrito».
Ràdio Sant Hilari.
Opinió sobre la història.
Puntualització.
Resposta a una «Opinió sobre la història».
El futbol a Sant Hilari.
Homenatge a la Vellesa. Residència i Casal.
Club Tennis Sant Hilari.
Xerrada amb la Font d'en Gurb.
Escola de Belles Arts.
El Bàsquet a Sant Hilari.
Els Nois Alegres.
La Vila de Sant Hilari lloc d'estiueig.
Notes de societat.
Col.laboradors.
Informació Municipal.

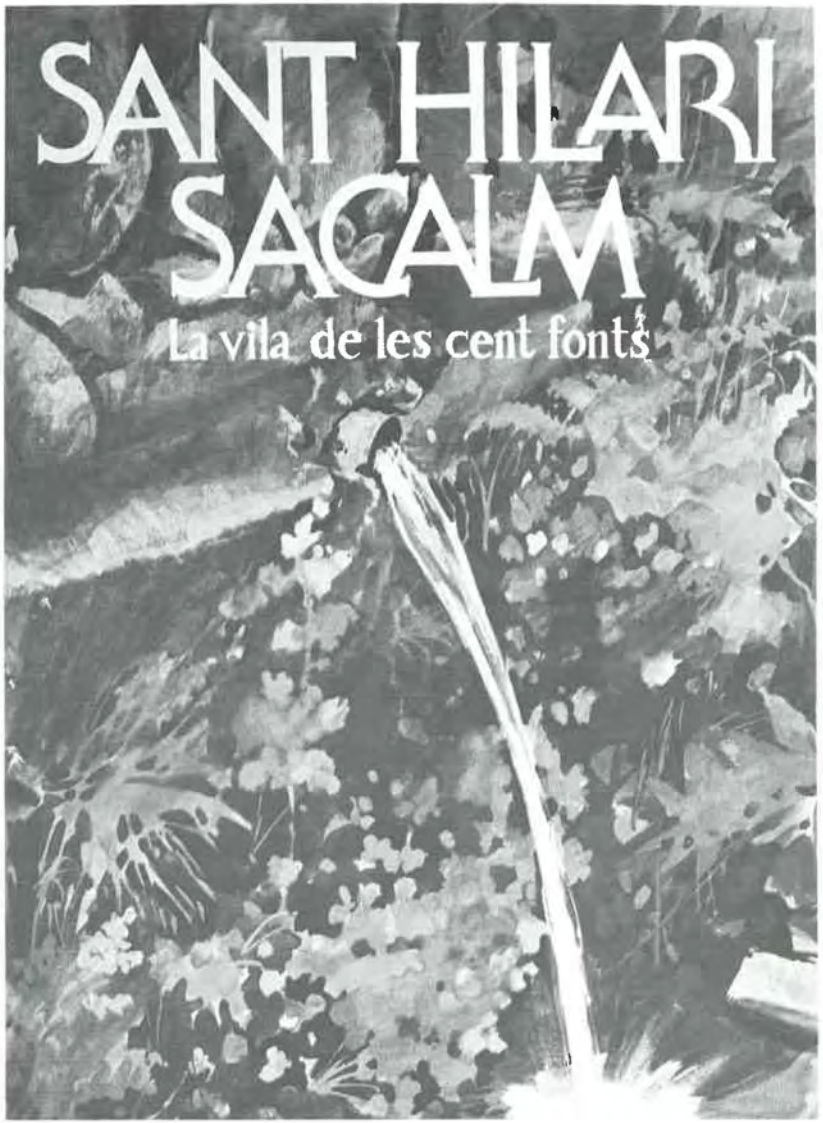
SANT HILARI
SACALM
La vila de les cent fonts

Davant la manca de publicacions periòdiques a la nostra vila, el Programa de Festes és de fa temps una porta oberta a totes les opinions. L'Ajuntament dóna les gràcies a aquelles persones i entitats que amb els seus escrits han ajudat a confeccionar aquest programa.

Com que hi ha força participació, a partir de l'any vinent funcionarà un Consell de Redacció per a fer una selecció dels escrits.

Cada any quan s'acosta la Festa Major, l'Ajuntament passa una comunicació a totes les entitats del poble per si volen donar el seu parer a través d'aquestes pàgines. Aquí hi teniu la col.laboració de totes les que ho han fet.

L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels col.laboradors en aquest programa.

Fotografies: AMADEU, ROSSELL, BOSCH i arxius A. Serradesanferm
Impressió i Fotocomposició: IND. GRÀFIQUES DURAN, S. A.
Edita: COMISSIÓ DE FESTES
Coordinador: Àngel Serradesanferm i Valls
Dip. Legal GI. 755 - 1987

